

മലയാളനാട്

ചീഫ് എഡിറ്റർ
എസ്. കെ. നായർ

എഡിറ്റർ
വി. ബി. സി. നായർ

മേലത്തു ചന്ദ്രശേഖരൻ

പുസ്തക പതിനാലു ലക്കം പന്ത്രണ്ടു

ലേഖനം: ഇരുപ്രസ്ഥം — ഐ. വി. വിജയൻ ☐ സാഹിത്യവാദമല
— എം. കൃഷ്ണൻ നായർ ☐ ഇതിഹാസവിശുദ്ധിയില്ലാത്ത ഇതിഹാസനോവൽ
— സി. എ. മോഹൻദാസ്.

കവിത: മലയാളം — മേലത്തു ചന്ദ്രശേഖരൻ

കഥ: ജ്ഞാനിയുടെ പാദുകം — പി. സുരേന്ദ്രൻ ☐ പോംവഴിയുടെി — മുഹമ്മദ്
ദകുണ്ണി നീലേശ്വരം

തോവൽ: മരത്തിപ്പുറം—ശ്രീധരൻ ചമ്പാട് ☐ ഒരു ചിട്ടിനിഴലുകൾ—
പത്തൻ പ്രസാദ് എന്ന സ്മരണയ്ക്ക്—എൻ. കൃഷ്ണൻ നായർ ☐ കിഴു — എം. മഹാ
പിണ്ടാമൻ നായർ.

പംക്തികൾ: അമ്പലനടയിൽ—വെണിവാസുപിള്ള ☐ ഡോക്ടർ
മെ പംക്തി — ഡോക്ടർ കാനം ശങ്കരപ്പിള്ള ☐ കത്തുകൾ ഗ്രന്ഥനിരൂപണം.

മുഖചിത്രം: അരുൺ

മേൽത്തു ചന്ദ്രശേഖരൻ

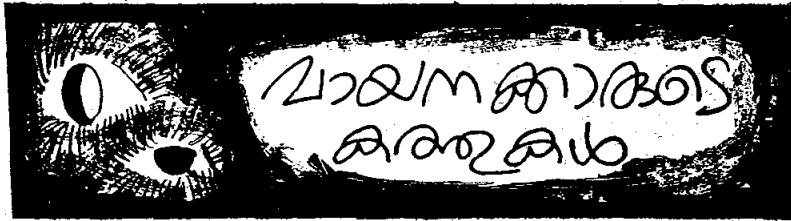
1st August 1982

1157 കടലിംഗം 71

Phone 1352 2823

സ്വാഗതാർഹം

സ്വന്തംമാതാവിനെ കാർഷ്യവവരോടൊന്നിച്ച് കിടപ്പായിലും, സഹോദരി പരപ്പുതപ്പിനോടൊപ്പം സല്ലപിക്കുന്നതും കാണാനിടയാകുന്ന സലാം, സ്ത്രീകളെ ആകെ വെറുത്തുതുടങ്ങുന്നു. അവർക്കെതിരെ പ്രതികാരം അവനിൽ ഉടലെടുക്കുന്നു. കൃഷ്ണൻനായരുടെ നോവൽ— സലാം എന്ന സുൽത്താൻ ഉന്നതകുടുംബങ്ങളിലെ അസാമാന്യമായ പ്രവൃത്തികളിലേക്ക് ഒരു ചുണ്ടുപലകയാണ്. കിട്ടുന്നതുകൊണ്ട് പത്തുനൂറ് ഒരു പിടി നിഴലുകൾ വായിച്ചിരിക്കാൻ രസം ഉണ്ട്.

തോമസ് വർഗീസ്
ദോഹ

വൈകൃതം

മലയാളനാട് എട്ടാംലക്കത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച പ്രകൃതിയുടെ പ്രേമഭാജനങ്ങൾ എന്ന മുഹമ്മദുകുഞ്ഞി നീലേശ്വരത്തിന്റെ ലേഖനമാണ് ഈ കുറിപ്പിന് അടിസ്ഥാനം. മലയാളന്മാരുടെ ആട്ടം ഉപ്പുംകുറുത്ത് ഇന്നും സമൂഹമനസ്സാക്ഷിയെ തെളിയിക്കുന്ന ദുരന്തകഥകൾ ഉള്ളിലൊതുക്കി നീറിനീറിക്കഴിയുന്ന ചെറുമക്കളെയും അവരുടെ ജീവിതരീതിയെയും മാറ്റിയെടുക്കാൻ ഇനി എന്നാണാവോ ഒരു പരിഷ്കർത്താവു വരുന്നത്. മുതലാളിത്തത്തിന്റെ ഭീകരഫസ്സങ്ങൾ ഇക്കൂട്ടരുടെനേരെ വെറുപ്പാലികചേഷ്ടകൾ കാണിക്കുമ്പോൾ ഇവരെ ഉദ്ധരിക്കാനെന്തെന്തെന്നു കേൾക്കുന്ന നമ്മുടെ രാഷ്ട്രീയക്കാരുടെ (അവർ വിപ്ലവകാരികളായാലും ഗാന്ധിയന്മാരായാലും) ഇവരെ ചുഷണംചെയ്യുന്നതിൽ ഒട്ടും പുറകിലല്ല. വിപ്ലവഗർജ്ജനം നടത്തുന്ന എത്രയോ

രാഷ്ട്രീയനേതാക്കന്മാരുടെവിട്ടിൽ അവരുടെ കാലികളെയെങ്കിലും തുച്ഛമായ കൂലിക്ക് വേലചെയ്യാനും വിധിക്കപ്പെട്ട കറുത്ത ചെറുമക്കളെക്കൊല്ലാൻ നമ്മുടെ സാംസ്കാരികവൈകല്യത്തിന്റെ മുഖം മങ്ങലേല്ക്കാനെ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളു.

കുഞ്ഞിമുഹമ്മദ്
അഞ്ചുപട്ടണം

പുലയൻ വരുന്ന

അടിമത്തം ഏറ്റവുമധികം എന്നത് സ്വന്തം സംസ്കാരമായി സ്വീകരിച്ച ഒരു പറ്റം ജനങ്ങളാണ് നാം. ഭാരതീയ ജനത എന്തുവിശേഷനാമുള്ള നമ്മുടെ രക്തത്തിന്. അടിമത്തവും പീഡനങ്ങളും ഏറ്റവുമധികം എക്കാലവും അറിയും. തകഴിയുടെ 'രണ്ടിടങ്ങഴി'യിലെ ചാത്തനെപ്പോലെ പുലയന്മാരായി സ്വന്തം തരം താണുപോയ നമ്മെക്കുറിച്ച് കെ. വി. വിജയൻ മലയാളനാട് വാരികയിൽ (ലക്കം 10) എഴുതിയപ്പോൾ ആ പരമാർത്ഥം ഒരു ചാട്ടവാറുപോലെ എന്റെ ബോധമണ്ഡലത്തിൽ പതിഞ്ഞു. തല്ലുകൊള്ളുമ്പോഴും മാനംസൂക്ഷിക്കുന്ന കൂടൽ കളംതോണ്ടുമ്പോഴും തന്ത്രം എന്ന ആദരവോടെ വിളിക്കാൻ മാത്രം അറിയാവുന്ന ഈ ഭാരതീയരുടെ നേരിനെക്കുറിച്ച് നാം എന്തിന് സങ്കടപ്പെടണം. ഈ നാട്ടു കയ്യാളുന്ന തന്ത്രാൻ മേധാവിത്വം കക്കര പുലയന്മാരെ മാത്രം സൃഷ്ടിച്ച് നമുക്കുമേലെ പിടിച്ചിരുത്തുമ്പോൾ ഈ ജനങ്ങൾ പുലയരിലും പുലയരായി മാറുന്ന വേദനയ്ക്കുമുമ്പിൽ തല്ലാലും നമുക്ക് കമ്പസ്സാരിക്കാം. കെ. വി. വിജയൻ കമ്പസ്സാരിച്ചിരിക്കുന്നു. മർമ്മഭേദകമായ പശ്ചാത്താപത്തോടെ.

കെ. രാജ
മാവേലി

മലയാളസാഹിത്യ വിമർശനത്തിൽ വിവാദം സൃഷ്ടിക്കാൻ പോകുന്ന ഒരു ചർച്ച:

സാഹിത്യവിമർശനം എന്താണ് ഇന്ന് നിലവിലുള്ള എല്ലാ പ്രവണതകളേയും സമന്വയിപ്പിച്ചു തയ്യാറാക്കിയ വിവാദപരമായ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് മറുപടിപരഞ്ഞുകൊണ്ട്:

കെ. പി. അപ്പൻ
നരേന്ദ്രപ്രസാദ്
വി. രാജകൃഷ്ണൻ
എം. ലീലാവതി
എന്നിവർ എഴുതുന്നു!

അനുഭവങ്ങളുടേയും അനുഭൂതികളുടേയും അനന്തമായ ചേലകളിലേക്ക് നിങ്ങളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുന്ന

വി. ബി. സി. നായരുടെ

'പൂർണ്ണതതേടുന്ന
അപൂർണ്ണബിന്ദുക്കൾ'

ഈ വർഷത്തെ സമ്പന്നമായ സാഹിത്യോപഹാരം.

മലയാളനാട്
ഒന്നാം വിശേഷാൽപ്രതി

1982

എറുപ്പു, ആന

ഈ ലേഖനമെഴുതുന്നയാൾ സ്കൂൾവിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്നെങ്കിലും വളരുന്നോളിനെ കാണാൻപോയി. എഴുതിക്കാനിപ്പം ആംഗ്ലം കാണിച്ചും കവിയോടു കരണേരം സംസാരിച്ചു. സംഭാഷണത്തിനിടയിൽ ഞാൻ ചോദിച്ചു: "കമാരനാശാന്റെ കവിതയെക്കുറിച്ച് അങ്ങയുടെ അഭിപ്രായമെന്താണ്?" വളരുന്നോളിന്റെ ഭാവം മാറി. തലയും സങ്കോചം കൂടാതെ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: "ഹേയ്. അയാൾ കവിയെന്നുവരില്ല". "ആശാൻ ആശയഗംഭീരൻ എന്നാണ് പരയാറുള്ളത്" എന്നായി ഞാൻ. വളരുന്നോൾ അല്പം കോപത്തോടെ പുല്ലത്തോളം ഉദ്ഘോഷിച്ചു. "ആശയഗംഭീര്യ

ഭാവവിനോ? വാരികോ? തടി ഒഴുകുകയല്ല ഒഴുകപ്പെടുകയാണ്. അതിനാൽ സുന്ദരമാനവനൊരു എന്ന പ്രയോഗം തെറ്റാണ്". അന്നു മോർത്ത് ഫോം വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്ന എനിക്കു വളരുന്നോൾ ചോദിച്ചതൊന്നും മനസ്സിലായില്ല. ഇന്ന് വിവേകചൂഡമണി വായിക്കുമ്പോൾ, "സ്രോതസാ നീയതേ ദാത" - തടിക്കുപ്പണം പ്രവാഹത്താൽ നയിക്കപ്പെടുന്നു - എന്ന ഭാഗത്തെത്തുമ്പോൾ വളരുന്നോൾ സുന്ദരമാനവത്തെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞ ശരിയാണെന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു.

കമാരനാശാനെക്കുറിച്ച് വളരുന്നോളിന്റെ അഭിപ്രായമിതാണ്. (പ്രളാറ ഫോമിൽ കയറുമ്പോൾ വേറൊന്നാകാം അഭിപ്രായം) കമാരനാശാനു കവിയാ വളരുന്നോളിനെക്കുറിച്ച് എന്തെങ്കിലും പ്രായമുണ്ട് ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ഗ്രഹി

മോ? നിങ്ങൾക്ക് അയാളുടെ കവിതയിലൂടെ അങ്ങ് ഒഴുകാൻ സാധിക്കില്ല. ക്ലിഷ്ടതകൊണ്ട് അവിടവിടെ തടഞ്ഞു നില്ക്കും. അങ്ങനെ നില്ക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കും. ഈ ചിന്തയാണ് നിങ്ങൾ അയാളിൽ ആരോപിക്കുന്നത്. കമാരനാശാന്റെ ചിന്താഗാംഭീര്യമോ? ചിന്തയുമില്ല. ഗാംഭീര്യവുമില്ല. ഞാൻ മിണ്ടാതിരുന്നു. കവി തുടർന്നു. "കമലരണ ശ്രവണനാസികകൾ മുറിച്ചു ചുടുകാട്ടിൽ തള്ളിയ വാസവത്തെ വെല്ലാനിറക്കിയിട്ടു കങ്കമപ്പൊതിപോലെ കണ്ട കമാരനാശാനെയെന്നോ നിങ്ങൾ കവിയെന്നു വിളിക്കുന്നത്? മനോഹരമെന്നും സ്ഥായിഭാവമെന്നും എഴുതിയ ആളാണോ പണ്ഡിതൻ?" ഞാൻ മൗനം ഭഞ്ജിച്ചില്ല. വളരുന്നോൾ കൂടുതൽ ദേഷ്യത്തോടെ ചോദിച്ചു: "സുന്ദരമാനവനൊരുവാരിമേൽ മരമാച്ചഴിയിലാഞ്ഞപ്പോലവൻ എന്തിനുള്ള സുന്ദരമാനവനാ ആർക്കു? വന

ക്കണക്കിൽ ചിത്രയോഗത്തിന്റെ വിമർശനം ആശാൻ എഴുതിയതു വായിച്ചാൽ മതി". ഈ സംഭാഷണത്തിനുശേഷം വർഷങ്ങൾകഴിഞ്ഞു ഞാൻ ആർ. നാരായണപ്പണിക്കർക്കൊടുമയിച്ച് പുവറുർ സ്കൂളിൽ പ്രസംഗിക്കാൻ പോയി. പണിക്കർസാർ എന്നോടു പറഞ്ഞു. "വളരുന്നോൾ നല്ല കവിയാണോ എന്നു ഞാൻ ഉള്ളൂരിനോടു ചോദിച്ചിട്ടുണ്ട്. 'വളരുന്നോൾ കവിയേയല്ല' എന്നാണ് ഉള്ളൂർ പറഞ്ഞത്. കുറച്ചുകാലത്തിനുശേഷം വളരുന്നോളിനെ ഞാൻ കണ്ടപ്പോൾ ഉള്ളൂരിന്റെ കവിതപശുക്കിയെക്കുറിച്ച് ചോദിച്ചു. 'ഉള്ളൂരാണോ കവി? മരങ്ങോടൻ' എന്നു വളരുന്നോൾ പ്രഖ്യാപിച്ചു. ഒരുക്കൊല്ലംകഴിഞ്ഞു തിരുവനന്തപുരത്തുവെച്ചു സാഹിത്യപരിഷത്തിന്റെ സമ്മേളനം കൂടിയപ്പോൾ വളരുന്നോൾ ഉള്ളൂരിനെ മഹാകവിയെന്നുവി

ളിക്കുന്നതു ഞാൻ കേട്ടു. ഉള്ളൂർ വളരുന്നോളിനെ ആശംഭേഷിച്ചു മഹാകവി എന്നു വിളിക്കുന്നതു ഞാൻ കേട്ടു. ഇങ്ങനെയാണ് സാഹിത്യകാരന്മാർ. ഇന്ന് ഈ യോക്താവ് ഇല്ലാത്തവർ പണ്ടു അങ്ങനെ പറഞ്ഞു, ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു എന്നൊക്കെ എഴുതുന്നതു ശരിയല്ലെന്ന് എനിക്കറിയാം. എങ്കിലും ഞാനെഴുതി.

സാഹിത്യകാരന്മാർക്കു തമ്മിൽ തമ്മിൽ കണ്ടുകൂടാം. ഇവിടെ മാത്രമല്ല; എവിടെയും ഇതാണ് സ്ഥിതി. ജർമ്മൻ നാടകകർത്താവും കവിയുമായ ബ്രഹ്മത്ത് ഉജ്ജ്വലപ്രതിഭാശാലി. ജർമ്മൻ നോവലിസ്റ്റായ തോമസ് മൻ വേറൊരു ഉജ്ജ്വലപ്രതിഭാശാലി. എന്നാൽ രണ്ടു പേരും വലിയ ശത്രുക്കളായിരുന്നു. "തികച്ചും അനുഗ്രഹിതൻ, ഭാഗ്യക്കേടുകൊണ്ടു മാത്രം" (very gifted unfortunately) എന്നാണ് മൻ, ബ്രഹ്മത്തിനെ വിശേഷിപ്പിച്ചത്. "ആ ചെറുകഥയെഴുതുകാരൻ" (that short-story writer) എന്ന ബ്രഹ്മത്ത് മന്നിനെ വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളു. ജീനിയസ്, ജീനിയസ്സിന്റെ ഡബിൾ കാണുമ്പോൾ കോപിക്കും അസുയരപ്പെടും എന്നാണ് ചിന്തകന്മാർ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുക. എന്നാൽ കേരളത്തിലെ ഇപ്പോഴത്തെ 'ചോട്ടാ'കൾ. ക്ഷുദ്രപ്രാണികൾ അന്യോന്യം തെറിവിളിക്കുന്നതും കടിച്ചുകീറുന്നതും എന്തിന്? എത്ര വേഗത്തിലാണ് ഇവിടെ അവർ പിണങ്ങുന്നത്! പിണങ്ങിക്കഴിഞ്ഞാൽ, ശിവനെ, എന്തെല്ലാമാണ് പ്രചരിപ്പിക്കുന്നത്! ആരാണിവരെന്ന് ഞാൻ ഇനിയൊരിക്കൽ വ്യക്തമാക്കിക്കൊള്ളാം. "ശത്രു എറുപ്പായിരിക്കാം. പക്ഷേ അവനെ ആനയെപ്പോലെ കാണണം" എന്ന പഴഞ്ചൊല്ല് ഇവിടത്തെ ഈ ശത്രുക്കളെക്കാണ്മോൾ ശരിയാണെന്നു തോന്നും.

കള്ളപ്പൈക്ക

പ്രൊഫസർ കെ. എം. തരകൻ ബഹുമാനിക്കുന്ന ഒരു മാന്യൻ പ്രഭാഷണത്തിനിടയിൽ ഒരു കഥ പറഞ്ഞു. (മലയാള മനോരമ ആഴ്ചപ്പതിപ്പ് - ലക്കം 23) ഒരു രാജാവ് എല്ലാവരും ബിരുദങ്ങൾ കൊ

ടുത്തു. എന്നാൽ അടുക്കളപ്പണിയിൽ സമർത്ഥനായ തന്റെ പരിചാരകനു മാത്രം ബിരുദം നൽകിയില്ല. ആ വിർഷത്തെ ബിരുദങ്ങളുടെ കോട്ടായ്മ തീർന്നു. കശിനിക്കാരനെ വേദനിപ്പിക്കാൻ രാജാവിനു സമ്മതമില്ല. സർവാധികാര്യക്കാരോടു വഴിയെന്നാണെന്ന് തിരുമനസ്സ് ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ അയാൾ പറഞ്ഞു ഒരു ബിരുദം ബാക്കിയുണ്ടെന്ന്. എന്താണത്? സാഹിത്യകൾ. രാജാവ് വേറൊന്നുമാലോചിച്ചില്ല. കശിനിക്കാരൻ സാഹിത്യകൾ എന്ന് ബിരുദമുണ്ടെന്ന് കി. ഇതിനെക്കുറിച്ച് രണ്ടു നമ്പൂരിമാർ തമ്മിൽ സംഭാഷണമായി. ഒരു നമ്പൂരി: "എന്നാലും ഇതു കടുപ്പമായിപ്പോയി. അയാൾക്ക് എത്ര വാഗ്ദണ്ഡായിട്ടാ ഈ പദവി തമ്പുരാൻ കല്പിച്ചുനൽകിയത്?" മറുവാ: നമ്പൂരി: "അല്ലേലും പൊന്നുതമ്പുരാൻ ദയാനിധിയല്ലേ? തിരുമേനി ഇല്ലാത്തവർക്കു കൊടുക്കാറുള്ളൂ". സാഹിത്യക്കാരന്മാർക്ക് നല്കാറുള്ള. സമ്മാനങ്ങളെ ഉന്നംവെച്ചാണ് പ്രഭാഷകൻ ഇക്കഥ പറഞ്ഞതെന്നു

എം. കൃഷ്ണൻനായർ

- കരുതുകൊണ്ട് പ്രൊഫസർ കെ. എം. തരകൻ അദ്ദേഹത്തിന് (നമുക്കും) മറുപടി നൽകുന്നു.
- 1) ഒരു സമ്മാനദാനവും അനുഗ്രഹമല്ല.
 - 2) നോബൽ സമ്മാനം നൽകുന്ന അക്കാദമിക്കും തെറ്റുപറ്റിയിട്ടുണ്ട്.
 - 3) കലാശക്തി കുറഞ്ഞ ഒരുത്തനു സമ്മാനം കൊടുത്തുവെന്നുവെച്ച് കലാശക്തിയുള്ള ആൾ പരിഭവിക്കേണ്ടതില്ല. അയാളെ സമ്മാനം ലഭിച്ചില്ല എന്നതിന്റെ പേരിൽ ആരും പുച്ഛിക്കില്ല.
 - 4) സാഹിത്യമൊഴിച്ചുള്ള മണ്ഡലങ്ങളിൽ സമ്മാനം വാങ്ങുന്നവരും അതിന് അർഹരല്ലല്ലോ.
- ഇതൊക്കെയാണ് കെ.എം. തരകന്റെ വിശ്വാസവാദങ്ങൾ. സ്വപക്ഷം സ്ഥാപിക്കാതെ പരപക്ഷം ഖണ്ഡിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന അദ്ദേഹം കേന്ദ്രസാഹിത്യ അക്കാദമിയുടെയും കേരളസാഹിത്യ അക്കാദമിയുടെയും "സമ്മാനദാന"ങ്ങളെ നി

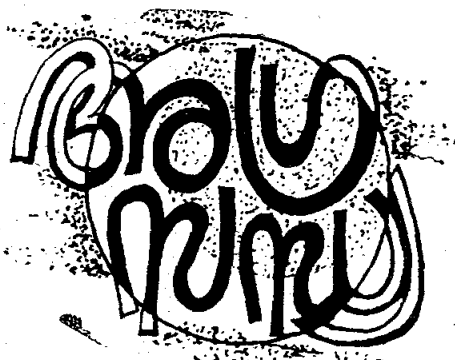
9.

മലയാളനാട് വാരികയിൽ

അടുത്തലക്കം മുതൽ
പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു തുടങ്ങുന്നു.

നളിനി ബേക്കർ

ഏഴുതീയ നോവൽ

നാലു്

യുധിഷ്ഠിര ഭീമനക്ഷത്രസഹദേവന്മാരെ സൗകര്യം കിട്ടിയിട്ടും വധിക്കാതെ വിട്ടയച്ചത് കർണ്ണന്റെ മഹത്വത്തിന്റെ ലക്ഷണമെന്ന, സംശയമില്ല. എന്നാൽ ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഊപദി 'തന്നിൽ നിന്നുതന്നെ' അകന്നു് ഇന്ദ്രതാമ്രേയത്തിന്റെ ചുഴികളിൽ അകപ്പെട്ടതെന്ന കരുതാൻ വിഷമമുണ്ട്. ഭൂതകാലസംഭവങ്ങളെ വിലയിരുത്തിയിട്ടാണ് മേൽപ്പറഞ്ഞ മനോഭാവമുണ്ടാകുന്നതെന്നോർക്കണം. മനസ്സിന് എവിടേക്കും എപ്പോഴും കടന്നുചെല്ലാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്. എന്നാൽ ഗതകാലസംഭവങ്ങളിലേക്കു് നിയന്ത്രണം വീട്ടു് കാടിയെത്തുന്ന മനസ് എത്രകൊണ്ടു് ഒരേ രീതിയിലുള്ള സംഭവങ്ങളെ മാത്രം കണ്ടു മുട്ടുന്നു അന്നവരെ

യിരുന്നു. യുധിഷ്ഠിരന്റെ ആവശ്യത്തെ മാത്രം മാനിച്ചു്, ഭീമാർജ്ജുനന്മാർ ചിത്രസേനനെ തോല്പിച്ചു് അവരെ മോചിപ്പിക്കുമ്പോൾ കർണ്ണൻ രംഗത്തില്ല. നോവലിലെ ഊപദിക്ക് ഈ രംഗം എത്രകൊണ്ടു് കാർമ്മിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല? കരുക്കേത്രയുദ്ധത്തിനും എത്രയോ മുമ്പാണ് ഇത്. കർണ്ണൻ പൂർവ്വമുള്ള പൗരവ്യശാലികൾ തോറ്റുപിൻവാങ്ങിയപ്പോൾ ശത്രുക്കളാണെന്നു കൽപോലും ദുര്യോധനാദികളെ സ്ത്രീകളോടൊത്തു് രക്ഷിക്കാൻ ഭീമാർജ്ജുനന്മാർക്ക് കഴിഞ്ഞതിൽ ഊപദിക്ക് അഭിമാനിക്കാൻ വകയില്ലെന്നോ? ഗന്ധർവന്മാർ പിടിച്ചുകൊണ്ടു പോയ കൗരവസ്ത്രീകളോയാണ് ഭീമാർജ്ജുനന്മാർ രക്ഷിച്ചത്. കള്ളച്ചുട്ടിൽ തോല്പിച്ചു് അഭിമയാകിയ ഊപദിയെ സഭയിൽ വരുത്തി വസ്ത്രാക്ഷേപം ചെയ്തവ

ഇതിഹാസ വിശുദ്ധിയിലാർത്ഥം ഇതിഹാസ നോവൽ

യുള്ള ജീവിതവിശ്വാസത്തെ കീഴ്മേൽ മറിക്കാൻ പോകുന്ന സംഭവങ്ങളിൽ മാത്രം മനസ് വിഹരിക്കുന്നത് എത്രകൊണ്ടു്? നോവലിസ്റ്റിന്റെ തികച്ചും പക്ഷപാതപരമായ വിക്ഷണം ഊപദിയിൽ അടിച്ചേല്പിക്കുന്നതിന്റെ പരിണതഫലമാണിത്.

വ്യാസഭാരതത്തിലെ ചില സംഭവങ്ങൾ കൂടി തികച്ചും നിഷ്പക്ഷതയോടെ ഊപദിയുടെ ബോധതലത്തിലേക്കു് പ്രവഹിപ്പിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഊപദിയുടെ ജീവിതവിക്ഷണത്തിൽ ഉണ്ടാകുമായിരുന്ന ചലനങ്ങളെന്തെന്ന് ചിന്തിക്കുന്നത് രസാവഹമായിരിക്കും. ബാലകൃഷ്ണൻ ബോധപൂർവ്വം വീട്ടുകളത്തെ രണ്ടു സജീവസന്ദർഭങ്ങൾ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

1 കൗരവസ്ത്രീകളോടൊപ്പം ദുര്യോധനദൃശ്ശാസനാദികളെ ചിത്രസേനനെന്ന ഗന്ധർവൻ പിടിച്ചുകൊണ്ടു പോയപ്പോൾ കർണ്ണൻ പടയിൽ തോറ്റുപിൻവാങ്ങി

തടെ സ്ത്രീകളെ അനൗപയുക്തന്മാരിൽനിന്നും മോചിപ്പിക്കാനുള്ള ധർമ്മിക്കമ്പോധവും പൗരവ്യവും തന്റെ ഭർത്താക്കന്മാർ പ്രദർശിപ്പിച്ചത് ഊപദി നേരിട്ടു് കണ്ടു റിഞ്ഞതാണ്. നോവലിലെ ഊപദി എത്രകൊണ്ടു് ഈ രംഗം ഓർമ്മിക്കുന്നില്ല?

കർണ്ണന്റെ മേൽ അർജ്ജുനന്റെ പൗരവ്യം നേരിട്ടു് തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്ന് വാദിക്കാൻ ന്യായമുണ്ട്. അതു് വാദത്തിനുവേണ്ടി സമ്മതിച്ചാൽതന്നെയും, കർണ്ണൻ പരാജയപ്പെട്ടിട്ടെന്ന് അർജ്ജുനൻ വിജയിച്ചുവെന്നതു് ആർക്കു നിഷേധിക്കാൻ കഴിയും?

2 മേൽപ്പറഞ്ഞ വാദത്തെ സമർത്ഥിക്കാൻ പോകുന്ന മറ്റൊരു ജ്ഞപലസന്ദർഭം കൂടി താഴെ ചേർക്കുന്നു. വിരാടരാജാവിന്റെ പത്നിക്കുളെ ത്രിഗർ്ത്തന്മാർ മോഷ്ടിക്കുന്നത് കൗരവസൈന്യത്തിന്റെ നിർലോഭമായ സഹായത്താലാണല്ലോ. ഭീരുവായ ഉത്തരനെ മുൻനിർത്തി കർണ്ണ

നൽകിയതും കൗതുകപ്പെടുമ്പോൾ പാർലമെൻ്റ് ഏറ്റെടുത്ത് രാജ്യം പ്രാപ്തിക്ക് അറിയാവുന്നതാണ്. അതിന്റെ അനന്തരഫലവും പറയാനിടയില്ല. കർണ്ണാടകൻ മേനിപാട്ടിലോടെയാണത് ആരംഭിക്കുന്നതെന്നും.

“പണ്ടുവാക്കാൽചൊല്ലിവെച്ചിരുന്നതെങ്കിലും അന്ന്

പോരിലർജ്ജുനനെക്കൊന്നു ധർമ്മം ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നോ”

എന്നൊരാളായി സുയോധനൻ്റെ മനസ്സിൽ ശല്യമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന അർജ്ജുനനെ വീഴ്ത്തുന്നത് എല്ലാവരും കണ്ടുകൊള്ളണമെന്നുള്ളി കർണ്ണൻ അഹങ്കരിക്കുകയാണിവിടെ. യുദ്ധത്തിൽ സംഭവിച്ചതോ നേർക്കുറിച്ചും. കർണ്ണൻ്റെ സഹോദരസ്ഥാനീയനായ സംഗ്രാമജിത്തിൻ്റെ ശിഷ്യൻ കർണ്ണസാനിദ്ധ്യത്തിൽക്കണ പാർത്ഥൻ വേർപെടുത്തുകയും കർണ്ണനെ സർവ്വംഗം മുറിച്ചെടുത്തുകയും ചെയ്തു. യുദ്ധം സംഭവിച്ചപ്പോൾ കർണ്ണൻ്റെ പാർത്ഥൻ തോല്പിച്ചോടിക്കുന്നു. അർജ്ജുനനും മാർച്ച കീറി ദേവതയിൽ കയറിയപ്പോൾ കർണ്ണൻ കോപിച്ചുവീണു. കൗതുകപ്പെട്ടവരും കണ്ടിട്ടുണ്ടിവിടെ. ഹനുമത്ത് ഉറച്ചുനിന്ന് പോരാടിയാ പാർത്ഥൻ്റെ പൗരസ്ത്യത്തിൻ്റെ മാർദ്ദ്യം തുടങ്ങിയപ്പോൾ കർണ്ണൻ്റെ പാർത്ഥൻ പരിഹസിക്കുകയുണ്ടായി. ട്രൈശയനൻ യുദ്ധത്തിൽ കോറോടിയപ്പോൾ പാർത്ഥൻ പരിഹസിക്കുകയുണ്ടായി. ട്രൈശയനൻ യുദ്ധം പാർത്ഥൻ. കർണ്ണൻ്റെ ഞെതവസ്ത്രവും ട്രൈശയനൻ്റെയും. അശ്വത്ഥാമാവിൻ്റെയും നിലവസ്ത്രങ്ങളും, ആചാര്യൻ്റെ ശൂലവസ്ത്രവും ഭീരുവായ ഉത്തരനെക്കൊണ്ട് എടുപ്പിക്കുന്നുണ്ട് പാർത്ഥൻ. സഹോദരസ്ഥാനീയൻ്റെവിദ്യം അഴിഞ്ഞ ട്രൈശയനൻ ആവേശത്തോടെ മുൻപോട്ടുകിടന്നാൻ ആഴ്ത്താപിക്കുമ്പോൾ ഭീഷ്മപിതാമഹൻ പറയുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കുക:

“നിൻ ബുദ്ധിയെങ്ങങ്ങുമായിച്ചുവീര്യം? പരം മയങ്ങിട്ടിഹ നിന്നവല്ലോ കൈവിട്ടതാൻ നല്ലൊരുപിള്ളുമ്പോൾ. ബീഭത്സുചെയ്തില്ല നൃശംസകർമ്മം പാപകൃത്യമായവനുള്ള ചെയ്യാമല്ലോ. മറ്റൊരാളായും വെടിയാ സ്വധർമ്മം മതാണു് നമ്മെക്കൊലചെയ്തിടാത്തു് പിതാമഹൻ്റെ ഈ വാക്കുകൾ മതിയല്ലോ. ഭൂപരിഷ്കർത്താ സിംഹാസനത്തെ ചോദിച്ചുളളൂ? വിരാടരാജധാനിയിൽ വെച്ചു് ഈ സംഭവത്തിൻ്റെ വിശദാംശങ്ങൾവരെ ഭൂപരിഷ്കർത്താ ശ്രദ്ധിച്ചിരിക്കുമല്ലോ. കർണ്ണനെ അവിടെവെച്ചു് വധിക്കാതിരുന്നതു് ധർമ്മമുലമാണെന്നു് ഭീഷ്മൻ്റെ സമർത്ഥിച്ചതു മാത്രംമതിയല്ലോ. ഭൂപരിഷ്കർത്താ സമാധാനിക്കാൻ. അന്നു് അതു് അവിടെവെച്ചു് സംഭവിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ. അതിൻ്റെ സമാനമായി കർണ്ണസഹോദരസ്ഥാനീയൻ സംഗ്രാമജിത്തിനെ വധിക്കുന്നമുണ്ടല്ലോ- ഭൂപരിഷ്കർത്താ വധിച്ചിരിക്കുകയു് പിന്നെയെന്തുപ്രസക്തി?

സി.എ.മോഹനദാസ്

അപ്പോൾ ഭൂപരിഷ്കർത്താ ഓർമ്മകളിൽ ഉണർന്നുവന്ന സംഭവങ്ങൾ കർണ്ണൻ്റെ സമ്പൂർണ്ണകഥാകഥനത്തിന് നോവലിസ്റ്റ് പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ പര്യാപ്തമല്ല; ഭൂപരിഷ്കർത്താ മനഃപരിവർത്തനത്തിനും പൂർണ്ണമായി യോജിക്കുന്നില്ല. മേല്പറഞ്ഞ കഥാഭാഗങ്ങളിൽ ഭൂപരിഷ്കർത്താ സമുദായത്തിലുൾക്കൊള്ളിച്ചാൽ പതിമൂന്നാമത്തെ ചിന്തിച്ചതും തുടച്ചുകളയാനും വർദ്ധിച്ച ആത്മവിശ്വാസത്തോടെ നിർദ്വേഷവസ്ഥയിലെത്തിയ യുദ്ധിഷ്ഠിനെ (യുദ്ധിഷ്ഠിൻ്റെ ദുഃഖത്തിന് ഇതൊന്നും പരിഹാരമല്ലല്ലോ). ക്ഷത്രിയകർമ്മത്തിലേക്ക് നയിക്കാനും. ഭൂപരിഷ്കർത്താ കഴിയുമായിരുന്നല്ലോ? ഭാരതത്തിലെനായിക തീർച്ചയായും ഇങ്ങനെയായിരിക്കും ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടാകും. അതുകൊണ്ടാണല്ലോ ഇതിഹാസനായിക തുടർന്നും ജീവിക്കുന്നത്. നോവലിലെ നായികയാകട്ടെ വിവരിക്കാനാകാത്ത ഒരു സ്വപ്നത്തിൻ്റെ

മനസ്സിൽ പകർച്ചയിലാക്കി പ്രജ്ഞാശക്തി തളർന്നു് നിത്യമായ ഉറക്കത്തിലേക്ക് വഴുതുകയാണ്. ആ സ്വപ്നത്തിൽ നിറഞ്ഞുനിന്നിരുന്നതു് ഉദ്ധതമായ കർണ്ണവിഗ്രഹമായിരുന്നു. കർണ്ണൻ്റെ വിസ്തൃതമായ സ്കന്ധങ്ങളിൽ സൈന്യമായിരിക്കുന്ന ഭൂപരിഷ്കർത്താ അഞ്ചു പുത്രന്മാരെ കാണുന്നു; പാർത്ഥൻ്റെ ശരങ്ങൾ പതിക്കുന്നത് ഈ കർണ്ണനിലാണ്, അർദ്ധപ്രജ്ഞയിൽ ബാലകൃഷ്ണൻ്റെ ഭൂപരിഷ്കർത്താ ശരമെന്തായിരിക്കാൻ വിലക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സ്വന്തം പുത്രന്മാരെ കർണ്ണൻ്റെ സ്കന്ധങ്ങളിൽ കാണുകയും അവരെല്ലാവരും അമ്പയരുന്ന ഇപ്പോഴത്തെപ്പോഴും അർജ്ജുനനെയും നെല്ലിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഭൂപരിഷ്കർത്താ കഥാനായികയായ ഭൂപരിഷ്കർത്താ, യുദ്ധിഷ്ഠിപത്നിയായിത്തുടർന്നും അനേകവർഷങ്ങൾ ജീവിക്കുന്ന ഭൂപരിഷ്കർത്താ, നോവലിലെ ഭൂപരിഷ്കർത്താ ചരിത്രസംഭവങ്ങളുടെ വിശദാംശങ്ങളിൽവരെ വ്യാസഭാരതത്തെ ഉപജീവിക്കാൻ താല്പര്യം കാണിക്കുന്ന നോവലിസ്റ്റ് എന്തുകൊണ്ടു് ഭൂപരിഷ്കർത്താ മനോഭാവത്തിൽ, വസ്ത്രകളെ മനഃപൂർവ്വം വിസ്തരിച്ചുകൊണ്ടു് സമുദ്ധമായ മാറ്റംവരുത്തി? കർണ്ണകഥ ആവശ്യത്തിലധികം ഉരുവിർപ്പിച്ചതല്ല ഇതിൻ്റെ കാരണം. നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ചതു് ആവർത്തിക്കട്ടെ— ആവശ്യത്തിലധികം മിഴിവു് കർണ്ണനന്തർക്കാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ, ഇതര കഥാപാത്രങ്ങളുടെ പ്രസക്തിയും സ്ഥാനവും മനോഭാവവും ആഭിപ്രായങ്ങളിൽനിന്നു് വ്യത്യസ്തമാകാതെ വയ്ക്കുന്നു. അനേക കഥാപാത്രങ്ങളുടെ വിചിത്രവും സങ്കീർണ്ണവുമായ ബന്ധങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്ന നിശ്ചിത രൂപഘടനയിൽനിന്നു് ഒരേയൊരു വ്യക്തിയെ കണക്കിൽ കവിഞ്ഞു് വലുതാക്കാനുള്ള ശ്രമം നോവലിസ്റ്റിൻ്റെ പക്ഷം പാർത്ഥനായ നിലപാടാണ് വ്യക്തമാക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ‘ഫാളാഷ്’ ബാക്കു് ഭൂപരിഷ്കർത്താ ഉള്ളിൽ തട്ടാത്ത ‘ഫാളാഷ്’ ബാക്കു് യഥാർത്ഥം വായനക്കാരന് അനുഭവപ്പെടുന്നു. ഈ ഗതകാല സ്ഥിതികൾ ഭൂപരിഷ്കർത്താ സ്വതഃ

(ശേഷം 50 ൽ)

N B S NEWS

പുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ

അടിമകൾക്കു് ഒരു സംഘഗാനം
 ഏറ്റുമാനൂർ സോമദാസൻ
 യഥാർത്ഥകവി കർമ്മത്തെ അതിനോടായ നിലയിൽ സ്വാംശീകരിക്കാനുള്ള കവിയുടെ സാർത്ഥകമായ പരിശ്രമത്തിൻ്റെ ഫലങ്ങളാണ് ഇതിലെ കവിതകൾ.
 വില: 6-00

അകം

എൻ. വി. കൃഷ്ണവാരീയർ
 സംഘ സാഹിത്യത്തിലെ (എട്ടു തൊക്കെകളിൽപ്പെട്ട) അകനാതുറു്, കലിത്തൊക്കെ, ഐങ്കുരുരു എന്നിവയിൽനിന്നും തെരഞ്ഞെടുത്ത നൂറു് പാട്ടുകളുടെ പദ്യവിവർത്തനം.
 വില: 12-00

നീലകണ്ഠകവിയും
 അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ
 ഭാഷാപന്യക്കളും ഒരു പഠനം
 ഡോ: ടി. ജി. രാമചന്ദ്രൻപിള്ള ചമ്പുപ്രസ്ഥാനത്തുപറ്റി സാമാന്യമായും നീലകണ്ഠകവിയെപ്പറ്റി സവിശേഷമായും ചർച്ചചെയ്യുന്ന ഈ കൃതി സാഹിത്യഗവേഷണവിദ്യാർത്ഥികൾക്കു് കൈർപ്പേറ്റനവതാണ്.
 വില: 35-00

പുതിയ നോവലുകൾ

ഇന്ദ്രകൽപ്പന
 ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ പുളർ
 ഏതാനോളങ്ങളിൽ പ്രകമ്പനം സൃഷ്ടിക്കുന്ന നോവലാണ് ഇന്ദ്രകൽപ്പന. പുളരിൻ്റെ സ്വതസിദ്ധമായ കാവ്യശൈലിയും. വില: 16-50

നാഷണൽ ബുക്സ്റ്റാൾ
 കോട്ടയം - 686001.

ഭാമി സ്നേഹനിൽവെച്ച് ആദ്യ കണ്ട ദിവസം മുതൽ പരിചയമുള്ള വിധിയിലായിരിക്കുന്ന ബാലേട്ടന്റെ വലിയ മുഖം മനസ്സിൽ കാൻവാസിൽ നിറഞ്ഞു വരുന്നു. ബാലേട്ടൻ കൂടെയുണ്ടെങ്കിൽ എന്തു സുരക്ഷിതപരമായാണ്? മുഴക്കമുള്ള ആ ശബ്ദം അരികിൽനിന്നു കേട്ടാൽ ഭയം ഓടിയകളുന്നു. സ്നേഹവും വാത്സല്യവും സ്നേഹിക്കുന്ന ആ നോട്ടം കണ്ടാൽ കട്ടത്ത മനസ്സുപോലും വെണ്ണനെയ് പോലെ അലിയുന്നു...

ഗുരുവായൂരപ്പാ എന്റെ ബാലേട്ടനാണ്. വരുത്തല്ലേ... നിന്റെ പരിക്ഷണങ്ങൾക്ക് ശിശുവിനേക്കാൾ നിഷ്കളങ്കനായ ആ വലിയ മനുഷ്യനെ കരുവാക്കല്ലേ...

പെട്ടെന്ന് ഭൂതോദയംപോലെ ഓർമ്മയിലേയ്ക്ക് ചേച്ചി കണേവന്നു. അവരെവിടെ?

കസേരയിൽനിന്നു ചാടി എഴുന്നേറ്റു. അടുത്തുനിന്ന ബാബുവിനോടു ചോദിച്ചു, ചേച്ചി എവിടെ?

മോചൻ - 11

ശ്രീ. ഗോവിന്ദനാഥൻ നായർ

ബാബു കൈച്ചുണ്ടിയഭാഗത്തേയ്ക്കു നോക്കി. ബാലേട്ടന്റെ ബെഡ്ഡിന്റെ തലയ്ക്കൽ ചേച്ചി നിൽക്കുന്നു... രക്തക്കറ പുറങ്ങു ബാലേട്ടന്റെ പാൻറും ഷർട്ടും ഇടതുകൈകൊണ്ട് നെഞ്ചോടു് അടുക്കിപ്പിടിച്ച് ഇരുന്നു. വലയ്കയ്യിൽ ബാലേട്ടന്റെ വള്ളിച്ചെരിപ്പുകൾ തൂക്കിപ്പിടിപ്പിക്കുന്നു. നിസ്സംഗഭാവത്തിൽ ഒരു കാഴ്ചക്കാരിയെപ്പോലെ അവർ എല്ലാം നോക്കിനിൽക്കുന്നു. കട്ടത്ത ദുഃഖഭാവമില്ല, കണ്ണുനീരില്ല.

അടുത്തുചെന്നു വിളിച്ചു: 'ചേച്ചി...' 'കിഷ്കി വോ? നീ എപ്പോൾ വന്നു?' 'ഇപ്പോഴാണ്' ഞങ്ങളറിഞ്ഞത്. 'ബാ.' 'ഗോപുവിനെ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്.' 'ബാ.' 'ഗോപുവന്നു' അമ്മയുടെ സാരിയ്ക്കൽ

മ്പിൽ പിടിച്ചു. അവനെ ഒരു നോക്കിയിട്ട് ചെടിപ്പുപിടിച്ച് കൈകൊണ്ട് അവനെ ചേർത്തുപിടിച്ചു. അപ്പോഴും മുഖഭാവത്തിനു മാറ്റമൊന്നുമില്ല. പേടിപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു കനത്ത നിശ്ശബ്ദതയും അർത്ഥസാരമായ ഒരു മൗനവും അവിടെ കൂടുകൂട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ നില തുടർന്നാൽ അവർ ഏതുനിമിഷവും ഹൃദയംപൊട്ടി നിലംപതിയുമെന്ന ഭയം എങ്ങിനെയോ ഉള്ളിലുണ്ടെന്നു.

ബാബു അടുത്തുനിന്നു ഒരാളോടു സംസാരിക്കുന്നു. അയാൾ സംഭവത്തിന്റെ ദുക്സാക്ഷിയാണ്.

— ഞാൻ സ്നേഹനിക്കടയിൽനിന്ന് അല്ലറ ചില്ലറ സാധനങ്ങൾ വാങ്ങിക്കൊണ്ടുനിൽക്കുന്നു. തൊട്ടടുത്തുള്ള ടെക്സ്റ്റിൽ ചോപ്പിക്നിന്ന് ബാലന്റും ഭാര്യയും പുറത്തിറങ്ങി. ബാലന്റെ രീതിയല്ലേ, എന്നെ കണ്ടയുടെനെ ഭാര്യയെ പരിചയപ്പെടുത്തി. എന്റെ ഇന്ദിരാഗാഥി. വീട്ടിൽ അടിയന്തിരാവസ്ഥ പ്രഖ്യാപിക്കാതിരിക്കാൻ ഇടയ്ക്കു് രണ്ടു സാരി വാങ്ങിക്കൊടുക്കും. അതിനു വന്നതാ. പിന്നെ കമ്പനിയിലെ ചില കാര്യങ്ങൾ സംസാരിച്ച് ഞങ്ങൾ പിരിഞ്ഞു. അവർ മുന്നോട്ടുനടന്നു. റോഡരികിൽകിന്നെ ഒരു കാർ സ്റ്റാർട്ടുചെയ്യുന്നതു കണ്ടു. നിമിഷത്തിനുള്ളിൽ എല്ലാം കഴിഞ്ഞു. ഇടികൊണ്ട് ബാലൻ അഞ്ചാറടിയെങ്കിലും മുക്തിലേയ്ക്കുയർന്നു. ഒരരികിലേയ്ക്കു തെറി ചൂവിന്നു. കാർ നിർത്താതെ ഓടിപ്പോവുകയുചെയ്തു. എന്തു കഷ്ടമെന്നോട്. റോഡിന്റെ അരികിൽക്കൂടിപോയാലും വണ്ടിവന്നിടിയുമെങ്കിൽ പിന്നെ മനുഷ്യർക്കെന്താ ഒരു രക്ഷ? ഇതെന്തൊരു കാലം...!

പിന്നെയും അയാൾ ഏതൊക്കെയോ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. കേൾവികാരുടെ എണ്ണംകൂടി.

ബാലേട്ടന്റെ തല ഷേറുചെയ്തുകഴിഞ്ഞു. മുറിവ് ബാൻഡേജുചെയ്ത് ചൂടാക്കിയിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഞരക്കവും മുളയുമില്ല. പ്രാവു കുറഞ്ഞു ഒരു ശബ്ദത്തോടെ ശ്വാസംവലിക്കുന്നുണ്ട്. ചേച്ചി അപ്പോഴും ബെഡ്ഡിനരികിൽ കണ്ണുകൾമാത്രം ചലിക്കുന്ന ഒരു പ്രതിമപോലെ നിൽക്കുന്നു. അവരുടെ

മുഖം കാണുമ്പോൾ ഉള്ളിൽ ഭയം. സമീപത്തുനിൽക്കാൻ തീരുമാനമെടുത്ത രാജാസ്വാമി വഴുവിനെപ്പോലെ അവർ ആത്മാവുനഷ്ടപ്പെട്ട ദുഃഖമായിക്കഴിഞ്ഞുവോ? ചേച്ചിയെ ഒരു കലുക്കി ഉണർത്തണം. അവരെ ഒരു കയ്യെപ്പിക്കണം. അതിനെത്താണവഴി? പെട്ടെന്നുണ്ടായ ഷോക്കിൽ അവർ ഉറങ്ങൂ? ഘനീഭവിച്ചുപോയതുപോലെ... അത് ഉരുകണം. ദ്രവരൂപമാകണം. ചലനശക്തികിട്ടണം. അതിനെത്താണമാർഗ്ഗം? മററാതെ അവരുടെ യഥാർത്ഥ അവസ്ഥയെന്താണെന്നു ശ്രദ്ധിക്കുന്നതായി തോന്നുന്നില്ല.

ബാലേട്ടനെ ഓപ്പറേഷൻതീയേറ്ററി ലേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോകാനുള്ള ട്രസ്സുചർവന്നു. അതു ചുമക്കാൻ വെള്ളക്കാലുറയിട്ട നാലു് അമാലന്മാർ. അവർ ഈ പ്രാപഞ്ചികലോകത്തിനപ്പുറത്തു എന്തോ രഹസ്യവാതിലിലൂടെ ഇറങ്ങിവന്നവരെപ്പോലെ തോന്നി. അവരുടെ മുഖങ്ങൾ നിർജ്ജീവമായിരുന്നു. കണ്ണുകളിൽ പേടിപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു ശൂന്യത തളംകെട്ടിക്കിടന്നു.

നൂറോസ്ർജൻ ഡോക്ടർ റാവു ആരാച്ചാരേപ്പോലെ നീണ്ട ഗൗൺ അണിഞ്ഞു് ഓപ്പറേഷൻതീയേറ്ററിനുള്ളിൽ വന്നുനിന്നു. പിന്നെ ഒരു മാന്ത്രികനെപ്പോലെ കയ്യുയർത്തി അന്തരീക്ഷത്തിൽ ഒരു വൃത്തംവരച്ചിട്ട് തീയേറ്ററിനുള്ളിലേയ്ക്കുകടന്നുപോയി.

അമാലന്മാർ ബാലേട്ടനെ ട്രസ്സുചറി ലേയ്ക്കുടുത്തുകിടത്തി. അതിന്റെ നാലു കാലുകളും തോളിലേറിനടന്നു.

നീണ്ട വാർഡിന്റെ തലയ്ക്കൽ ചുവന്ന വെളിച്ചത്തിൽ തിളങ്ങുന്ന ഓപ്പറേഷൻ തീയേറ്റർ എന്ന ബോർഡ്. എല്ലാവരും അങ്ങോട്ടുനടന്നു. അമാലന്മാരുടെ തോളിൽ മലർന്നുകിടന്നുകൊണ്ട് മുന്നിൽ ബാലേട്ടൻ. (ബാലേട്ടൻ എന്നും രാജാവായിരുന്നെല്ലാം) പുറകിൽ ഒരു നിരയായി ബാലേട്ടന്റെ പ്രജകൾ—സുഹൃത്തുക്കളും ആരാധകരും. ഏറ്റവും പുറകിൽ രക്തംപുരണ്ടു ഇണികളും ചെരിപ്പുകളും നെഞ്ചുത്തടുക്കിക്കൊണ്ടു ചേച്ചി. അതൊരു ജാഥയായി ഓപ്പറേഷൻ തീയേറ്ററിന്റെ മുന്നിലേയ്ക്കു നീങ്ങി.

അമാലന്മാർ തീയേറ്ററിന്റെ വാതിൽ തള്ളിത്തുറന്ന് അകത്തുകടന്നു. അവർക്കു പുറകിൽ വാതിൽ അടഞ്ഞു. പുറത്തു് അനാഥരായ ബാല്യങ്ങൾ പ്രഭുക്കൾ കൂടിനിന്നു.

ആ വാതിൽ ജൈവപ്രവൃത്തിയുടെ അതിരായിത്തീർന്നു. തീയേറ്റർക്കിടത്താവളമാണ്. അവിടെ ബാല്യങ്ങൾ ന്യായവിസ്താരം നടക്കാൻപോകുന്നു. അനുകൂലമായ വിധിയുമായി ചിരിയുന്ന മുഖത്തോടെ വാതിൽ തുറന്ന് ബാല്യങ്ങൾ തിരിച്ചുവരുമോ? അതോ ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ട് അജ്ഞാതമായ ഇരുട്ടുകളിലേയ്ക്കു് എന്തെന്നോടുകൂടി അപ്രത്യക്ഷനാകുമോ?

പുറത്തു് അസ്വസ്ഥരായ മനസ്സോടെ നിശ്ശ്വാസരായി നിൽക്കുന്ന ബാല്യങ്ങൾ സുഹൃത്തുക്കളുടെ കണ്ണുകളിൽ ഈ ചോദ്യങ്ങളാണ്... ഇനി നമുക്കൊന്നും ചെയ്യാനില്ല. വിധിനിർണ്ണയം നടക്കും വരെ ക്ഷമയോടെ കാത്തിരിയ്ക്കുക...

ഓപ്പറേഷൻ തീയേറ്ററിന്റെ അടുത്തെ വാതിലിലേയ്ക്കു മിഴിനട്ടനിൽക്കുന്ന ചേച്ചി. അടുത്തുചെന്ന് അവരുടെ തോളിൽ കൈവച്ചു.

“ചേച്ചി”
അവർ തിരിഞ്ഞുനോക്കി.
“നമുക്കു് ആ വാതിലിനടുത്തുപോയി നിൽക്കാം. അവിടെ ഇത്തിരി കാറ്റു കിട്ടും”.

“വേണ്ട. കിട്ടു പൊയ്ക്കൊ”
ആരോ ഒരു കസേര ചേച്ചിനിൽക്കുന്ന തിര പുറകിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടു.
“എത്രനേരമായി നിൽക്കുന്നു. ഇതൊന്നു ഭട്ട”.

ചേച്ചിയുടെ മുഖത്തു് തന്നെ ശല്യപ്പെട്ടുത്തുന്നതിലുള്ള അസ്വസ്ഥത: “ഞാനിവിടെ നിന്നോളാം”.

വാർഡിന്റെ അങ്ങോട്ടുള്ള മുഖവുരയിൽ വൃദ്ധനായ ഒരു രോഗി. ഗോപു ഷീനമോളെ തൂക്കിയെടുത്തുകൊണ്ടു് അങ്ങോട്ടുനടന്നു. വയസ്സനുമായി ചങ്ങാത്തംകൂടി അവർ കളിയ്ക്കുന്നു. ചിരിയ്ക്കുന്നു. അയാൾ കൊടുത്ത ഓറഞ്ചുവാങ്ങി പൊളിച്ചുതിന്നുന്നു.

തീയേറ്ററിനു പുറത്തു് ആളുകൾ ചെ

റിയ ഗൂഢാലോചനകളായി കൂടിനിന്നു സംസാരിക്കുന്നു. എല്ലാം ബാല്യങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ്. ...മദ്യോപാസന കാച്ചുകയായിരുന്നു. എങ്കിലും എത്ര നല്ല മനുഷ്യനായിരുന്നു. എല്ലാ നല്ല കാര്യങ്ങൾക്കും ഓടിയെത്തും. പരിചയമുള്ള ആരുടെ ദുഃഖത്തിലും പങ്കുചേരും. ആ നാവിൽനിന്നുതന്നെ സരസ്വതിവിലാസം. ഒരു കമ്പനിയിൽ കിട്ടിയാൽ എത്രരസമാണ്...സമയംപോകുന്നതിനായില്ല.

തലയ്ക്കാണ് കാര്യമായ ക്ഷതം ഏറ്റിരിക്കുന്നത്. രക്ഷപ്പെടുമോ? ഒരു പക്ഷെ, രക്ഷപ്പെട്ടാൽതന്നെ അതു പഴയ ബാലൻ നായരായിരിക്കുമോ? പരാലിസിസ്, ഹിസ്റ്റീരിയ, ഫിറംസ് എന്തെങ്കിലുമൊന്നു ഷുവർ.

നിത്യരോഗിയായ ബാല്യങ്ങൾ...ഒരു വരേ!

തീയേറ്ററിന്റെ കതകടഞ്ഞിട്ടു് രണ്ടു മണിയ്ക്കു് കഴിഞ്ഞു. ഗോപുവും ഷീനമോളും ഓടിക്കളിച്ചുതളർന്നു. അവർക്കു വിശക്കുന്നു.

ബാബുവിനെ പറഞ്ഞുവിട്ടു് കുറച്ചു ബ്രൗഡ് ഡ്രസ്സും പഴവും കാപ്പിയും വരുത്തിച്ചു. കുട്ടികൾ അതു വാരിവെച്ചുതിന്നു. ഒരു ഗ്ലാസ്സു കാപ്പിയുമായി ചേച്ചിയുടെ അടുത്തെത്തി. അസഹ്യമായ അസ്വസ്ഥതയോടെ അവർ പറഞ്ഞു: “എനിക്ക് വേണ്ട”.

നിർബന്ധിക്കാൻതോന്നിയില്ല. എന്തെങ്കിലും ഉപദ്രവിക്കരുത് എന്ന അഭ്യർത്ഥന കണ്ണുകളിൽ...എന്തെങ്കിലും സംസാരിക്കുന്നതോ ആ നിമിഷത്തിനിടയിൽനിന്നുതന്നെ തോ അവർക്കു പ്രാണവേദനയാണെന്നു തോന്നി.

ഒരു മണിക്കൂർകൂടി കഴിഞ്ഞു. കൂടുകൂടിനിന്നവരിൽ പലരും സ്ഥലംവിട്ടിരിക്കുന്നു. ഷീനമോൾ ബാബുവിന്റെതോളിൽകിടന്നു് ഉറക്കംപിടിച്ചു. ഗോപുഭിത്തിയിൽ ചാരിയിരുന്നു് ഉറക്കംതുടങ്ങി. വാർഡിൽ പരിപൂർണ്ണ നിശ്ശബ്ദം.

ഒട്ടവിൽ തീയേറ്ററിന്റെ വാതിൽ തുറന്നു. മുന്നരമണിക്കൂർ നേരത്തെ കവിന പ്രയത്നത്തിന്റെ ക്ഷീണവും തളർച്ചയുമായി ഡോക്ടർ പുറത്തിറങ്ങിനിന്നു. പോക്കറ്റിൽനിന്നു് ഒരു സിഗററ്റെടുത്തു് തീകൊളുത്തി. അവിടവിടെ ഇരുമ്പു

ഡോക്ടർക്കു പുറം ഓടിക്കൂടി.
“എങ്ങിനെയുണ്ടു ഡോക്ടർ?”
നാല്പത്തിയെട്ടുമണിക്കൂർ കഴിയാതെ ഒന്നും പറയാൻ കഴിയില്ല.
“ഓപ്പറേഷൻ എങ്ങിനെ?”
ഡോക്ടർ ചിരിച്ചു: “എനിക്ക് ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നതിന്റെ പരമാവധി നന്നായി

ചെയ്തിട്ടുണ്ട്”
“ഞങ്ങൾക്കൊന്നു കാണാമോ?”
“ഇൻറൻസിവി” കെയർ യൂണിറ്റിലേയ്ക്കു മാറ്റിയിരിക്കുകയാണ് പേഷ്യൻറിനെ. രണ്ടു ദിവസംകഴിഞ്ഞേ കാണാൻ പററൂ. എല്ലാ മുഖങ്ങളിലും നിരാശ. നാല്പത്തിയെട്ടുമണിക്കൂർ ഇനിയും സൂചിമുനയിൽ നിൽക്കണം രണ്ടിലൊന്നറിയാൻ. ഇ

പ്രാഴ്ത്തുന്നില്ലെന്ന് എന്തെങ്കിലും സൂചന കിട്ടുമോ എന്ന ചിന്ത ക്രമിച്ചുനോക്കി. ഡോക്ടർ വഴങ്ങുന്നില്ല.

ചേച്ചിയുടെ നോട്ടം ഇപ്പോൾ വാതിലിൽനിന്നു മാറി ഡോക്ടറുടെ മുഖത്തു ചിരിയുന്നു. അവർ എല്ലാം കാണുന്നുണ്ട്, കേൾക്കുന്നുണ്ട് അറിയുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ ഒന്നുംചോദിക്കുന്നില്ല. പറയുന്നില്ല. ശരീരം ചലിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും മനസ്സ് മറ്റൊരവിടെയോ കേന്ദ്രീകരിച്ചിരിക്കയാണെന്നു വ്യക്തം.

ബാബു വന്നുപറഞ്ഞു: 'ഇനി ഇവിടെ നിന്നിട്ടു കാര്യമില്ല. നമുക്കു വീട്ടിൽ പോകാം. നിന്നെ അവിടെക്കൊണ്ടാക്കിയിട്ടു ഞാൻ തിരിച്ചുപോരാം!'

ചേച്ചിയുടെ അടുത്തെത്തി, 'ചേച്ചി വീട്ടിൽ പോകാം.'

അവർ നിശ്ചയാർത്ഥത്തിൽ തലയാട്ടി 'ഗോപുവിന്റെ കാര്യമോ?'

അവർ പ്രയാസപ്പെട്ട് മുഖം തിരിച്ചു ഭീതിയോടു ചേർന്ന് നിലത്തുകിടന്നു നോക്കി. 'അവിടെ കിടന്നോട്ടെ'

പിന്നെ ഒന്നും ചോദിക്കാൻ തോന്നിയില്ല. ചേച്ചിയുടെ മനസ്സ് ബാലേട്ടന്റെ ബെസ്റ്റിനകിലാണം. ഒരു സമയം മഴവൻ ഉള്ളിലൊതുക്കി കനംകൂട്ടി നിൽക്കുന്ന മഴമേഘം. ഒന്നു പോട്ടിത്തെ

റിച്ചെങ്കിൽ... ഒന്നു പെയ്തു തോർന്നെങ്കിൽ...

സമയം പന്ത്രണ്ടര കഴിഞ്ഞു. ബാബു ആരുടെയോ കയ്യിൽനിന്ന് ഒരു പുതപ്പു വാങ്ങി നിലത്തുവിരിച്ച് ഗോപുവിനെ അതിൽ എടുത്തുകിടത്തി. ഒരറ്റംകൊണ്ടു പുതപ്പിച്ചു.

'നമുക്കിറങ്ങാം'

ബാബു മുന്നിൽ. ഷീനമോളെയും തോളത്തിട്ടുകൊണ്ടു പുറകേ നടന്ന് പടികൾ ഇറങ്ങി. മനസ്സു മുഴുവൻ ചേച്ചിയുടെ മുഖം. അവരുടെ ദയനീയരൂപം. ബാലേട്ടനെത്തന്നെയും പറ്റിയാൽ പിന്നെ ഭരണിമിഷം അവരുണ്ടാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ തന്നെ ആ പുറപ്പാടിനു വേണ്ടി അവർ ഒക്കെ നിൽക്കുകയാണ്. അതോ പകുതിമുറം എത്തിക്കഴിഞ്ഞോ? ആശുപത്രിയുടെ റിസപ്ഷൻകൗണ്ടും പുറത്തെ കോൺക്രീറ്റു മുറ്റവും വിജനം. ഗേറ്റ് അടച്ചിരിക്കുന്നു.

മുറത്തുവെച്ചിരുന്ന ബൈക്കിന്റെ സീറ്റു മുകളിൽ മഞ്ഞുവീണെന്നു തോന്നിയിരുന്നു. ബാബു കർച്ചിപ്പുകൊണ്ടു സീറ്റു തുടച്ചിട്ടു വണ്ടി സ്റ്റാർട്ടുചെയ്തു. ശബ്ദം കേട്ടു കാലൽപ്പുരയിലെ വാച്ചർവന്നു ശ്രേറുതുറന്നു. ഷീനമോളെ തോളത്തിട്ടു പുറകിൽ കയറ്റാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ വണ്ടിയുടെ ഹുഡിൽപ്പിന്നിട്ടു നിന്നു. (തുടരും)

അമ്മക്ക് ആ പുസ്തകങ്ങളെപ്പറ്റി അത്ര ജ്ഞാനം വിവരമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അച്ഛന്റെ അഭാവത്തിൽ പലരും വീട്ടിൽവന്ന് പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കാൻവേണ്ടി വാങ്ങിക്കൊണ്ടുപോകുമായിരുന്നു. അമ്മക്കു തന്റെയൊന്നും കണക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഏതായാലും ക്രമേണ അലമാരികളെല്ലാം ഒഴിഞ്ഞു. ഒട്ടക്കം ഒന്നിനുംകൊള്ളാത്ത ചപ്പുചവറുകൾ മാത്രം അല്പം അവശേഷിച്ചു.

അച്ഛന്റെ ഏറ്റവും വലിയ സമ്പാദ്യം അതായിരുന്നു. ആ പുസ്തകങ്ങൾ, എന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ അനുഗ്രഹവും. കട്ടിയായിരിക്കുമ്പോൾ കണക്കു ഒഴിവുസമയങ്ങളിലെല്ലാം ഞാൻ ആ പുസ്തകങ്ങൾ പൊന്നായി പുറത്തെടുത്ത് വായിച്ചിരുന്നു. രാമകൃഷ്ണപരമഹംസന്ദേഹയും വിവേകാനന്ദന്ദേഹയും ജീവചരിത്രങ്ങളും അവരുടെ പ്രഭാഷണങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും മറ്റും വായിക്കുന്നതിൽ മാത്രമേ അമ്മ പ്രതിഷേധം പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. അത്തരം പുസ്തകങ്ങളേ തെങ്കിലും എന്റെ കയ്യിൽ കണ്ടാൽ അമ്മ കയർക്കും.

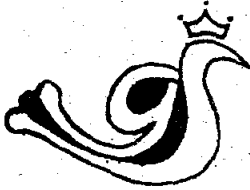
ചരൻ

കണ്ണിക്കണ്ട കുണ്ടാമണികളൊക്കെ വായിച്ചിട്ടുവേണം നീയും നിൻറപ്പനെപ്പോലെ തലതിരിഞ്ഞു വീട്ടുംകൂടി ഉപേക്ഷിച്ച് വല്ലടത്തേക്കും എറങ്ങിപ്പോകാൻ. വേണ്ട. അതൊക്കെ വായിക്കാതിരിക്കുകയോ ദേം'

എങ്കിലും ഞാൻ വായിക്കുമായിരുന്നു. പക്ഷെ രാമകൃഷ്ണപരമഹംസന്ദേഹം വിവേകാനന്ദസമാധികളുടേയും ജീവചരിത്രങ്ങൾക്കോ അവരുടെ ഉപദേശങ്ങൾക്കോ എന്റെ തലതിരികാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. എന്റെ തലയും മേലും കൈക്കൂടി ഒന്നാകെത്തിരിച്ചുത് ഹാവ്ലോക് എലിസ് കിംഗ്സ് ലേറിപ്പോർട്ട്. ദാമ്പത്യശാസ്ത്രവും കാമശാസ്ത്രവും സന്താനനിയന്ത്രണവും മറ്റും മറ്റുമായിരുന്നു. അതൊക്കെ ഞാൻ ആവർത്തിച്ചുവർത്തിച്ചു വായിച്ചു.

കൂടുതൽ കൂടുതൽ വായിക്കുംതോറും കൂടുതൽ കൂടുതൽ സംസാരിച്ചുതുടങ്ങി. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ പത്തുവയസ്സു തികയുമുമ്പു തന്നെ ഞാൻ ലൈംഗിക ശാസ്ത്രത്തിൽ 'അപാരമായ പാണ്ഡിത്യം' നേടിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ആ ഒരു വിഷയത്തിൽ എനിക്ക് കറിയാൻവയ്യാത്തതോ ആലോചിക്കാൻ വയ്യാത്തതോ ആയി ഒന്നുംതന്നെ അവശേഷിച്ചിരുന്നില്ല. കണിലിംഗ്സ്, ഫെലേഷിയോ തുടങ്ങിയ പുത്തൻ പരീക്ഷണങ്ങളെപ്പറ്റിപ്പോലും വിശദമായിട്ടല്ലെങ്കിലും വേണ്ടത്രബോധം അന്നുതന്നെ സിദ്ധിച്ചിരുന്നു.

പക്ഷെ ആ ബോധം, തജ്ജനമായ മാനസികാവസ്ഥ, ഒരൊഴിയാബാധയായി ഒരു ശാപമായി ഒരാവേശമായി, ഒരഭിനിവേശമായി. ഒരു പതനമായി, ഒരു പാ

TEL: 333181 Cable: JINZY
331323 Br. P O. Box: 6720
363763 Res. Abudhabi-UAE.

GEMINI STORES,
ZAYED 2ND STREET.
SHK AHAMED BIN HAMED BLDG.

എല്ലാവരും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത്, എക്സ്പോർട്ട് നിലവാരമുള്ള ഇൻഡ്യൻ സ്ലെയിൻലസ്സ് സ്റ്റീൽപാത്രങ്ങൾ! ലളിത ശാസ്ത്ര രാജ്. ഹിന്ദു ബാൻഡ് സ്ലെയിൻലസ്സ് സ്റ്റീൽപാത്രങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ വീട്ടിനൊരു മുതൽകൂട്ടാണ്!! മിതമായ വിലക്ക് സ്ലെയിൻലസ്സ് സ്റ്റീൽപാത്രങ്ങൾ, ഡിന്നർ സെറ്റുകൾ, മറ്റു വീട്ടുപകരണങ്ങൾക്കും സമീപിക്കുക:

ജെമിനി സ്റ്റോഴ്സ്, അബുദാബി.
Visit our BRANCH SHOW ROOM Near Holyday Inn Hotel.

സ്സനയായി ഒരു ദൈർണ്യമായി, ഒരു ചാപല്യമായി, ഒരു വിഷമായി, ഒരു വിഷയമായി, ഒരു സാമൂഹ്യമായി, രാപത്തായി, ഒരു ഗ്രഹമായി, ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാമെല്ലാമായി എന്നെന്നേക്കുമായി എന്റെ ജീവനായി പറ്റിപ്പിടിക്കുമെന്ന് അന്ന് ഞാൻ കരുതിയിരുന്നില്ല. ഒരുപക്ഷെ കരുതിയിരുന്നെങ്കിൽത്തന്നെ അതുകൊണ്ട് പറയത്തക്ക പ്രയോജനമാനും ഉണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല എന്നതാണ് പരമാർത്ഥം.

ജനനത്തോടൊപ്പംതന്നെ മാർഗ്ഗശൂന്യവും സംഭവിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഒരു വഴിത്തിരിവിലാണ് പെറ്റുവീണത്. എഴുന്നേറ്റു നടക്കാനായപ്പോൾ മുമ്പിൽ കണ്ട വഴിയിൽക്കൂടി നടന്നു. നടന്നതല്ല, നടത്തിയതാണ്. അന്ന് വഴികണ്ടു് ഗതി തിരുമാനിക്കാൻവേണ്ട ബുദ്ധിയോ ബോധമോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലല്ലോ. അപ്പോൾ ആ പ്രായത്തിൽ മറ്റേവരേയും നയിച്ചിരുന്ന അതേ കരംതന്നെയാണ് എന്നേയും കയ്യിൽ പിടിച്ച് നയിച്ചത്. അല്ലാതെ ഞാൻ സ്വയം തേടിനടന്നു് കണ്ണുപിടിച്ച മാർഗ്ഗമായിരുന്നില്ല അത്, തീർച്ച.

എന്നിരുന്നാലും ഒരു കാര്യം അക്കാലത്തുതന്നെ മനസ്സിലാക്കി. സംസ്കാരത്തിന്റെ കണത്തു പത്തലുകൾ കഴിച്ചുനാട്ടി സദാചാരത്തിന്റേതായ ഭേദകമ്പികൾ കൊണ്ടു വേലിക്കെട്ടി ഉളിച്ചുവെച്ചു് സംരക്ഷിച്ചിരുന്ന ലൈംഗികവാസനകൾ ആ വേലിക്കെട്ടിനുള്ളിൽ ഒരിക്കലും കയ്യെത്തിക്കുകയില്ല എന്ന ന്യായം. സ്നേഹത്തു് പുനഃമാനിയും വേലിപ്പഴുത്തുകളിൽക്കൂടി നശത്തിറങ്ങിയും ജന്മസിദ്ധമായ ആവികാരവും അതിന്റെ വികൃതരൂപങ്ങളും ആത്മാരുംമറിയാതെ ആരെയും അറിയിക്കാതെ എപ്പോഴും പുറത്തു ചാടിയിരുന്ന പച്ചപിടിച്ച ചെച്ചിര പരസ്യകളിൽ സ്വതന്ത്രമായി മേഞ്ഞു നടക്കുന്നതിനുപകരം ഉളിഞ്ഞും മറഞ്ഞും അവ കണ്ണിൽ കണ്ടും കയ്യിൽ കിട്ടിയതുമൊക്കെ അയാളായി യോടെ വലിച്ചുപറിച്ചാഹാരിച്ചു.

ലൈംഗിക ദുർവ്യാസനകൾ ഇന്നത്തെപ്പോലെതന്നെ അന്നും പക്ഷെ ഇന്നത്തേ

ക്കാൾ പ്രബലമായ ഇന്നത്തേക്കാൾ വ്യാപകമായി ഇന്നത്തേക്കാൾ സുരക്ഷിതമായി അന്നും നിലനിന്നിരുന്നു. സ്വപർഗ്ഗ സംഭോഗം ആരും അറിയാപ്പെടാത്ത അയോഗ്യമായ അപൂർവ്വമായ ഒരു രഹസ്യമാനും ആയിരുന്നില്ല. പ്രത്യേക കട്ടികളും മുതിർന്നവരും പ്രായംചെന്നവർപോലും അക്കാലത്തു് ആ ലൈംഗിക വൈകല്യത്തിന് സർവ്വസാധാരണമായി അടിമപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഇന്നത്തെ തലമുറക്കു് ഒരുപക്ഷെ അതു് അവിശ്വസനീയത അനുഭവപ്പെട്ടേക്കാം. എന്നാൽ അതാണ് യഥാർത്ഥം. ഇന്ന് ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരും ഇല്ലാത്തവരുമായ പല പ്രഗത്ഭരും ബുദ്ധിജീവികളും പണ്ഡിതന്മാരും പൗരപ്രമാണികളും രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തകരും സന്യാസിന്മാരും സദാചാരല്ലാളന്മാരും അശുഭലക്ഷണമുള്ളവരും പണക്കാരും പ്രതാപികളും പത്രപ്രവർത്തകരും അച്ഛന്മാരും പുജാരികളും കവികളും കലാകാരന്മാരും എന്നുവേണ്ട സമൂഹത്തിന്റെ എല്ലാ തട്ടുകളിലും എല്ലാ തരത്തിലും എല്ലാ ജാതികളിലും എല്ലാ വർഗ്ഗങ്ങളിലും അന്ന് സ്വപർഗ്ഗസംഭോഗം പരോക്ഷമായിട്ടായിരുന്നെങ്കിലും പ്രചുരപ്രചാരം നേടിയിരുന്നെന്നു വാസ്തവം അറിവുകൊണ്ടും അനുഭവംകൊണ്ടും എന്നിങ്ങനെ തീർത്തുപറയാൻ കഴിയും. ബാല്യകൗമാരപ്രായങ്ങളിൽ സ്വയം വിധേയമാകുന്ന വികാരാവേശംകൊണ്ടോ ബന്ധുബന്ധുക്കളുടെ പ്രേരണയോ സന്നദ്ധമായോ സ്വപർഗ്ഗഭോഗ പ്രക്രിയയിൽ മനസ്സോടെയോ അല്ലാതെയും ഭാഗഭാക്കായിത്തീരുന്ന, ഭേദകുലവും എല്ലാവരുംതന്നെ, അന്നത്തെ ബാലിശപ്രവണതകളെ മഹാപാപമായി പരിഗണിച്ചിരുന്നെങ്കിൽപോലും, ഇന്ന് ലഭ്യമായിരിക്കുന്ന ശാസ്ത്രീയജ്ഞാനത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, വെളിച്ചത്തിൽ, ന്യായന്യായ പരിഗണനയിൽ, ആ നിഷേധകർമ്മങ്ങൾ മനുഷ്യസഹജമായ, അനിവാര്യമായ, ഔദ്യോഗികാവശ്യമായായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ന്യായമായ ജന്മാവകാശമായ, മനുഷ്യസഹജമായ, പ്രകൃതിദത്തമായ ലൈംഗികാവശ്യങ്ങളുടെ സാമല്യത്തിനനുപേക്ഷണീയമായ സ്ത്രീപുരുഷബന്ധത്തെ സദാചാരത്തി

ന്റെ കരിങ്കൽ കോട്ടയ്ക്കകത്തു് ചങ്ങലയ്ക്കിട്ടു് സംരക്ഷിച്ചിരുന്ന ആ കാലഘട്ടത്തിൽ അവിഹിത പ്രവർത്തികളും ബന്ധങ്ങളും വാസനകളും ഗുഹമാർഗ്ഗങ്ങൾ തേടി വഴി പിഴച്ചുപോയിരുന്നെങ്കിൽ, അതിൽ അതിശയിക്കത്തക്കതായി യാതൊന്നുംതന്നെ ഇല്ല.

എന്റെ കാര്യം ശരിയാണെങ്കിൽ എനിക്കു പത്തുവയസ്സുള്ളപ്പോഴോ, അതിനടുത്തകാലത്തുപോഴോ ആണ് ഞാൻ പെണ്ണിനെ പെണ്ണായി കാണാൻ തുടങ്ങിയതും നേസ്സിലാക്കിയതും അറിഞ്ഞതും. അനവധി കട്ടികളുള്ള ഒരു കൂട്ടുകുടുംബമായിരുന്നു ഞങ്ങളേതു് സർക്കുലാർത്ഥം താവട്ടിൽനിന്നു വിട്ടുമാറി അവിടെ അടുത്തുതന്നെയുള്ള തെക്കേ പറമ്പിലെ കൊച്ചുവീട്ടിലേക്കു് ഞങ്ങൾ താമസംമാറ്റിയിരുന്നെങ്കിലും കട്ടികളായ ഞങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതേതര മാറ്റമൊന്നുമില്ല. തരംകിട്ടുമ്പോഴൊക്കെ ഞാൻ പട്ടാമുട്ടിലേക്കു് ഓടുകയായിരുന്നു. അവിടെ അരയസനിലധികം ഏതാണ്ടു് എന്റെ പ്രായത്തിലുള്ള കട്ടികളുണ്ടായിരുന്നു. വെള്ള എന്ന പേരുള്ള കുററൻ രാജപ്പാളയം നായയുണ്ടായിരുന്നു. ഒളിച്ചുകളിക്കാൻ മെല്ലായും തേങ്ങാക്കൊട്ടിലും അറയും ഇടനാഴിയും പേറ്റിരില്ലയും കല്ലുകെട്ടിയ കളിപ്പുരയും ഉണ്ടായിരുന്നു. പെരുവെച്ചു കളിക്കാനും അതിയും കറിയും പെക്കാനും കല്ലുകൊത്താനും കണ്ണാൻപൊത്താരോ കളിക്കാനും കിഴക്കേ മുറ്റത്തെ വലിയ പട്ടാവും പടിഞ്ഞാറേ പറമ്പിൽ കുററൻ കല്ലുമാവും അടുക്കളമുറ്റത്തു് കിഴവൻ കൂപ്പുപട്ടാവും പുളിവിളയിലെ വേലിയേരകിൽ കാട്ടുപിടിച്ച കടലാവണക്കും ഉണ്ടായിരുന്നു.

അവിടെ അതെല്ലാം ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും കളിക്കാനായി എപ്പോഴും അങ്ങോട്ടു പോകുന്നതു് അച്ഛനു ഷായായിരുന്നില്ല. കളിക്കാൻവേണ്ടി വീട്ടു വിട്ടുപോകാൻ പാടില്ലെന്നായിരുന്നു അച്ഛന്റെ കല്പന. വീട്ടിൽത്തന്നെ ഇരുന്നു കളിച്ചുകൊള്ളണം. കളിക്കാനായി മറ്റുകട്ടികൾ ഇ

നടിച്ചുകൊടുത്തു. കാച്ചിയവെളിച്ചെണ്ണയുടെ മണമുള്ള കപ്പിവളകളുണ്ടിരുന്നു, വെള്ളിക്കൊലുസിട്ട, ചുന്താ ചിരിക്കുന്ന, ചാപാ വർത്തമാനപായന ഒരു കൊച്ചുസുന്ദരി, ഒളിച്ചുകളിക്കാൻ ഞാനെപ്പോഴും അവളുടെ സൊറിലായിരുന്നു. ഒളിച്ചിരിക്കാൻ പാറിയ ഇരുളടഞ്ഞ ഇടുങ്ങിയ മൂലകളൊക്കെ അവളെപ്പോലെ ചാർക്കും നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

തോട്ടു വനംകൊള്ളണം. അതിൽ അച്ഛൻ വരോധമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും അച്ഛന്റെ കണ്ണുവെട്ടിച്ച് തരംകിട്ടിയിരുന്നപ്പോഴൊക്കെ ഞാൻ പട്ടാമുട്ടിലേക്കു് ഓടുകയായിരുന്നു. അതും അധികവും അമ്മയോടൊപ്പം. അമ്മ ഇടക്കിടക്കു് എന്തെങ്കിലും കാര്യത്തിന് പട്ടാമുട്ടിൽ പോകും. അപ്പോഴൊക്കെ ഞാനും പിന്നാലെ കൂടും.

അങ്ങനെ പോയതാണ് ഒരിക്കൽ— അതിയും കറിയും വെണ്ണയും, കട്ടിയും കോലും കളിക്കലും മാവേലനിയലും, ഗോട്ടികളിക്കലും അതൊക്കെയായിരുന്നു അധികം കട്ടികൾക്കും പ്രിയംകരങ്ങളായ വിനോദങ്ങൾ. എന്നിക്കാകട്ടെ ഒളിച്ചുകളിയിലായിരുന്നു അധികം കമ്പം. അന്ന് എന്റെ ബന്ധത്തിൽപ്പെട്ട എന്റെ പ്രായത്തിലുള്ള മൂന്നു പെൺകുട്ടികളാണ് പട്ടാമുട്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതു്. അതിൽ ഒരു കുട്ടിയായിരുന്നു എന്റെ ആദ്യത്തെ ആത്മനഖി. മറ്റൊരാൾക്കൊളം എന്നോടായിരുന്നു അവൾക്കു് കൂടുതൽ ഇഷ്ടവും കൂടുതൽ അടുപ്പവും. ആത്മാർത്ഥമായിത്തന്നെ റപ്പഴവും നാരങ്ങാമുട്ടായിയും, പെരുമാൾ ചെട്ടി പെൻസിലും മയിൽപിലിയും ചെറുത്ത സെൻറുകുപ്പിയും നിറമുള്ള ചോക്കും റബ്ബറും സിനിമനോട്ടിസും റിബ്ബണം അങ്ങനെ പലതും ഞാനവൾക്കു് സംഭാവനചെയ്തിരുന്നു.

തടിച്ചുകൊടുത്തു, കാച്ചിയ വെളിച്ചെണ്ണയുടെ മണമുള്ള കപ്പിവളകളുണ്ടിരുന്ന വെള്ളിക്കൊലുസിട്ട, ചുന്താ ചിരിക്കുന്ന

ചറപറാ വർത്തമാനം പറയുന്ന ഒരു കൊച്ചുസുന്ദരി.

ഒളിച്ചുകളിക്കാൻ ഞാനെപ്പോഴും അവളുടെ സെറ്റിലായിരുന്നു. ഒളിച്ചുവീശാൻ പഠിച്ച ഇളളത്തേ ഇളളങ്ങിയ മുലകളൊക്കെ അവളെപ്പോലെ മററാർക്കും നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നില്ല. പത്തായത്തിന്റെ പിന്നിലും തട്ടുവടിയുടെ കീഴിലും; നെരപ്പരയുടെ മുകളിലും, ചെപ്പരയുടെ മറവിലും പേറുമറിക്കുകയും, തട്ടിൻപുറത്തുമെല്ലാം അപ്പോഴൊന്നെ കൈക്കലാക്കിയിട്ടു കൊണ്ടുപോകുമായിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ, ഞങ്ങളുടെ, ഞങ്ങളുടെ ചിലമ്പിനിലെയും എലിക്കാട്ടത്തിന്റെ നാററവും അപ്പോഴൊന്നെ പാററകളുമുള്ള ഒരുങ്ങിയ മുലകളിൽ ഓടിച്ചെന്ന് ഒളിച്ചിരിക്കും. നിലത്തു കത്തിയിരിക്കേണ്ടിവരുമ്പോൾ അവർ പാവട നെഞ്ചത്തേക്ക് ഉയർത്തിപ്പിടിക്കും, പൊടിപററായിരിക്കാൻ. പാവടക്കടിയിൽ മറററിക്കെട്ടിലും ധരിക്കുന്ന പതിവ് ഞാനൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

ഒളിച്ചുകളി അങ്ങനെ കുറച്ചുനാൾ തുടന്നപ്പോൾ ഒളിച്ചുകളിയുടെ മനസ്സിലും കവിഞ്ഞ മറററനോ മെല്ലെ എന്നിൽ കടന്നുകൂടാൻ തുടങ്ങി. ഓടിപ്പോയി ഒളിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ ഞാനവളെ കെട്ടിപ്പിടിക്കും. അവളുടെ കാച്ചിയ വെളിച്ചെണ്ണയുടെ മണമുള്ള തലമുടിയിൽ മുഖമമർത്തി മണപ്പിക്കും, കൈകൾ മുലകൾ അവളുടെ ശരീരത്തിൽ ചോന്നരുമ്പുകൾക്കുപോലെ അങ്ങിങ്ങു അമിച്ച്കയറും. അവർ ഇക്കിളിപ്പട്ടു പുളയും. എങ്കിലും നിരസിക്കുമായിരുന്നില്ല, എതിർക്കുമായിരുന്നില്ല.

പെണങ്ങുമായിരുന്നില്ല, അപ്പോഴൊക്കെ എന്റെ ശരീരം അടിച്ചു കോരിത്തരിച്ചിരുന്നു. അരക്കെട്ടിൽ ഒരേതും പെട്ടുകയറുമായിരുന്നു. എന്തെന്നില്ലാത്ത ഒരു വികാരം, ഒരു രസം, ഒരു സുഖം, ഒരു തിരിപ്പ്, ഒരു പെരുപെരുപ്പ്, ഒരു പിരിമുറുക്കം, ഒരു പിടയൽ—

അപ്പോഴൊക്കെ ഒന്നൊന്നും മനസ്സിലാവരുതെ ഒന്നൊന്നും പിടികിട്ടരുതെ അനിയന്ത്രിതമായ അസാധാരണമായ എന്തോ വല്ലാത്തൊരു വികാരത്തിനടിയിൽ അവളും എന്നെ മുറുകെ കെട്ടിപ്പിടിക്കുമായിരുന്നു. പിന്നെ കാണുമ്പോൾ

നാണിച്ച് ചിരിക്കുമായിരുന്നു—

എല്ലാവർക്കും നല്ലവനായ എല്ലാ കുട്ടികൾക്കും മാതൃകയായ പരിശുദ്ധനായ എല്ലാവരും പ്രശംസിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന നല്ല ഉള്ളുകുട്ടി എന്ന സ്വന്തം വീട്ടിൽ പാക്കുന്ന എല്ലാ ശനിയാഴ്ചയും പുഷ്കനത്തുന്ന, പ്രാർത്ഥനാ ശ്ലോകങ്ങൾ കാണാപ്പാഠം ഉരുവിട്ടുനാ മാമായണം വായിക്കുന്ന, പന്നപ്പിള്ളരോടൊപ്പം കളിക്കാൻ പോകാത്ത, പടംവരയ്ക്കുന്ന, കാലിൽ കാൻവാസ് ഷ്യൂസു ധരിച്ച് തോളത്തു തുണിസ്സഞ്ചിയും തുക്കി സ്കൂളിൽ പോകുന്ന, പച്ചപ്പാവമായ പമ്മൻചേട്ടനല്ലെ!

അവർ അഭിമാനത്തോടെ ഓർത്തിരിക്കാം...

ഓണത്തിനിടയ്ക്കാണ്, ഒരു ദിവസം അവർ ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ വന്നു. വന്നപ്പോൾ ഞങ്ങൾ ഒളിച്ചുകളിക്കാൻ പരിപാടിയിട്ടു. ഞാനും അവളും എന്റെ അനിയനും അനിയത്തിയും അനിയനും അനിയത്തിയും ഒളിച്ചുകളിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ വലിയ താല്പര്യമൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും പ്രലോഭനങ്ങൾക്കൊണ് പ്രേരിപ്പിച്ചപ്പോൾ അവരും മനസ്സിലാക്കുന്നോട കൂട്ടുകൂടി.

വളരെ ദിവസങ്ങൾകൂടിയുള്ള ഒളിച്ചുകളിയാണ്. പല കാരണങ്ങളാലും കഴിഞ്ഞ എന്താനും ദിവസങ്ങളിൽ എനിക്ക് പ്ലാമുട്ടിലേക്കു പോകാനോ അവർക്കിങ്ങോട്ടുവരാനോ സാധിച്ചിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് അല്പതീക്ഷിതമായി കണ്ടുകിട്ടിയപ്പോൾ ആകുപ്പാടെ ഒരു വെപ്രാളമായിരുന്നു, ഓർത്തിയായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു കളിയുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ ഞങ്ങളുതകാര്യമായില്ല. ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ തായ കളിയെപ്പറ്റി മാത്രമേ ചിന്തിച്ചുള്ളൂ.

ഒളിച്ചിരിക്കാൻ പഠിച്ച ഒരുങ്ങിയ ഇടങ്ങളൊന്നും ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് കളിപ്പുറത്താണ് ഞങ്ങൾ ഒളിച്ചത്. എത്ര കണ്ണുപൊട്ടാനും കണ്ണുപിടിക്കാവുന്ന സ്ഥലം—

കളിപ്പുറത്തു കടന്ന് കരകചാരിയ പാട ഞാനവളെ പൊത്തിപ്പിടിച്ചു.

(തുടരും)

ചെരുപ്പുപയോഗിക്കുന്ന സ്വഭാവക്കാരനല്ല ഭണ്ഡപാണി.

എപ്പോഴും ഭൂമിയെ സ്തർശിച്ച് നടക്കാൻ കഴിയുക. പാദങ്ങളിലെ വിളളലുകളിൽ കല്ലു ഉള്ളുകയറുമ്പോഴുള്ള വേദന സുഖകരമായ അനുഭൂതിമാക്കി മാറുക.

ചെരുപ്പുപയോഗിക്കുമ്പോൾ വേർപാടിന്റെ ശുഭമായ അസഹ്യതയായിരിക്കും അനുഭവപ്പെടുക എന്ന് അയാൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഒരു മുൻവിധി.

“അപ്പോൾ എന്തിനാണ് സുഹൃത്തുക്കളെ എനിക്ക് ചെരുപ്പ്

രണ്ടുവരികവിതയിൽ തന്റെ തത്പശാസ്ത്രം അയാൾ തെളിയിക്കുന്നു.

നഗ്നപാദനായ നടക്കുന്നതാണെന്നിരിക്കും”

പക്ഷെ സ്വന്തം തത്പശാസ്ത്രത്തിൽ മുറുകെപിടിച്ച് ജീവിതം മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുപോകാൻ ആർക്കാണ് കഴിയുക? ചില വീട്ടുവീഴ്ചകൾ ചെയ്യാതെ ഇവിടെ ഒന്നും നടപ്പില്ല. ഭണ്ഡപാണിക്കും സംഭവിച്ചത് ഇതാണ്. സംസ്കൃതകോളേജിൽനിന്ന് ബിരുദമുൾക്കൊണ്ട് ഭണ്ഡിയുടെ കാവ്യമീമാംസയുമുൾക്കൊണ്ട് ഭിന്നഭിന്ന വായനശാലയുടെ കോണികയറിയിറങ്ങുന്നു. വിദേശീയ കാവ്യമീമാംസാ

കഥ

ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിച്ച് തീപിടിച്ച മനസ്സുമായി വായനശാലയിലേയ്ക്ക് കയറിവരുന്നു.

“ഇന്നലെ ഞാനൊരു ഗ്രന്ഥം വായിച്ചു. ഭണ്ഡിയും ആനന്ദവർദ്ധനുമൊക്കെ എത്രയോ മുമ്പ് പറഞ്ഞുവെച്ച കാര്യങ്ങളാണ് ഇവർ പറയുന്നത്. എനിട്ടും നാമെന്തിനാണ് ഈ ആംഗലേയൻമാരെ പിൻതുടരുന്നത്. ചേര നമ്മുടെ മാനസികാടിമത്തം! വെറുതെയല്ല ഞാൻ പറയുന്നത് നമ്മുടെ പൈതൃകത്തെ സംരക്ഷിക്കേണ്ട കാലമായിരിക്കുന്നുവെന്ന്

ഇത്രയും പറയുമ്പോൾ ഭണ്ഡപാണി

ആർ. എസ്. എസ്. കാനോണെന്ന് മാർക്സിസ്റ്റുകാരനായ സുഹൃത്ത് മുദ്രയിടുന്നു.

പിന്നെ, നടക്കുന്നത് കാലാകാലങ്ങളായി ഈ ഭൂമിയിൽ നിലനിന്നുപോന്നിട്ടുള്ള, ആശയവാദവും ഭൗതികവാദവും തമ്മിലുള്ള അനിവാര്യസംഘട്ടനമാണ്. സംവാദം അതിന്റെ മുൻപന്തലിലെത്തുമ്പോൾ നേരം ഇളളിയിരിക്കും. ലൈബ്രറിയൻ വായനശാലപുട്ടേണ്ട സമയമായിരിക്കും.

സംവാദത്തിന് അവർ വീരമമിട്ടുനായനശാലയിൽനിന്ന് അവർ പുറ

പി. സുരേന്ദ്രൻ

ത്തിറങ്ങുന്നു. ഭണ്ഡപാണിയും കൂട്ടുകാരും വായനശാലയുടെ ഗോവണിയിറങ്ങുന്നു.

ഗോവണിയിറങ്ങിയാൽ ചെന്നെത്തുന്നത് ചായക്കുടയുടെ മുഖിലാണ്. ചായകുടിക്കുകയെന്നത് ചരിത്രപരമായ ഒരു നിവാര്യതയാണെന്ന് മാർക്സിസ്റ്റുകാരനായ സുഹൃത്ത് പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. അയാൾ ചായഫണ്ടിലേയ്ക്ക് പിരിവുനടത്തുന്നു. ഇക്കുറിലാബ് വീട്ടിച്ച് അയാൾ ഭണ്ഡപാണിയേയും സുഹൃത്തുക്കളേയും ചായക്കുടയിലേയ്ക്ക് നയിക്കുന്നു.

എത്രകാലം ഇങ്ങനെ ജീവിക്കാം? ഇ

തും ഒരനിവാര്യതയാണെന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ ഭയപ്പെടാൻ തുടങ്ങി. അതിനാൽ അയാൾ വാങ്ങിച്ചത്, വിദ്യാപീഠത്തിലേക്ക് പോകുന്നതിന്റെ തൊഴുതല്ല. ചെരുപ്പുവെച്ചുനടക്കാൻ പഠിക്കണമല്ലോ!

ചെരുപ്പുവെച്ചുനടക്കുന്നതിന്റെ മുന്നോക്കാൻ വായനശാലയിൽനിന്ന് തിരിച്ചുവരുമ്പോഴാണ്; ചെരുപ്പ് എന്ന സമസ്തതയെക്കുറിച്ച് ഭയപ്പെടാൻ തുടങ്ങിയപ്പോഴാണ്. ചെരുപ്പിന്റെ മുൻവശത്തു തട്ടി കല്ലുകൾ തെറിച്ച് പോകുന്നു. ഒരു പോരളും കാലിലേൽക്കുന്നില്ല. പൊക്കിൾകൊടിയിൽനിന്ന് മുറിച്ചുമാറ്റിയ അനുഭവം അപ്പോൾ അയാൾക്കുണ്ടായി.

മണ്ണും താനുംതമ്മിൽ എന്തു ബന്ധമാണുള്ളത്? ഈ ഭൂമിയിൽ ശരീരഭാഗങ്ങളൊന്നും സ്തർശ്ശിക്കാതെനടക്കുമ്പോൾ എന്തു സ്ഥിതിമാണ്? അതിനുള്ളത്? അത്യാശയുണ്ടല്ലോ! കാവ്യമീമാംസകളുടേയും ഈറ്റിപ്പുറമായ തന്റെ പിതൃഭൂമിയിൽനിന്ന് വേറിട്ടുപോയാൽ ഈ പ്രപഞ്ചത്തിൽ തനിക്കുള്ള മേൽവിലാസമെന്ത്?

ഇത്തരം ചിന്തകൾ ഡിസംബർമണയ്ക്കു കണക്കെ അയാളെ പൊതിഞ്ഞു. ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം കാണാതെ മുന്നോട്ടുപോകുന്നതിൽ യാതൊരു തടസ്സവുമില്ലെന്ന് അയാൾ തീരുമാനിച്ചു. അയാൾക്ക് കോപംവന്നു. ചെരുപ്പ് ഊരിയെടുത്ത് കല്ലുകളുടെ സുഖകരമായ പീഡനമേറ്റ് അയാൾ നടന്നു.

രാത്രി ഉറക്കംവന്നതേയില്ല ഭയപ്പെടാൻ തുടങ്ങി. ചോദ്യങ്ങളുമായി അയാൾ മല്ലടിച്ചു. ഒടുവിൽ രാത്രിയുടെ അന്ത്യമായ മണിൽ, എല്ലാ ചോദ്യങ്ങൾക്കും ഉത്തരമായി. ഡയറിയിൽ ഇങ്ങനെ കുറിച്ചു ഭയപ്പെടാൻ തുടങ്ങി.

അാൻ ചെരുപ്പുപയോഗിക്കുമ്പോൾ എനിക്കും ഭൂമിക്കും ഇടയിലുള്ള ചെരുപ്പ് എന്ന രണ്ടുതരം പീതൃഭൂമിയുടെ സുഖകരവും സജീവവുമായ സാന്നിദ്ധ്യമാണെന്ന് അയാൾ തിരിച്ചറിയുന്നു. അതുകൊണ്ട് അന്ത്യരൂപത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അനാവശ്യമായ ചിന്തകളിൽ തുടങ്ങിക്കിടന്നു വ്യാകുലപ്പെടുന്നതിൽ യാതൊരു അർത്ഥവുമില്ലെന്ന് എനിക്കു മനസ്സിലാവുന്നു.

ഇത്രയും എഴുതിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കാരാലച്ചവന്ന് ചിത്തിനിവിളക്ക് കെട്ടുത്തിക്കളയുകയും ഭയപ്പെടാൻ തുടങ്ങിയ ഇരുട്ടുവാധിക്കുകയും ചെയ്തു.

പിറ്റേന്ന് വൈകുന്നേരം (ഇത് വിദ്യാപീഠത്തിലേക്ക് പോകുന്നതിന്റെ

മണ്ണു ഭവസംഭൃത്) യാതൊരു മനഃപിഡയുമില്ലാതെ ഒരു സുഹൃത്തുമൊത്ത് വായനശാലയിൽനിന്ന് തിരിച്ചുവരികയായിരുന്നു ഭയപ്പെടാൻ.

ഇതാ! ദുരന്തം മഴയുടെ രൂപത്തിൽ ഭയപ്പെടാൻ തുടങ്ങിയ ആവേശിക്കാൻ കടന്നു വരുന്നു.

കവലയും മാപ്പിളപ്പൂക്കളും പിന്നീടു ഇറക്കമിറങ്ങുമ്പോൾ ദുരന്തം ഭയപ്പെടാൻ തുടങ്ങിയ പിടിച്ചടി. മണ്ണുനിറച്ച ലോറിക്കു വഴിമാറികൊടുത്ത് റോഡരികിലേക്ക് മാറിനിന്നതാണവർ. നേർത്ത മഴനാടുകൾ മുറിക്കുമ്പോഴായിട്ടില്ലായിരുന്നു.

നനഞ്ഞ റോഡിൽ ഭയപ്പെടാൻ വഴുതിവീണു.

സുഹൃത്ത് പടിമുഴുനേൽപ്പിച്ചപ്പോൾ ചെളിപാടുകൊണ്ടുവന്നപ്പോലെ ഭയപ്പെടാൻ ചോദിച്ചു:

— എന്റെ വലതു കാലിലെ ചെരുപ്പുവിടെ?

സുഹൃത്ത് അപ്പോഴാണ് അതു ശ്രദ്ധിച്ചത്. ഭയപ്പെടാൻ തുടങ്ങിയ വലതു കാലിലെ ചെരുപ്പ് നഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു.

‘നിവിളപ്പോൾ ഇവിടെയെങ്ങാനും തെറ്റിച്ചു കാണും. നമുക്ക് തിരിഞ്ഞുനോക്കാം’.

അവർ കുറേനേരം അവിടെയൊക്കെ കുറങ്ങിനടന്നു. പക്ഷെ, ചെരുപ്പ് കിട്ടിയില്ല.

— ‘വളരെ അതിശയകരമായിരിക്കുന്നു’ എന്ന് സുഹൃത്ത്.

‘തികച്ചും അത്ഭുതകരം’ എന്ന് ഭയപ്പെടാൻ.

‘നോക്കൂ, അത്, ദൈവത്തിന്റെ പാദമുദ്രമാണ്. നിന്നെ പരീക്ഷിക്കാൻ അത് രൂപമാറിവന്നതാവും. അതുകൊണ്ട് ഒരു കാര്യം ചെയ്യൂ. ഇടതു കാലിലെ ചെരുപ്പുകൂടി ദൈവത്തിന് തിരിച്ചുകൊടുത്തേയ്ക്കൂ’.

ഇതും പറഞ്ഞ് സുഹൃത്ത് പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

‘നിവിളക്കു’ എനിക്കു, മനസ്സിലായില്ല.

‘ഇടതു കാലിലെ ചെരുപ്പ് വലിച്ചെറിഞ്ഞേയ്ക്കട്ടോ, താനെന്തു എന്തു ചെയ്യാനാ?’ ‘ഇരിക്കട്ടെ! പണം കൊടുത്ത് വാങ്ങിച്ചേയ്ക്കൂ?’

ഇടതു കാലിലെ ചെരുപ്പുകൂടി അയാൾ നടന്നു.

ദൈവത്തിന്റെ പാദമുദ്രമെന്ന് എന്തിനാണ് സുഹൃത്ത് വിശ്വസിച്ചത്? ചെരുപ്പുപയോഗിക്കാതെ ഇത്രയും കാലം കഴിച്ചുള്ളതിന് അതിനെ എന്തിനാണ് ചെരുപ്പുപയോഗിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചത്? എന്തിനാണ് ഈ വേനലിൽ മഴപെയ്തത്? എന്തൊക്കെയോ അസാധാരണതകൾ അനുഭവപ്പെടുന്നതായി ഭയപ്പെടാൻ വിചാരിക്കുകയുണ്ടു.

രാത്രി ഉറക്കംവന്നതേയില്ല ഭയപ്പെടാൻ തുടങ്ങി. ഇടതു കാലിലെ ചെരുപ്പുകൾ അയാളുടെ നേർത്ത പെയ്തതിനെയും അനുഭവപ്പെടുന്നതായി ഭയപ്പെടാൻ വിചാരിക്കുകയുണ്ടു.

മൻ മേററാൽ സിന്ധു കണ്ടെത്തിയിരുന്നു എന്നു നേമാണ്.

മാർഗ്ഗാറിന്റെ മണത്തിനു രണ്ടുമനുമാസം മുൻപ് ഒരുദിവസം സലാം കോഴിക്കോട്ടു തങ്ങുകയായിരുന്നു. പഴയ സുഹൃത്തു് മാത്യുവിനെ അവിചാരികമായി കണ്ടുമുട്ടിയപ്പോൾ, അയാൾ ഷ്ണിച്ചു.

'വാ, നമുക്ക് യേർക്കാട്ടുവരെ പോയിട്ടുവരാം'

'ഉം... വല്ല കോളമുണ്ടോ!'

സലാമിന്റെ ജിഴ്ത്താസ തലപൊക്കി

അതിനിട്ട വെള്ളം അങ്ങു വാങ്ങിവ

ച്ചേരെ... അവിടെ എന്റെ കസീനങ്ങ്.

അവളുടെ സ്കൂൾവിദ്യാഭ്യാസം അവ

ആരോരുമില്ലാത്ത ഒരനാഥപ്പെണ്ണ്. അച്ഛൻ പോലീസിൽ ഭേദപ്പെട്ട ഒരു ജ്യോഗം ഉണ്ടായിരുന്നതാണ്. പണാപ ഹരണത്തിന് പിടികൂടപ്പെട്ടേക്കുമെന്നു തോന്നിയപ്പോൾ ജോലി രാജിവച്ചു. ഒരുദിവസം, നാട്ടിൽനിന്നും മൂങ്ങി. പിന്നെ പൊങ്ങിയത് അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിലായിരുന്നു—

— ഒരു ചൈനക്കന്റെ കുപ്പായവുമണിഞ്ഞു.

കാക്കിയിൽനിന്നും കൊന്തയിലേയ്ക്ക്!

ഒരു നവീന 'പിൾഗ്രിം ഫാദർ'

ഒരേയൊരു മകനുണ്ടായിരുന്നതും ക

പ്പൽ കയറി. അമ്മയും രണ്ടുപെങ്ങളാ

രും നാട്ടിൽ.

പട്ടിണികൂടാതെ കഴിഞ്ഞുകൂടാനുള്ള

കറച്ചുസാത്തമാത്രമായിരുന്നു, അവരുടെ

സലാം എന്ന സുൽത്താൻ

നോവൽ - 16

എസ്.കൃഷ്ണൻനായർ

സാനിറ്റിമിറ്റുന്നു. തിരിച്ചു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരണം...

മാത്യു സമ്പന്നനായിരുന്നു.

അച്ഛനമ്മമാരുടെ ഒരേയൊരു മകൻ.

പക്ഷേ, 'പിതൃക്കിനു കയ്യും കാലും വച്ചു

തെങ്ങി'

'സലാമിന്റെ കാഠിന്യമേറിയതായി പെ

ട്രോൾ ചിലവില്ല. ഡാഡിയും മേമിയും

അറിയാതെയും കഴിഞ്ഞു.

മാത്യു ചിന്തിച്ചത് അങ്ങനെയായിര

ന്നു. 'കസീന' മാത്രമുള്ള അടുപ്പം മാത്യു

വിന്റെ അച്ഛനമ്മമാർക്ക് ഒട്ടും ഇഷ്ടമായ

തന്നില്ല. മകന്റെ കിരീടിത്തിൽ ചുടാൻ

യോഗ്യതയുള്ള 'മുത്ത'ല്ല, അത് അവർ

വിധിയെഴുതിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

കൈകൾ.

എന്നു പറയാമോ?

മുത്തപെൺകുട്ടിയുടെ അവർണ്ണനീയ

മായ സൗന്ദര്യമോ?

അത്. ആസ്തിയായിരുന്നോ?

അതോ, ബാധ്യതയോ?

അവളുടെ സൗന്ദര്യത്തിൽ മാത്യു

സാഭാവികമായും ആകൃഷ്ടനായി.

പക്ഷേ, അച്ഛനമ്മമാർ വരച്ച വട്ടത്തി

നപ്പരം കാലുകുത്താൻ കൈര്യമില്ലായി

രുന്ന മാത്യു കഴങ്ങി.

'കൈപൊട്ടു സ്വർണ്ണംപോലും സ്വന്ത

മായില്ലാത്ത പെണ്ണ്'

ഒരാൻതരിപോലുമില്ലാത്ത കുടുംബം

ഒരു വിലയുമില്ലാത്ത 'മുത്ത'

'മുക്കുപണ്ടാതിന്റെ വിലപോലുമില്ലാത്ത മുത്ത'.

'തങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിന്റെ നാലുതലത്തു എത്തിനോക്കാൻ യോഗ്യതയില്ലാത്ത വെറും കാക്കപ്പൊന്ന്'

അതു വേണമെന്നു വാശിപിടിച്ചാൽ

താൻ കുടുംബത്തിൽനിന്നും പുറത്താക്ക

പ്പെടുമെന്ന് മാത്യുവിനറിയാമായിരുന്നു..

മുടിയനായ പുത്രൻ...

പുക്കുഞ്ഞുകൊള്ളി...

മുത്തിനെ സ്വന്തമാക്കാൻ ഹൃദയം തുടി

ച്ചു — പക്ഷേ പ്രായോഗികബുദ്ധി ഉപ

ദേശിച്ചു—

'വിഡ്ഢിത്തം കാണിക്കാതിരിയ്ക്കൂ.

അച്ഛനമ്മമാരുടെ അനുസരണമുള്ള കുട്ടി

യായി ഒഴങ്ങിക്കൂടു... ഇത്തരം അനേ

കം മുത്തുകൾ കോർത്തെടുത്ത എത്ര മാല

കൾ വേണമെങ്കിലും ചൂടുതോ?

—മടുപ്പത്തോന്നുമ്പോൾ മാറിമാറിച്ചു

ടാവുന്ന കാലകൾ.

എങ്കിലും കയ്യെത്താവുന്നത്ര നീട്ടിപ്പി

ടിക്കാം.

'നിന്റെ ഗേൾ ഫണ്ടിനെ കൂട്ടാൻ ഞാ

നെന്നിനു വരണം!

സലാം ചോദിച്ചു.

'പെണ്ണല്ലേ. പോയിനോക്കാം. വി

ണാൽ വീണ!

അയാളുടെ മനസ്സു മന്ത്രിച്ചത് അങ്ങനെ

യായിരുന്നു. പോരെങ്കിൽ അവിടെ

വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്നകാലത്ത് വളർത്തി

ക്കൊണ്ടുവന്നിരുന്ന ബന്ധങ്ങൾ പുതുക്കാ

നാവുമോ എന്ന് പരീക്ഷിച്ചുനോക്കുകയു

മാവാം. പെട്ടെന്ന് സ്കൂൾ വിടേണ്ടി

വന്നതുകൊണ്ട് പല പരിശ്രമങ്ങളും അ

ന്ന് പരിണാമഗുപ്തിയിലെത്തിക്കാൻ പ

റ്റിയില്ല.

ഇഹാലയുടെ പെട്രോൾടാങ്ക് നിറ

ഞ്ഞു.

യുവഹൃദയങ്ങളിൽ പുളകങ്ങൾ പൂവ

ണിയിക്കുന്ന പാട്ടുകൾ ആലേഖനം ചെയ്തി

ട്ടുള്ള ട്രേപ്പുകൾ സലാം ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം തി

രഞ്ഞെടുത്തു.

'വാ, പോകാം...' ഇന്ന് രാത്രി നമുക്ക് കോയമ്പത്തൂർ തട്കാം. അതിരാവിലെ യേർക്കാട്ടേയ്ക്ക്... അവിടെനിന്നും ഒൻപതുമണിയോടെ തിരിച്ചാൽ. കൈവന്നതിനുമുമ്പ് മടങ്ങിയെത്താം.

'വൈകിപ്പോയാലേത്താ, വഴിയിലെ ഒറ്റം തട്കാനിടമില്ലേ?'

'വേല, കയ്യിൽവെച്ചുളളിയാ.....നി കൂടെയുള്ളപ്പോൾ വഴിയിൽ തട്കുന്ന പ്രശ്നമേയ്ക്കില്ല... എനിക്കു നിന്നെ പൊടിപോലും വിശ്വസമില്ല...'

മാതൃ, തന്റെ ഉള്ളിലെ ഭയം മറച്ചുവച്ചില്ല.

'ശരി...ശരി.....നിന്റെ ഇഷ്ടംപോലെ'

സലാം, ഡ്രൈവറുടെ സിററിൽ ഇരുപ്പുറിച്ചു.

'കയറ്റ്...സമയംകളയണ്ട്'

'ഡ്രൈവറെ കൂട്ടുന്നില്ലേ?'

'എന്താവശ്യത്തിനാ? നിനക്കും എനിക്കും ഡ്രൈവിംഗിനോ, പിന്നെനിന്റ, ഡ്രൈവർ എന്ന 'സം' കൊല്ലി?'

മുതിർന്നപ്പറ്റി കൂടുതൽ അറിയാൻ സലാമിനു മോഹം. കത്തിക്കത്തി ചോദിച്ചിട്ടും മാതൃ ഒന്നും വിട്ടുപറയുന്നില്ല. അവനെക്കൊണ്ട് അല്ല, അകത്താക്കിയിട്ട്.

സലാം, ഫ്ലാസ്കു തുറന്നു. വെറുതേ കിട്ടുന്നതെന്തും മാതൃവിന് അജ്ഞാതം.

അയാളുടെ നാവു കരളെഴു കഴഞ്ഞു ഉടങ്ങിയപ്പോൾ സലാം പഴയചോദ്യങ്ങൾ ആവർത്തിച്ചു. പെട്ടെന്ന്, ഉത്തരങ്ങൾ കിട്ടുകയുംചെയ്തു.

മാതൃവിന് മുതിർന്ന ഇഷ്ടമാണ്. അവൾ സുന്ദരിയാണ്.

അതിസുന്ദരി. ഞെടുത്തുതന്ന, ഉമ്മവയ്ക്കാൻ സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്.

അത്രതന്നെ.

'ശരിത്തേിൽ തൊട്ടുകുളിയിൽ' ഇതേ രംഗം അനുഭവിച്ചിട്ടില്ല.

അവൾ കന്യകയാണ് - സംശയമില്ല. (ചുംബനം, കന്യകാത്വത്തിനു പോർലേൽപ്പിക്കുകയില്ലല്ലോ)

മുത്തൻ്റെ അമ്മയ്ക്ക് മാതൃ അവളെ കല്യാണംകഴിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നു വലിയ ആഗ്രഹമുണ്ട്.

മുത്തനും ആ ആഗ്രഹം കാണാം. ഗതി കേടാവാം...

സമ്പന്നനായ ഒരുളള ഭർത്താവായിലഭിച്ചാൽ എപ്പോഴും 'ദാരിദ്ര്യം പറയുന്ന' മമ്മിയും വിരൂപിയായ അനുജത്തിയും ക്ഷേമപ്പെടുമല്ലോ.

തന്റെ സൈന്ദര്യംമാത്രമല്ല, കുടുംബത്തിന്റെ ആകെ സ്വത്തു്?

സലാം, തന്റെ യേർക്കാട്ടു ജീവിതത്തെപ്പറ്റി ഓർത്തുനിൽക്കുമ്പോഴാണ് - മുത്തൻ.

അല്ല; ചപ്പലില്ല പിഴിഞ്ഞെടുത്ത സത്തു്. ഇവൾക്കുവേണ്ടി ചെങ്കോലുകളും കിരീടങ്ങളും വലിച്ചെറിയാൻ എളുപ്പമില്ലാത്തതും തയ്യാറാവും.

ഒരു പെൺകുട്ടിയിൽ ഇത്രയധികം സൌന്ദര്യം സൃഷ്ടിക്കുവാൻ കോരിച്ചൊരിഞ്ഞതെന്തിനു?

'വാ-നമുക്ക് പോകാം'

മാതൃവിന്റെ വാക്കുകൾ; സലാമിനെ ചിന്തയിൽനിന്നു മുണർത്തി.

മാതൃ തന്റെ വലതുവശക്കിരുന്നപ്പോൾ സലാമിനു പറയണമെന്നു തോന്നി -

'നി കൂടെ പുറകിലിരുന്നോളു് വേണ്ട - അവൻ, മുതിർന്ന ഉമ്മവച്ചാലോ?

എന്താണ് ഈ വികാരത്തിന്റെ പേര്? -

അസുഖം?

മാതൃ പുറത്തേയ്ക്കു നോക്കിയിരുന്നപ്പോൾ മുതിർന്ന രൂപം വ്യക്തമായി പ്രതിഫലിച്ചുകാണത്തക്കവണ്ണം സലാം റിയൽഡിമിൻ ക്രമപ്പെടുത്തി.

അനുസരണമായില്ലാത്ത അളകങ്ങൾ... പ്രതികരണമുണ്ടെങ്കിൽ കത്തിനിൽ

(ശേഷം 50 ൽ)

അയാളുടെ വീടിന്റെ തൊടിയിൽ പതുവിനെ കയറ്റ്കൊണ്ട് ബന്ധിച്ച ശേഷം; മേയ്ക്കാൻവിട്ടു മദ്ധ്യവയസ്ക്കയായ ആ സ്ത്രീ വേഗത്തിൽ സ്ഥലം കാലിയാക്കി.

ഇന്നലെയും ഇത് ആവർത്തിച്ചതാണ്. ജനലിനരികെനിന്ന് മുടിചീകി ഒരു ക്ഷയമായിരുന്ന താൻ അന്നുവിട്ടു പുറത്തേക്ക് ഓടിച്ചെന്ന് ആ സ്ത്രീയോടു് വിളിച്ചുപറഞ്ഞതാണ്. 'നിങ്ങളുടെ പതുവിനെ മേയ്ക്കാൻ സ്ഥലംവേറെ നോക്കണമെന്ന്...' അതുകേട്ടെന്നേരും നിശ്ശബ്ദമായി. അവർ നടന്നുപോകുകയാണ് ചെയ്തത്.

കഥ

ഇന്നും ഇതാ തന്റെ വാക്കുകൾ ചാണകാപോലെ തുണവൽഗണിച്ചു് ആ പതുവിനെ ഇവിടാചെന്നാക്കി അവർ അകന്നുപോയിരിക്കുന്നു.

ഈ സ്ത്രീയുടെ കൂനിക്കുനിയുള്ള നടത്തം മുഖവാക്കെ സഹതാപമായിരുന്നു തനിക്ക് ഉണർത്തുക. ആ സ്ഥാനം ഇപ്പോൾ വെറുപ്പു് കീഴടക്കിയിരിക്കുന്നു.

ചെവി കേൾക്കാഞ്ഞിട്ടൊന്നുമല്ല.

എന്താണ് ഈ ദുസ്ഥഭാവത്തിന് ഒരു പോംവഴി.

പിറ്റേനാൾ അയാൾ ഓഫീസിലേക്ക് പോകവെ, ഇടുങ്ങിയ ആ തെരുവിൽ വച്ചു് ആ സ്ത്രീയുടെ വീടിന്റെ മറ്റുറത്തേക്ക് നോക്കി. മുറ്റത്തെ ചാണകം

ചെഴുകിയകളത്തിലിരുന്നു് തട്ടപ്പുകൊണ്ട് എന്തോ ചേറുകയായിരുന്നു അവൻ. ഏറെനേരം അയാൾ അവരെ കനപ്പിച്ചുനോക്കി. കണ്ടിട്ടും കാണാത്തഭാവത്തിൽ അവർ ജോലി തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇത്രയും പവറുള്ള ഈ സ്ത്രീ എന്തിനാണ് അന്ത്യന്റെ തൊടിയിൽ പതുവിനെ മേയാൻ വിട്ടതത്. വീടിനുമേലിലില്ലാത്ത തുകൊണ്ടാണോ.

തന്റെ പൂർവികർ വീടിനുമുറ്റംമതിൽ നിർമ്മിക്കാൻ അഭിലഷിച്ചിരുന്നില്ല. പുഴുപോലെ പൊന്നുപോലെ അവർ വീടിനെകാത്തു. പക്ഷേ; ഇടുങ്ങിയ മതിലുകളത്രയും അവർ വെറുത്തിരുന്നല്ലോ. പക്ഷെ താൻ മാത്രമെന്തിനു് മതിലുകൾ ഉണ്ടാക്കണം.

ആ സ്ത്രീയുടെ മൗനത്തിന് ഒരു യഥാർത്ഥിയില്ലെ് ഒരു മതിൽ നിർമ്മിക്കുവാൻ അന്ത്യന്റെ വീട്ടുപറമ്പിൽ പതുവിനെ മേയ്ക്കാൻ എനിക്കുവകാശമുണ്ട് എന്ന് ഭാവമാണ് അവർക്ക്.

ഏതായാലും ഇവരെ ഭയന്ന് മതിൽ നിർമ്മിക്കാനൊന്നും ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. എത്രയോ സുന്ദരൻ പറമ്പുകൾ അന്ത്യന്റെതെന്നെ, തൊട്ടരികിൽ ഇങ്ങായിട്ടും ഏറെ അകലെയുള്ള അയാളുടെ വീട്ടിന്റെ പറമ്പുതന്നെ ആ സ്ത്രീകണ്ടെത്തി. ഓഫീസിൽചെന്നു് ഫയലുകളിൽ മുഖം പൂഴ്ത്തിയപ്പോഴും എന്തോ അസ്വാ

മുഹമ്മദുക്കുഞ്ഞിനിലെ മുഹററം

സ്ഥലം തന്നെ വേട്ടയാടുന്നതായി അയാൾക്കുതോന്നി. കുറങ്ങുന്ന ഹാനിന് കീഴിലും അയാൾ വിയർക്കുകയായിരുന്നു. ഫയലുകൾ മറിച്ചുനോക്കവെ; കാണുന്നതത്രയും ആ സ്ത്രീയുടെ മൗനത്തിൽ പൊതിഞ്ഞ പരിഹാസമുഖമാണ്. മാനേജർ തന്നെ വിളിക്കുന്നുവെന്ന് പ്യൂൺവന് പറ്റാത്തപ്പോഴും അയാൾ അറിഞ്ഞതേയില്ല.

എത്ര നിസ്സാരകാര്യമാണ് തന്നെ വിഷ്ണുനാകുന്നുവെന്ന് ഞെട്ടപ്പോൾ അയാൾക്ക് ലജ്ജതോന്നി.

'ഇന്ന് സേവ്യറിന് എന്ത് പററി?'

അബ്ബ. ഉൽക്കണ്ഠാകലനായിരുന്നു. പോളിനും അശ്വതിയും സക്കറിയാക്കും

സാധാരണക്കും അയാളുടെ മുമ്പ് ചോർന്നു പോയതിൽ ചേദം തോന്നി.

ഒരു ഞായറാഴ്ച ദിവസം. സൂര്യൻ തല ജ്വരകളിൽ കത്തിയെരിയുന്ന നേരം. ഉച്ചക്ക് അയാൾ പച്ചക്കറിവാങ്ങാൻ മാർക്കറ്റിൽ പോയി, പെയിലിന്റെ തിളക്കത്തിൽ വിയർത്താലിച്ച് ഇടുങ്ങിയ ആ തെരുവിലൂടെ ഒഴുകി, അവസാനം മദ്ധ്യവയസ്കയുടെ വീടിന്റെ മുമ്പിലെത്തി.

വീടിന്റെ മുറ്റത്തേക്ക് അയാൾ ചുറ്റാ നോക്കിയതാണ്. തീരെ പ്രതീക്ഷിക്കാതെ. ഓർക്കാപ്പുറത്ത് തന്റെ മനസ്സിൽ ഒരു കളി. പൂക്കളപോലെ വിടരുന്ന, നെൽപ്പുക്കൾപോലെ തിളങ്ങുന്ന കൊല്ലസ്സ് പോലെ കിളുങ്ങുന്ന പതിനേഴിന്റെ താളാത്മകമായ ശബ്ദങ്ങൾ കേൾപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഇതാ ഒരു പെൺകുട്ടി. ചെമ്പകത്തിന്റെ നിറം, ചോര വാർന്നാലിക്കുന്നത് പോലുള്ള ചുണ്ടുകൾ, കരിമഷിയെഴുതിയ — തിളങ്ങുന്ന കണ്ണുകൾ. പാദങ്ങളോളം സ്തർശ്ശിക്കുന്ന കനത്ത മുടി. ആ അധരപല്ലവത്തിൽ സദാ ഒരു നറുംചിരി. മനമാർത്തൻപോലെ, കളിർ തെന്നൽപോലെ. അവൾ എന്തോ വസ്തുക്കൾ നനക്കുകയായിരുന്നു. നനക്കവെ ബ്ലാസ്സിനുള്ളിലെ യൗവനം ഊഞ്ഞാലാടുന്നു. ബാർബോപ്പിന്റെ ഗന്ധംകലർന്ന ഈർത്തുണികളിൽ തിരുപ്പിടിച്ച് കൊണ്ട് അവൾ മുഖം മെല്ലെ ഉയർത്തി. ഇരുവരുടെയും കണ്ണുകൾ ഇടഞ്ഞു. ഇടഞ്ഞ കണ്ണുകൾക്ക് മുമ്പിൽ മൗനത്തിന്റെ വിനാഴികകൾ കൊഴിഞ്ഞു വീണുകൊണ്ടിരുന്നു. അക്കലെ പ്ലാവിൻകൊമ്പിലിരുന്ന ഇണക്കിളികൾ ചിലച്ചു. പെട്ടെന്നു പരിസരബോധംവന്നു ഇരുവർക്കും.

സാധാരണത്തിൽ നടക്കുമ്പോഴും അയാളിലെ ജിജ്ഞാസ ഒന്ന് തിരിഞ്ഞുനോക്കാതിരുന്നില്ല.

ഈ ചെമ്പകത്തിന്റെ നിറമുള്ള, മാനുഷത്തിന്റെ സ്പഷ്ടതയുള്ള പെൺകുട്ടി ആ തളമുളക്കെ ആരായിരിക്കാം. മകളാ വില്ല തീർച്ച. വല്ല ബന്ധുവുമായിരിക്കാനാണ് സാധ്യത: ഇവൾ സൗഹൃദസന്ദർശനത്തിന് വന്നതാവാം.

ഉച്ചക്ക് ഊണുകഴിക്കാൻ തന്റെ വി

ടിന്റെ മുറ്റത്തു നിന്നും കൈകഴുകവെ അതാ ആ സ്ത്രീയുടെ പശു പറമ്പിൽ ഞാണകിടക്കുന്നു. കഴുത്തിൽ കയറും കാണാനില്ലല്ലോ! ആ മൃഗേവി നടന്നുകാണം.

ഹാ! എന്റെ ഈശോയേ!

പറമ്പിലെ വാഴകളച്ച് വരുന്നതേയുള്ളൂ. കല പഴുത്തു കഴിഞ്ഞാൽ തനിക്കു തരണമെന്ന് ഒരിക്കൽ വീട്ടിൽതന്നെ കാണാൻവന്ന അശ്വതി ആവശ്യപ്പെട്ടതാണ്. അശ്വതിക്ക് സമ്മാനിക്കേണ്ട വാഴകളെയാണ് ഈ പഹായൻ പശു തിന്ന് കളഞ്ഞത്.

ഇന്നലെ പുലർച്ചെയുള്ള ശക്തിയായ

കാറ്റിൽ വാഴ അല്പം ചെരിഞ്ഞതാണ്. ഒരു മുളത്തണ്ട് കൊണ്ട് താങ്ങിനിർത്തിയ വാഴക്കല അല്പം ഞാണകിടന്നതാണ് എല്ലാം പറിച്ചത്.

രോഷം അയാളിൽ ഒരു ജ്വാലയായി. പശുവിനെ ഒരു മുളംകയറിൽ അയാൾ തളച്ചിട്ടു. പിന്നെ ഉരുളൻകല്ലുകൊണ്ട് അയാൾ അതിനെ അഭിഷേകം ചെയ്തു. പ്ലാൾ അത് മുരളുകയും, കയറിൽകിടന്ന് നാലുവശത്തേയ്ക്കും കതിക്കുവാൻ നോക്കുകയും ചെയ്തു. പശുവിനെ എറിഞ്ഞു. ഉളർന്നപ്പോൾ മുറ്റത്തെ ഇളസിത്തറയിൽ അയാൾ കർക്കരേകളായിരുന്നപോയി, ഏറ്റുവാങ്ങിയ പശുവിനെക്കാൾ തളന്ന് അയാളായിരുന്നു.

നിമിഷങ്ങൾ ചെലിഞ്ഞപ്പോലെ ഈ ഞ്ഞുനീങ്ങിപ്പോൾ അയാൾക്ക് പശ്യാത്ഥാപം വന്നു തുടങ്ങി. മിണ്ടാപ്രാണിയായ ആ സാധു മൃഗത്തിന് എന്തറിയാം. പശ്യാത്ഥാപവിവശനായി, അവശേഷിച്ച വാഴ മുഴക്കെ പശുവിനായി നൽകി അയാൾ നടന്നു. പിന്നെ എന്തോ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുവണ്ണം തിരിഞ്ഞുനിന്നു പശുവിന്റെ പുറംതടവി. പശുവിന്റെ കണ്ണുകൾ ഇറുനായികാണമെന്ന് കരുതി മുഖം നോക്കിയതയില്ല.

താളുകൾ വാടിയ അരയാലിലകൾ പോലെ കൊഴിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. അന്നൊരു ദിവസം അയാൾ സന്ധ്യ ഇരുട്ടിനെ കീറിമുറിക്കുന്ന നേരം ഇടുങ്ങിയ തെരുവിലൂടെ തിരിച്ചുവരുമ്പോൾ ആ സ്ത്രീയുടെ വീടിന്റെ മുറ്റത്തേക്ക് നോക്കി.

ആ ദൃഷ്ടിയുണ്ടോ? പുറത്തു ആരെയും കാണാനില്ല. മെല്ലെ മുന്നോട്ടു നടന്നു. പെട്ടെന്ന് പടിഞ്ഞാറുവശത്തെ കിണറ്റിനീക്കിൽനിന്നും ഒരു കിളിനാദമുയർന്നു.

‘ആരെയാ നോക്കേ...!’

തരിഞ്ഞുനോക്കി. പതിനേഴിന്റെ താളം തന്നെ. മറ്റൊരോട്ടെല്ല, തന്നോട്ടു തന്നെ.

ഏതായാലും കഴിഞ്ഞതവണത്തെപ്പോലെ നിശ്ശബ്ദതയുടെ മുൾകാട്ടിലൊന്നും അയാളുടെ മനസ്സ് അലയാൻ തുനിഞ്ഞില്ല.

പള്ളിയിന്റെ ഉടമയെ തിരക്കിവണതാണ് ഞാൻ. എവിടെപ്പോയി ആ * തൊണ്ടി? അയാൾ അല്പം ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചു ചോദിച്ചു.

അതു കേട്ടനേരം കിണററിനുകിൽ നിന്നും സാവധാനം നടന്ന് മുതിലിനുക കിലെത്തിയ അവർ വളകിടുന്ന ശബ്ദത്തിൽ ചിരിക്കാൻ തുടങ്ങി.

അമ്മയാണോ. അമ്മ കാവിൽ പോയതേയുള്ളൂ...

ആ സ്ത്രീ ഇവളുടെ തളയ്ക്കാനോ? അയാൾക്ക് തെല്ലേറെ ഒരു ഇളികൃത തോന്നാതിരുന്നില്ല. ചോദ്യത്തിലെ പരിഹാസം അവളെ തെല്ലും വേദനിപ്പിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് അയാൾക്ക് മനസ്സിലായി. ആദ്യം ഇത്രയും സുന്ദരിയായ മകളോ. ഇവളെ കണ്ടുനാളിൽ എവിടെനിന്നെങ്കിലും മോഷ്ടിച്ചതായിരിക്കാം.

അയാൾ പാകിമാന്മാർ പൊതിഞ്ഞ കണ്ണത്തിനിപ്പുറം നിന്ന് അവർക്ക് എല്ലാം വിശദീകരിച്ചുകൊടുത്തു. തന്റെ പരമ്പിൽ എന്നും അവളുടെ അമ്മ പള്ളിയിലെ കെട്ടാറുള്ള കാര്യവും. മതിൽ ഇല്ലാത്തതുകാരണം തനിക്ക് ഒരു വാഴക്കലനപ്പൂക്കളെ കാണാനും അവളോടു പറഞ്ഞു. താടിക്ക് കൈകളുനി, മതിലിൽ ചാരിനിന്ന് അവർ ആ കഥ കേട്ടുനിന്നു.

എല്ലാം താല്പര്യപൂർവ്വം കേട്ടുകഴിഞ്ഞ് അവർ പതിവ് ഭാവത്തോടെ ചിരിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. കൗമാരത്തിന്റെ ചിരി.

ഒരു ഇറൻ കാറുവന്ന് അവളുടെ മുമ്പെത്തിയപ്പോൾ. തെല്ലിടെ കഴിഞ്ഞു മനോഹരമായ അളക്കങ്ങൾ നെററിയിൽനിന്നും വാലിയൊതുക്കി പിന്നോട്ടുകൊണ്ടു മുന്നേറിയപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു.

അമ്മ എന്നും അങ്ങിനെയാ. അന്ത്യന്റെതിലാ അമ്മയ്ക്കൊന്നും നോട്ടം. എത്ര പറഞ്ഞാലും കേൾക്കലൊന്നും വെച്ചാലോ... ഇത്രയുംനാളും കോൺവെൻറിലായിരുന്നതുകൊണ്ട് അമ്മയുടെ ദുസ്വഭാവങ്ങളെ

മലയാളനാട്ട് വാരിക

വരിസംഖ്യാനിരക്ക്

ഒരു വർഷത്തേക്ക്	80-00 രൂ.
ആറു മാസത്തേക്ക്	40-00 രൂ.
ഒറ്റപ്രതി	1-50 രൂ.

ഇന്ത്യയിലെ പുറത്തുള്ള വരിസംഖ്യാനിരക്കുകൾക്ക് ഓഫീസിലേക്കെഴുതുക.

മാനേജർ,
മലയാളനാട്ട് വാരിക,
കൊല്ലം-691013.

കൊണ്ടാൻ മറന്നുകഴിഞ്ഞിരുന്നു... കഴിഞ്ഞാട്ടുമാണ് ഞാൻ കോഴിക്കോട്ടുനിന്നും വന്നത്..."

പ്രഥമപരിചയത്തിന്റെ ലാളനയിൽ നിമഗ്നമായ അയാളുടെ മനസ്സ് ആത്മാർത്ഥതയോടെ സംസാരിക്കുന്ന ആ പെൺകുട്ടിയിൽ നിക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ. അയാൾപ്പോലുമറിയാതെ അവർ അയാളുടെ മനസ്സിലെ നിറഞ്ഞ സംഗീതമാവുകയായിരുന്നു. ഏതാനും നിമിഷം അവളോടൊത്തു കഴിച്ചുകൂട്ടിയ അയാൾക്ക് ആ നേരമത്രയും മധുരോദാനമായ ഒരു അനുഭൂതിയായി.

ഉൾക്കണ്ഠസലയായ നീലാകാശം നിറയെ തിളങ്ങുന്ന നക്ഷത്രങ്ങൾ മാറിലൊളകി ഭൂമിയെ മാടിവിളിക്കുന്ന ആ നിശിഥിനിയിൽ അയാൾ ആ ഇടുങ്ങിയ തെരുവിലൂടെ വരികയായിരുന്നു. മുററത്തെ മാവിൻചോട്ടിൽ, കാൽനീട്ടിയിരുന്ന് കിനാവ് കാണുകയായിരുന്നു അവർ. പുറത്തെ വയറിൽ തൂക്കിയിട്ട ഇലക്ട്രിക് ബൾബിന്റെ പ്രകാശം അവളുടെ മുട്ട

* തൊണ്ടി = വൃദ്ധ

ത്ത മുഖത്ത് ചിതറിവിടുന്നു. അയാൾ ഒന്ന് മുരുകുന്നപ്പോൾ അവർ ഞെട്ടി പിടഞ്ഞെഴുന്നേറ്റു.

പിന്നെ ചുണ്ടിൽ നറുചിരി പരന്നു. ആഹ്ലാദം തുളുമ്പുന്ന ഹൃദയവുമായി അവർ മാവിൻചോട്ടിലിരുന്ന് കളിതമാൾകൾ പറഞ്ഞു. അന്ന് അക്കരെ കോളനിയിൽ പാട്ടുസവമായിരുന്നു. ഒരു വ്യക്തി ആകെ വിജനം. പട്ടിയുടെ ഓലിയിടൽ മാത്രം ആ നിശ്ശബ്ദതയെ വല്ലപ്പോഴും ഭേദിക്കുന്നത്.

കൗമാരത്തിന്റെ നിറങ്ങൾ തുന്നിയ കപ്പായം അവർ കൂടേണ പിച്ചിവിന്റാൻ തുടങ്ങി. അയാൾ ഓഫീസിൽ നിന്നും തിരിച്ചുവരുമ്പോഴായിരുന്നു അവിടം കയറിച്ചെന്നത്. അയാളുടെ സന്തതസഹചാരിയായ ലെൽബാഗ് അയാളുടെകൈയിൽ അപ്പോഴും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ ആ ബാഗ് അയാളുടെ കൈയിൽ നിന്നും പിടിച്ചുവാങ്ങി. അയാൾ ആ ബാഗ്/ആക്കം കൈമാറുമായിരുന്നില്ല. ഓഫീസിലെ സാറാമ്മ തന്നെ ഒരിക്കൽ ആ ബാഗ് നോക്കാൻ ചോദിച്ചുകാണു്. ആക്കം ഒന്ന് കൈയിൽ പിടിക്കാൻ തോന്നുന്ന ആ ബാഗ് അവർ കൈവശപ്പെടുത്തിയതുമാണ്. അന്നത് അവർ തുറന്നു നോക്കുന്നതിന് മുമ്പെ, ദേവ്യപ്പെട്ട് തിരിച്ച് വാങ്ങി. അതിന്റെ പേരിൽ ഒരാഴ്ചയോളം തമ്മിൽ പിണങ്ങുകയും ചെയ്തു. ആ ബാഗാണ് ഇവളിപ്പോൾ കയർക്കപ്പെട്ടത്. അതു തിരിച്ചുവാങ്ങാൻ നോക്കിയപ്പോൾ അവർ വീട്ടിനകത്തെ മുറിയിലേക്ക് ഓടിപ്പോയി.

'നിന്റെയമ്മ ഇപ്പം വരും. നീ ആ ബാഗ് തിരിച്ചുതന്നേക്ക്...'

അയാൾ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. 'അമ്മ ഉത്സവംകഴിഞ്ഞേവരൂ. ഞാനി ബാഗിനകത്ത് എന്താണെന്ന് നോക്കട്ടേ...'.

'വേണ്ടേ. നീ ബാഗ് തിരിച്ചുതന്നോ, ഇല്ലയോ?'

'ഇല്ല. തരില്ല. അക്കം നോക്കിയാലേ തരൂ...'.

അയാൾ അകത്തേക്കൊടി അവളുടെ കൈയിൽ നിന്നും ബാഗ് പിടിച്ചുവാങ്ങി. ബാഗോടൊപ്പം അയാളുടെ വിരി

ഞ്ഞമാറിൽ അവർ ഒരു തുറവിപ്പോലെ പിടഞ്ഞു. തമ്മിൽ ആലിംഗനബദ്ധരായപ്പോൾ അതിസ്രീയമായ ഒരു ദാഹം അവരുടെ നീർകളിൽ പിറവിപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി.

പക്ഷേ, ലയിക്കാനുള്ള തീട്ടക്കത്തിൽ ബാഗ് ഞെരിഞ്ഞെന്നത് അവർ കണ്ടതേയില്ല.

മുറിയിൽ ഇരുട്ട് നഗ്നയായി മുടി അഴിച്ചിട്ടു. പിന്നെ ഇരുട്ട് ഒരു കരിമ്പടം പോലെ തന്റെ പൊതിയുന്നതായി അവർക്ക് തോന്നി.

അവർ ആ ബാഗ് ഭരണം. അതിന് പുറത്തെ വർണ്ണശീശിപ്പുള്ള പുക്കളുടെ മാരകമായ ഗന്ധം നകതയായിരുന്നു.

പുറത്തെ നിലാവ്ന്റെ സന്ദേശം നേണു്, അകത്തുവർ പുക്കളുടെ ഗന്ധം ശ്വസിച്ചു. ഞെരുക്കുകളെ കിനാവുകൾ, ഒടുവിലൊടുവിൽ പുക്കളെ കാണാൻ പറ്റാതായി.

നിമിഷങ്ങൾ സുഖാനുഭൂതി സമ്മാനിച്ച അനേകപ്പണത്തിന്റെ പര്യവസാനം അവർ അവരുടെ നനഞ്ഞൊട്ടിയ വസ്ത്രങ്ങൾ, നിലത്ത് നിന്നും എടുത്തു ധരിക്കുവാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. കൈകൾക്കൊക്കെ, പെട്ടെന്ന് ചാരിയ വാക്കിൽ മലർക്കെ തള്ളിത്തുറന്ന് അകത്തുകയറി ചുറ്റിയ രൂപത്തിന്റെ നിഴൽ ചുരരിൽ കണ്ട അവർ ഞെട്ടിത്തരിച്ചു. പുറത്തെ കസേരയിനിറഞ്ഞ നിലാവ് അകത്തേക്ക് ഉളിഞ്ഞുനോക്കുകയായിരുന്നു അപ്പോൾ. ചുരിലെ രൂപം ഒന്നും ഉരിയാടാതെ നിശ്ശബ്ദമായി മുഖംതാഴ്ത്തി അടുക്കളയിലേക്കിഴങ്ങു.

പിറ്റേന്നാൾ അയാൾ ഉറക്കമുണർന്നു. നൈർദ്ദശ്യകളോളം ജനാലയിലൂടെ ആ മദ്ധ്യപന്ധന കയായ സ്ത്രീയേയും പള്ളിനേയും തെരഞ്ഞു. എവിടെ കാണാന?

കണ്ണുകളുടെ അലച്ചിൽ അവസാനിച്ചപ്പോൾ, ആ സ്ത്രീയെ കാണാതെ വന്നപ്പോൾ, അയാൾക്ക് എന്തെന്നില്ലാത്ത ഹൈന്ദവ്യം തോന്നി.

പ്രജാപതികളിലൊരാളായിരുന്നു സുതപസ്സ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യയായിരുന്നു പൃശ്നി. അവർക്കു സന്താനമുണ്ടാകാൻ പൂജിക്കുന്നതിന് ബ്രഹ്മാവ്യം ഒരു വിഷ്ണുവിഗ്രഹം നൽകി. അവർ വളരെനാൾ പൂജിച്ചു. വിഷ്ണു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു അരുളിച്ചെയ്തു; 'ഈ ജന്മത്തിലും പിന്നെ രണ്ടുജന്മത്തിലും നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ മകനായിപ്പിറക്കും'. പൃശ്നി ഗർഭം ജനിച്ചു. സനകാദികൾക്ക്. തത്ത്വപാപഭേദം ചെയ്തു. ദമ്പതികൾ അടുത്തജന്മത്തിൽ കാശ്യപനും.

അഭിമുഖമായി. മുഴുജന്മത്തിലെ വിഗ്രഹം കിട്ടി. പൂജിച്ചു. വാമനനുമായി. മഹാബലിയിൽനിന്ന് സർഗ്ഗം വീണ്ടെടുത്തു ഇന്ദ്രൻ കൊടുത്തു. ദമ്പതികൾ പിന്നീട് വസുദേവനും ദേവകിയുമായി ജനിച്ചു. പശുപതിവിഗ്രഹം ധൗമ്യനിൽനിന്നു കിട്ടി. പൂജിച്ചു. ശ്രീകൃഷ്ണൻ പിറന്നു. അവിടുന്ന് ദ്വാരകയിലൊരു ക്ഷേത്രം പണിയിച്ച് ഈ വിഗ്രഹം പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. ദ്വാരക കല്ലിൽ മുങ്ങുമ്പോൾ വിഗ്രഹം രക്ഷിക്കണമെന്ന് ഉദ്ധവരോടുകല്പിച്ചു. ഉദ്ധവർ ദേവഗുരുവായ ഗുരു (വ്യാസദേവൻ) വിനോദപേക്ഷിച്ചു. ഇരുവായുവിന്റെ സഹായത്തോടെ വിഗ്രഹം രക്ഷിച്ചു. പ്രതിഷ്ഠിക്കാൻ തക്ക ഒരു സ്ഥലം തിരഞ്ഞു. ഇരുവരുംകൂടി കടൽത്തീരത്തു കൈകൊട്ടു സഞ്ചരിച്ചു. ഇപ്പോൾ ഗുരുവായൂർക്ഷേത്രം നിൽക്കുന്നിടത്തുവന്നു. ഉചിതസ്ഥലമെന്നു കണ്ടു. ക്ഷേത്രം നിർമ്മിച്ച് വിഗ്രഹം വൃശ്ചികത്തിലെ ഉത്ഥാഭനൈകാദശിനാളിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. ഇരുവരും വായുവും കൂടി പ്രതിഷ്ഠ നടത്തിയതുകൊണ്ട് സ്ഥലം ഗുരുവായൂരായി.

ഇങ്ങനെ പോകുന്നു സ്ഥലപുരാണം. ഉദ്ധവനും പ്രതിഷ്ഠിക്കുമ്പോഴായിരുന്നു ഒരു വിവരണത്തിൽ കാണുന്നത്.

മുനികുമാരന്റെ ശാപപ്രകാരം തക്കകൻ കടിച്ചു പരിക്കിട്ടു മരിച്ചു. മകൻ ജനമേജയൻ തക്കകനെ ഹോമിക്കാൻ സർപ്പസത്രം നടത്തി കഷ്ടരോഗിയായി. ആരത്രയൻ പറഞ്ഞു 'ഈ ക്ഷേത്രത്തെപ്പറ്റി അറിഞ്ഞു. ഇവിടെവന്നു നാലുമാസം ഭജനം നടത്തി. ശ്രീകൃഷ്ണൻ വന്ന് ശരീരം മുഴുവൻ തടവിതയായി സ്വപ്നം കണ്ടു. ഉണർന്നുനോക്കിയപ്പോൾ കഷ്ടം പാടേ മാറി ശരീരം പഴയ നിറമായിരിക്കുന്നു! ഇങ്ങനെ തുടങ്ങുന്ന ഗുരുവായൂർ ക്ഷേത്രമാഹാത്മ്യകഥകൾ.

സ്ഥലപുരാണപ്രകാരം ഈ ക്ഷേത്രത്തിന് അയ്യായിരത്തിൽപരം വർഷത്തെ പഴക്കമുണ്ട്. വിശ്വകർമ്മാവായിരുന്നു ആദ്യത്തെ ശില്പി. ഒരു പാണ്ഡ്യരാജാവ് ആകമാനമൊന്നു പുതുകുപ്പണിയിച്ചതായി പറയപ്പെടുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ജാതകം ഒരു ജ്യോത്സ്യൻ പരിശോധിച്ചു. മരണമടുത്തിരിക്കുന്നു, പാണ്ഡ്യകുപ്പണിമരിക്കും, ധൂമ്രദാവസം മരിക്കും - എന്ന് പറഞ്ഞു. എങ്കിലും ഗുരുവായൂരിലായിരിക്കട്ടെ എന്ന് കരുതി രാജാവ് ഇവിടെവന്നു ഭജനം പാർത്തു. ജ്യോത്സ്യൻ പറഞ്ഞ ദിവസം കഴിഞ്ഞു. മരണമുണ്ടായില്ല. രാജാവ് ധൂമ്രയിൽ തിരിച്ചു. ജ്യോത്സ്യനെ വരുത്തി. 'ജ്യോതിഷം തെറ്റാണല്ലോ'. 'എന്നു പറയാനായിട്ടില്ല' എന്നായി ജ്യോത്സ്യൻ. രാജാവിന്റെ ഒരു കാൽമുട്ടിന് താഴെ പാണ്ഡ്യകുപ്പണി പാടുണ്ടായിരുന്നു. ഗുരുവായൂരപ്പനാണു രക്ഷിച്ചതെന്ന് ബോധ്യമായി.

വൃശ്ചികത്തിലെ വെളുത്ത ഏകാദശി ദിവസം. നാരദനും ശങ്കരാചാര്യനുംകൂടി ഇതുവഴി ആകാശത്തിലൂടെ പോകുകയായിരുന്നു. നാരദൻ പറഞ്ഞു: 'നമുക്കിവിടെ ഇറങ്ങിയിട്ട് യാത്ര തുടരാം. ഇതു ഗുരുവായൂരാണ്. ഇന്ന് ഇവിടെ വൃശ്ചികമാസം ഏകാദശിയാണ്. ഗോവാഹനം കണ്ടുതൊഴാം. ആലോഷ്യം കാണാം'.

ചെമ്പിപാമ്പുവിള

ബ്രഹ്മമുഖനായ സ്വാമികൾ അത്രമാണിട്ടില്ല. 'ഞാനിറങ്ങുന്നില്ല'. നാരദനറിഞ്ഞു. സ്വാമികൾക്ക് പെട്ടെന്നൊരാലാത്തമേറ്റു അദ്ദേഹം നിലംപതിച്ചു. വീഴ്ചയുടെ ശക്തിയാൽ നിലം കഴിഞ്ഞു. അതേനിലയിൽ ഇന്നും കാണാം. താഴോട്ടുപണത്ത് ഇതിലേയൊന്നെന്നു കാണിക്കാൻ വടക്കേ ആനക്കൊട്ടിലിന്റെ ഒരു ഭാഗം മേയ്ക്കെ വിട്ടിരിക്കുന്നു.

ശങ്കരാചാര്യർ എഴുന്നേറ്റു ഭഗവാനെ നമസ്കരിച്ചു. മാപ്പുചോദിച്ചു. ഭഗവാൻ പുഞ്ചിരിച്ചു. 'ബ്രഹ്മമുഖനാ നിക്ക് ക്ഷേത്രദർശനം പാടില്ലായ്കയില്ലല്ലോ. ഇവിടെ ഒരു മണ്ഡലം ഭജിച്ചിട്ടേ പോകാവൂ. ഇവിടെത്തന്നെ പൂജാകാര്യങ്ങൾക്ക് ഒരു ചട്ടവും ചിട്ടയും ഉണ്ടാക്കുകയും വേണം. സ്വാമികൾ ഇവിടെ മണ്ഡലഭജനമിടന്നു. പൂജാദികാര്യങ്ങൾക്ക് അദ്ദേഹമേർപ്പെടുത്തിയ വ്യവസ്ഥകളാണ് ഇന്നുള്ളത്.

കുരുവയൂർ ആണ് ഗുരുവായൂരായതെന്ന് പണ്ഡിതന്മാർ പറയുന്നു. കോകസന്ദേശത്തിൽ കുരുവയൂരെന്നാണ് പരാമർശം.

ശ്രീഗുരുവായൂരപ്പൻ

ശം. മേല്പത്തൂർ നാരായണഭട്ടതിരിയുടെ കാലത്തോടെമാണത്രെ ഗുരുവായൂർ എന്ന പേരിനു പ്രസിദ്ധിപ്പെട്ടതായത്. ഇവിടെത്തന്നെ ദേവനെ സേവിച്ചാൽ വാതം ശമിക്കും, ഇവിടെ ആടിയ എണ്ണ പതിവായി തേച്ചുകുളിച്ചാൽ വാതമുണ്ടാവില്ല എന്ന വിശ്വാസവും അന്നുവരെ പണ്ടുതുളളതാണ്. ഭട്ടതിരിയ്ക്ക് ഇരുപതുവയസ്സായപ്പോൾ വാതം പിടിപെട്ടു. ഇവിടെ വന്ന് ഭജിച്ചു. അറയ്ക്ക കെട്ടിപ്പിടിയിലിരുന്ന് പ്രതിദിനം ഒരു ദശകം എന്ന കണക്കിൽ നാരായണീയം എഴുതിത്തുടങ്ങി. 762 വൃശ്ചികം 28-ാം തീയതി ഗുരുവായൂരേകാദശിദിവസം ഭഗവാനെ പ്രത്യക്ഷനായി കണ്ടുകൊണ്ട് നൂറാദശകം ചെയ്തി ആയുരാരോഗ്യസൗഖ്യം നേടികാവു പൂർത്തിയാക്കി.

ഭട്ടതിരിയേക്കാൾ വലിയ ഭക്തനായിരുന്നു അങ്ങാടിപ്പുറത്തുകാൻ പുത്താനം നമ്പൂതിരി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രീകൃഷ്ണ

കർണ്ണാമൃതം എന്ന ഭാഷാകവിത വായിച്ചുനോക്കാൻ പണ്ഡിതനും സംസ്കൃതക്കാരനുമായ ഭട്ടതിരി വിസമ്മതിച്ചു. ഭട്ടതിരിയെ വിട്ടുകാറിയിരുന്ന വാതരോഗം അന്നരാത്രിയിൽ വീണ്ടുമിളകി. പട്ടേരിയുടെ വിഭക്തിയേക്കാൾ പുതാനത്തിന്റെ ഭക്തിയാണു തന്മയ്ക്കിഷ്ടമെന്നും പുതാനത്തിന്റെ കവിതവായിച്ച് പീഴയുണ്ടെങ്കിൽ തീർത്തുകൊടുക്കുക എന്നതല്ലാതെ ഈ രോഗത്തിനു മരുന്നില്ലെന്നും ഗുരുവായൂരപ്പൻ സ്വപ്നത്തിൽ അരുളിച്ചെയ്തു. ഭട്ടതിരി അനുസരിച്ചു. രോഗവുംമാറി.

പുതാനം ഒരിക്കൽ ഇല്ലത്തുനിന്നും ക്ഷേത്രത്തിലേയ്ക്കു വരുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ കവർച്ചക്കാർ ആക്രമിച്ചു. പെട്ടെന്ന് മങ്ങാട്ടച്ചൻ വന്ന് അവരെ വധിച്ച് പുതാനത്തെ രക്ഷിച്ചു. പുതാനം പാരിതോഷികമായി തന്റെ മോതിരം മങ്ങാട്ടച്ചൻ കൊടുത്തു. പിറ്റേന്ന് അദ്ദേഹം നടയിൽ തൊഴാൻ ചെന്നപ്പോൾ മേല്പാത്തി താൻകണ്ട സ്വപ്നത്തിലെ നിയോഗപ്രകാരം വ്രിത്തികളെ മോ

തിരമെടുത്തു സൂക്ഷിച്ചിരുന്നത് അദ്ദേഹത്തിനു നൽകി. മങ്ങാട്ടച്ചന്റെ രൂപത്തിൽചെന്ന് പുതാനത്തെ രക്ഷിച്ചത് ഗുരുവായൂരപ്പനായിരുന്നു.

പുതാനം ഇവിടെ ഭാഗവതം വായിച്ച് അർത്ഥം പറയുക പതിവായിരുന്നു. സംസ്കൃതമുഖനായ കഷ്ടപിഷിയായിരുന്നതിനാൽ വാമനയിൽ തെറ്റുകളും സാധാരണമായിരുന്നു. ഒരുദിവസം സഹസ്രനാമത്തിലെ പത്തനാഭോമരപ്രളു എന്ന ഭാഗം പത്തനാഭോമരപ്രളു എന്നു വായിച്ചു. ഒരു നമ്പൂതിരി-ഉടൻ പരിഹസിച്ചു: മരപ്രളവല്ല, അമരപ്രളവാണ്. അപ്പോൾ ശ്രീകോവിലിൽനിന്നും അശരീരിയുണ്ടായി: 'ഞാൻ മരപ്രളവല്ലെന്ന് ആരാണു പറഞ്ഞത്? ഞാൻ മരപ്രളവാണ് അമരപ്രളവുമാണ്'.

ഒരിക്കൽ കൊട്ടിയുമ്പെലത്തിൽ (മുലക്കുന്ന്) എന്ന ചിലർ) വായനകഴിഞ്ഞു പുതാനം സ്നേഹിതന്മാരോടുകൂ

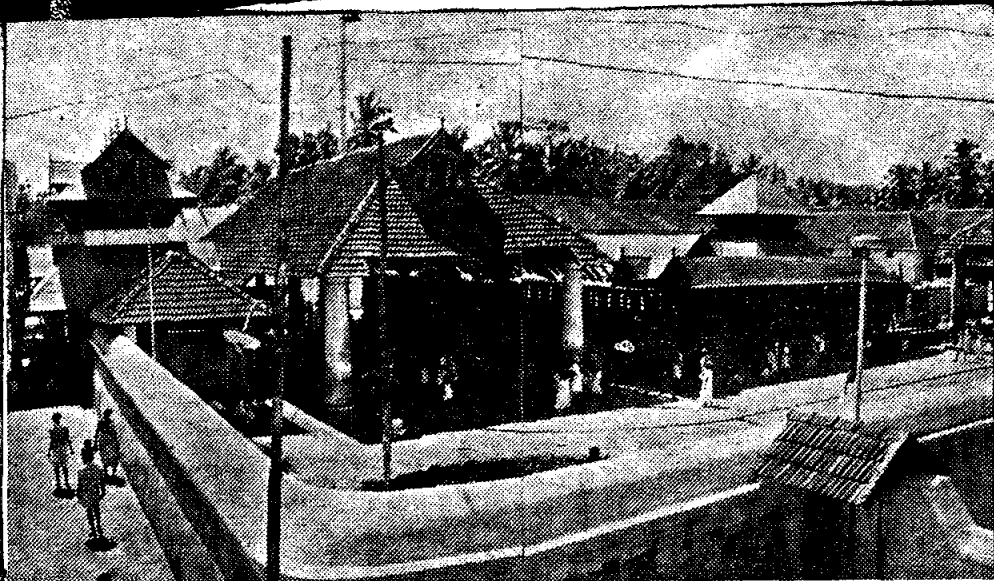
ടി മടങ്ങുകയായിരുന്നു. ഗ്രന്ഥമെഴുതാനുമാനപോയി. വഴിമധ്യേ അതോളും നാളെപ്പോയി എഴുതാം. കാടാണം. അസമയമാണ്. എങ്കിലും സന്ദേഹിതന്മാർ സമാധാനപരത്തെ നോക്കി. “ഇരുപത്തിയെട്ടാമത്തെ വർഷം” എന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞിട്ട് പുനാനം ഒറ്റത്തു നന്നെ ആ ക്ഷേത്രത്തിലെത്തി. അപ്പോൾ അകത്തുനിന്ന് അശരീരികളെ “അങ്ങൾ ഗ്രന്ഥം വായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. നാളെക്കാലത്തു ഇരുപത്തിയെട്ടാമത്തെ വർഷം പൂർത്തിയാകട്ടെ”. പുനാനം ടേബി. അശരീരി പറഞ്ഞപോലെ ഗ്രന്ഥം തിരിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

മത്സ്യവാരസ്വാർത്ഥം എന്നും അത്യാഴ്ചയ്ക്കു ചാത്താൻ ഒരു മാലകെട്ടിക്കൊണ്ടുവരുമായിരുന്നു. എന്തോ കാരണവശാൽ ഒരിക്കൽ വളരെ വൈകി. തുപ്പുകയും കഴിഞ്ഞു നടയടച്ചുപോയിരുന്നു. വാരസ്വാർ വളരെ ദുഃഖിച്ചു. “എന്റെ മാല ഭഗവാൻചാത്താൻ പററുന്നില്ലല്ലോ”. പുനാനം അവരെ കിഴക്കേ ആൽത്തറയിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. “ആലിൻചോട്ടിലെ കല്ലിൽ മാല ചാർത്തുക. ഗുരുവായൂപ്പൻ സ്വീകരിക്കും”. വാരസ്വാർ ആ കല്ലിന്മേൽ മാലചാത്തി. പിറേറന്നു മേല്ക്കോണി ദേവവിഗ്രഹത്തിൽനിന്നു നിർമ്മാലം വാരിയപ്പോൾ ഒരു മാല അധികംകണ്ടു. അതു വാരി. പിന്നെയുണ്ടാകാ മാല. അതും വാരി. പിന്നെയുണ്ടാകാ മാല. അങ്ങനെ വാരസ്വാർ വാരസ്വാർക്കൊക്കെ വിഗ്രഹത്തിലെമാല പുതിയമാല കാണപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ മേല്ക്കോണു വെളിപ്പെടുത്തി. “പുനാനം പറഞ്ഞിട്ട് മത്സ്യവാര ആൽച്ചുവട്ടിലൊരു മാല ചാർത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതു വാരണം”. മേല്ക്കോണി തീർത്ഥാടകങ്ങളുമായി ആൽത്തറയിലെത്തി മാലവാരി. അതുകൊണ്ട് ആലിൻ മത്സ്യവാര യാൽ എന്നാണു പേര്.

കൊല്ലം 827-ലോ മറ്റോ ആണ്. അന്നത്തെ വിലപാദം സാമിയാർ ഇവിടെവന്നു ഭജനമിരുന്നു. വടക്കേ വാതിലിലൂടെ നാലമ്പലത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ ഇടത്തുവശത്തുള്ള ഗുരുപ്പര എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന സ്ഥലത്താണ് അദ്ദേഹം ധ്യാനത്തിലിരുന്നതും കൂടെ

ഒരു ആനലഹരിയിൽ ഗുണംചെയ്തിരുന്നതും. അദ്ദേഹത്തിന് ഭഗവാൻ ഉണ്ണിക്കുപ്പിണ്ണന്റെ രൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷനായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം മാനവേദൻ സാമിയാർ രാജാവു അദ്ദേഹത്തെ അലട്ടി. “ഭഗവാൻ എനിക്ക് കാണണം”. തന്നെ തൊട്ടുകൊണ്ടുനോക്കാൻ വിലപാദം പറഞ്ഞു. സാമിയാർ അപ്രകാരംചെയ്തു. ഭഗവാൻ പ്രത്യക്ഷനായി. പിടിച്ചാൻ നോക്കി. ഭഗവാൻ വഴുതിമാറി മറുകയംചെയ്തു. പക്ഷേ, ഒരു മയിൽപ്പിടി സാമിയാർക്കു കയ്യിൽ കിട്ടി. അതു ലക്ഷ്യമായിട്ടുണ്ടായ കേതനീർവൃത്തിയിൽ അദ്ദേഹം കൃഷ്ണഗീതിയെഴുതി. അതു ആടിച്ചപ്പോൾ കൃഷ്ണനാട്ടുണ്ടായി. മാനവേദൻരാജാവിനു കിട്ടിയ മയിൽപ്പിടി ചുടിക്കൊണ്ടാണ് കൃഷ്ണവേഷക്കാർ രംഗത്തുവരുമായിരുന്നത്. അതു നാലമ്പലത്തിൽ തിരുമപ്പള്ളിയിൽ പടിഞ്ഞാറുവശത്തുള്ള രഥസ്തംഭത്തിൽ സ്വന്തം തുടങ്ങിയ അമൃതനിധികളോടൊപ്പം സൂക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടത്രെ. കിഴക്കേ ഗോപുരത്തിനു തെക്കുവശത്തു ഒരു ഇലഞ്ഞിയുണ്ടായിരുന്നു. അതു കർന്നുവട്ടിൽ വെച്ചാണ് രാജാവിന് പ്രത്യക്ഷപ്പെടാനുണ്ടായത്. അദ്ദേഹം ആ മരം മുറിച്ചിച്ച് നടന്മാർക്കു മരമോരുകളുണ്ടാക്കി. അവ നൂറുകൊല്ലംമുറയ്ക്കേ തെക്കേ കോവിലകത്തെ തീപ്പിടിത്തത്തിൽ നശിച്ചു. അന്നത്തെ സാമിയാർ പിന്നെ പുതുതായി തീർപ്പിച്ചവയാണ് ഇപ്പോളുപയോഗിക്കുന്നത്. മാനവേദൻരാജാവു തെക്കേ കോവിലകത്തുവെച്ച് അനുരിച്ചു. അടക്കംചെയ്ത സ്ഥലത്തു വിളക്കുവെച്ചു. ക്ഷേത്രത്തിൽ കൃഷ്ണനാട്ടു നടത്തുന്നത് ഊട്ടുപുരയിലാണ്. പടിഞ്ഞാറുഭാഗമാണ് അണിയറ. തുപ്പുകയ്ക്കുശേഷമേ കളി തുടങ്ങൂ.

കുറുത്ത വിലപാദംഗലത്തിനെ ഭിക്ഷുക്കുണിച്ചു. ചെല്ലാമെന്നു സാമിയാർ സമ്മതിച്ചു. ഭിക്ഷുക്കും കൃഷ്ണപുഷ്പം കുറുത്തു വട്ടംകൂടി, കാത്തിരുന്നു. സാമിയാർ പോയില്ല. തുടന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് മനസ്സിനു ശരീരത്തിനു ആകെ അസാധാരണം. എപ്പോഴും പ്രതീക്ഷയായിരുന്ന ഉണ്ണിക്കുപ്പിണ്ണന്റെ ദർശനംകിട്ടാതെയായി. രാത്രിയിൽ സ്വപ്നംക

ണ്ടു. ഭഗവാൻവന്ന് പറയുന്നു: കുറുത്ത എന്ന് മകനെപ്പോലെയാണുകരുതുന്നത്. അവരെനിക്ക് അമ്മയെപ്പോലാണ്. അവരുടെ ദുഃഖംതീർത്താലേ വിലപാദംഗലത്തിന് ഇനിയൊന്നു കാണാൻ പററൂ. സാമിയാർ കുറുത്തതെ അറിയിച്ചു: “ഞാൻ വന്ന് ഭിക്ഷവാങ്ങിക്കൊള്ളാം”. പോയി ഭിക്ഷ സ്വീകരിച്ചു.

ചെമ്മങ്ങാട്ടെ അന്തർജനം കളത്തിൽ കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ചെമ്മങ്ങാട്ടെ അന്തർജനത്തിനോടു പറഞ്ഞു: ദേഹത്തു വെള്ളം തെറിപ്പിക്കരുത്. വിലപാദംഗലം ഭിക്ഷയ്ക്കു ഇല്ലത്തുവരാമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതിന് മരുക്കങ്ങൾ ചെയ്യണം. “ഓഹോ, അങ്ങനെയോ? അങ്ങനെയെല്ലാമുള്ള ഇല്ലത്തു വരാമെന്നാണല്ലോ സാമിയാർ അറിയിച്ചിട്ടുള്ളതു” — മറ്റൊരു അന്തർജനം എടുത്തപ്പോൾ. ഭൂതനെ അയച്ചു സാമിയാരെ ക്ഷണിച്ചു. അന്നത്തെ ഭിക്ഷ ചെമ്മങ്ങാട്ടാണെന്ന് സാമിയാർ മറുപടിനല്കി. ആ അന്തർജനം ഭൂതനെ വീണ്ടും അയച്ചു. കുറുത്ത ക്ഷണിക്കുന്നെന്നു പറയാനായിരുന്നു ചട്ടംകെട്ടിയത്. അവൻ സാമിയാരോടു അങ്ങനെ പറഞ്ഞു. വരാമെന്ന് ഏതോ ആലോചനയിലായിരുന്ന സാമിയാർ മറുപടിയുംകൊടുത്തു. മുൻസമ്മതപ്രകാരം ചെമ്മങ്ങാട്ടേയ്ക്കു പുറപ്പെടാൻ

ങ്ങി. ഭൂതന്മാർ ശംഖുവിളിച്ചു. ഒരു ശംഖ് ശബ്ദിച്ചില്ല. വീണ്ടും വീണ്ടും ഊതിയിട്ടു ശബ്ദിച്ചില്ല. കാര്യസ്ഥൻ വിലപാദംഗലത്തിനോടു പറഞ്ഞു: കുറുത്തയുടെ ഭിക്ഷയ്ക്കു ചെല്ലാമെന്നു സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്. “അങ്ങനെയോ? എങ്കിൽ, അവിടെപ്പോകാം”. സാമിയാർ സപരിവാരം പോയി. കുറുത്തയുടെ ഭൂതനായ ഒരു ബാലന്റെ രൂപത്തിൽ ഇരുവായൂപ്പൻ സ്വീകരിച്ചു. ഭിക്ഷ വളരെ ഭംഗിയായി നടന്നു.

വളരെ ചികിത്സകർ നടത്തിയിട്ടും ഉദരവ്യാധി മാറാത്ത ഒരു ബ്രാഹ്മണൻ തന്റെ രോഗം മാറാൻകൊണ്ടു ചെമ്മങ്ങാട്ടെ വിലപാദംഗലത്തിനോടുപേക്ഷിച്ചു. മുഴക്കുകർമ്മഫലമാണ്, രോഗം മാറുകയില്ല എന്നായിരുന്നു മറുപടി. നിരാശനായി മടങ്ങിപ്പോകുന്ന ബ്രാഹ്മണനെ ഇല്ലത്തുവന്ന് ഊണുകഴിച്ചാൻ കുറുത്ത ക്ഷണിച്ചു. “എന്റെ ഗുരുവായൂപ്പോ കൃഷ്ണാ” എന്ന് ധ്യാനജപങ്ങളോടുകൂടി ചോറുകൊടുത്തു. അതുണ്ടതോടെ ബ്രാഹ്മണന്റെ രോഗം നിശ്ശേഷം നീങ്ങി.

മലബാറിൽ ടിപ്പുവിന്റെ പടയോട്ടം ധാരാളം ക്ഷേത്രങ്ങൾക്കു നാശംവരുത്തി. ഗുരുവായൂരിലും ആക്രമണമുണ്ടാകുമെന്ന് ആശങ്കയായി. ശാന്തിക്കാർ വിഗ്രഹമെ

ട്ടെന്ന് അമ്പലപ്പുഴയെത്തി. അവിടെ ശ്രീകൃഷ്ണക്ഷേത്രത്തിന്റെ മതിലുകയറ്റ തെക്കരികിലൊരാലയമുണ്ടാക്കി പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. ഗുരുവായൂരപ്പനും അമ്പലക്കുഴിപ്പനും തമ്മിൽ മത്സരമായി. നിവേദ്യങ്ങളിൽ മാലിന്യങ്ങൾ കണ്ടുതുടങ്ങി. ഗുരുവായൂരപ്പന്റെ വിഗ്രഹം അവിടെ നിന്നും മാവേലിക്കരയ്ക്കു മാറി അവിടെ ശ്രീകൃഷ്ണക്ഷേത്രത്തിന്റെ തേക്കേക്കി ക്കുവെളിയിൽ പ്രത്യേകമൊരു ക്ഷേത്രമുണ്ടാക്കി പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. ആ ക്ഷേത്രം ഗുരുവായൂർ എന്ന പേരിലറിയപ്പെടുന്നു. അവിടെനിന്നും ഗുരുവായൂരപ്പവിഗ്രഹം ക്രിസ്താബ്ദം 1796-ൽ ഗുരുവായൂരിൽ തിരിച്ചെത്തിയെന്നും പുനഃപ്രതിഷ്ഠനടന്നു. മാവേലിക്കര ഗുരുവായൂരിൽ ഇപ്പോൾ വേറെ പ്രതിഷ്ഠയും നിത്യപൂജയുമുണ്ട്.

ഇവിടെ പാളയമടിച്ച ടിപ്പുവിന് തന്റെ തലയ്ക്കുമീതെ ആകാശത്തിലൊരു നക്ഷത്രം വട്ടംകറങ്ങുന്നതായിതോന്നി. വിസ്മയിച്ചു. ക്ഷേത്രമാകുമിരിക്കുമെന്നും

സേനാനായകനായ ഹൈദരാലി കട്ടിപ്പുറം ചട്ടംകെട്ടി. തന്നെയുമല്ല, ഗുരുവായൂർ ദേശത്തെ നികുതി സർവ്വമാനയായി ക്ഷേത്രത്തിന് നൽകുകയും ചെയ്തു. പിന്നെ വന്ന ബ്രിട്ടീഷ് സർക്കാർ ഇതംഗീകരിച്ചു. പുനഃപ്രതിഷ്ഠനടന്നപ്പോൾ നിത്യനിവേദ്യച്ചെലവിന് മതിയാകുന്ന ഭൂമി ക്ഷേത്രഭാഗമായി തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവ് കാർത്തികതീർത്ഥാർത്ഥി നൽകി. കൊല്ലം 922-ൽ പടിഞ്ഞാറേഗോപുരം നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടു. 1030-ൽ ശ്രീകോവിലിന്റെയും മണ്ഡപത്തിന്റെയും 1058-ൽ നാലമ്പലത്തിന്റെയും കൂത്തമ്പലത്തിന്റെയും പുതുപ്പണി നടന്നു. നിലമ്പൂരവനത്തിൽനിന്നുകൊണ്ടുവന്ന കുറുത്തോട്ടിത്തടികൊണ്ടുതീർത്തും നൂറ്റിപ്പത്തി പൊക്കുണ്ടായിരുന്നതുമായ കൊടിമരത്തിനുകേട്ടവനും. തൽസ്ഥാനത്ത് 1949-ൽ ഗതവപ്രതിഷ്ഠയോടുകൂടിയ സ്വർണ്ണധജനുംഭം സ്ഥാപിതമായി. 1982 ജൂലൈ 2-ാം തീയതി അന്തരിച്ചു.

NBS NEWS

അദ്ധ്യാപകർക്കൊരു ഗുരുനാഥൻ.. വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും

അപശബ്ദബോധിനി

8000-ൽപരം പദങ്ങൾചേർത്ത സമ്പൂർണ്ണമാക്കിയ
ഏക അപശബ്ദബോധിനിഘണ്ടു!
എല്ലാ ഭാഷാപ്രേമികളുടെയും വിശ്വസ്ഥ വഴികാട്ടി.
തയ്യാറാക്കിയത്: പി. ദാമോദരൻനായർ

ഡെമ്മി എട്ടിലൊന്ന് * 600-ഓളം പേജ് * വില 60 ക.
വമ്പിച്ച പ്രി-പബ്ളിക്കേഷൻ നൗജന്യം
ഒന്നിച്ചപ്പോൾ 35 ക * തവണകളായി 40 ക (10+15+15)
1982 ഒക്ടോബർ 15-ന് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു.

എൻ. ബി. എസ്. ശാഖകളിലും എജൻസികളിലും പണമടയ്ക്കാം
എം.ഒ. കോട്ടയത്തേക്കുമൊത്രം - ചെക്കു് അയക്കാതിരിക്കുക

നാഷണൽ ബുക്ക് സ്റ്റാൾ

കോട്ടയം - 686001

പരമേശ്വരനെസ്സാനിരി പണിയിച്ചതാണ് കിഴക്കേഗോപുരത്തിനുമുന്നിൽ കിഴക്കോട്ട് നെട്ടനിളത്തിൽനിലകുന്ന നടപ്പുര. നാലമ്പലത്തിനുവടക്കുവശത്തും തെക്കുവശത്തും പടിഞ്ഞാറുവശത്തുമുള്ള ശിവലിപ്പുരകൾ അടുത്തകാലത്തുണ്ടായ വയാണ്. വടക്കേ ശിവലിപ്പുരയുടെ ഇണകളിന്മേൽ തൂണുകളുടെയും ലക്ഷ്മീദേവിയുടെയും വേണുഗോപാലന്റെയും മറ്റും പ്രതിമാശില്പങ്ങളുണ്ട്. നാലമ്പലം വ്യാസൻ, കുചേലൻ, മേല്പുത്തൂർ പുതാനം, വിലാസംഗം, കുറുത്ത-എന്നീ പ്രതിമകൾ പ്രത്യേകം കൗതുകകരമാണ്. കിഴക്കേ ഗോപുരവും കൂത്തമ്പലവും ബലിക്കല്ലുരയും നാലമ്പലവും ശ്രീകോവിലും മണ്ഡപവും ചെമ്പുമേച്ചിലാണ്. ശ്രീകോവിലിന്റെയും മണ്ഡപത്തിന്റെ മേച്ചിലിനും സ്വർണ്ണം പൂശിക്കഴിഞ്ഞു. നാലമ്പലത്തിനു സ്വർണ്ണപൂശാൻ പദ്ധതിയുണ്ടെന്നറിയുന്നു. അടുത്തകാലത്തുണ്ടായ അസിബ ധർമ്മശേഷം നാലമ്പലം കരിങ്കല്ല്കൊണ്ട് പുനർനിർമ്മിതിചെയ്തിരിക്കുന്നു.

കിഴക്കേഗോപുരത്തിനുമുന്നിലുള്ള ദീപസ്തംഭം 1085 ചിങ്ങം 1-ാം തീയതി സരസ്വതി ശങ്കരൻനായർ സ്ഥാപിച്ചതാണ്. ഓട്ടുകൊണ്ടുള്ള ഇതിന് കരികൽത്തറയടക്കം പത്തുകോൽ പൊക്കവും മൊത്തം 327 തിരിയിട്ടു കത്തിയ്ക്കാവുന്ന പതിമൂന്നു തട്ടുകളുമുണ്ട്. പി. ആർ. നമ്പ്യാർ സ്ഥാപിച്ചതാണ് പടിഞ്ഞാറേ ഗോപുര നടയിലെ ദീപസ്തംഭം. ധ്വജസ്തംഭത്തിനു വടക്കുവശത്താണ് തെക്കുവശത്തു രണ്ടു്; അതുപുറംകോവിലിന്റെ മുന്നിൽ ഒന്ന്. പടിഞ്ഞാറേ നാലമ്പലനടയിൽ ഒന്ന് - ഇങ്ങനെ ദീപസ്തംഭങ്ങൾ അകത്തുണ്ട്. ഓരോന്നും ഒരോരുത്തരുടെ വഴിപാടാണ്.

വടക്കുവശത്തുള്ള ക്ഷേത്രക്കുളത്തിന്റെ നടുക്കുകൊണ്ടെന്ന കാളിയർഭദ്രപ്രതിമ ആധുനികമാകുന്നു. ഈ പുണ്യതീർത്ഥത്തിൽ ശൗചംചെയ്യരുത്; തൂണി അടിച്ചു നന്നാക്കരുത് എണ്ണ തേക്കരുത്, സോപ്പു തേക്കരുത് കളിയാത്രമാകാം. കിഴക്കേ ഗോപുരം പുരാണരംഗങ്ങളുടെ ചുവർച്ചിത്രങ്ങളാൽ മനോഹരമാണ്. തൂണുകളിലുളള ശില്പവേലകൾ. വടക്കേഭാഗം

മാണ്. ദേവസ്വം കച്ചേരി. ഇവിടെ വഴിപാടുകൾക്കു പണംവാങ്ങി രസീതു കൊടുക്കുന്നു. ചെമ്പൈവൈദ്യനാഥരോഗവതരുടെ ഒരു പടം പില്ല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗോപുരത്തിന്റെ തെക്കേഭാഗമാണ് കാവൽമാടം. അതിനു തെക്കുവശത്താണ് ശെ തുലാഭാരസ്ഥലം. അതിനു തെക്ക് സ്ഥലം മറിയിക്കുന്ന ഓട്ടമണി പൊക്കത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. പിന്നെ, കിഴക്കുപടിഞ്ഞാറായി കൂത്തമ്പലം. ഉടുണ്ടായിരുന്നകാലത്തു് ഭാഗവതപാരായണം ഇവിടെയായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഉടുപുരയിലാണ്. പഞ്ചശോഹമായും സപ്താഹമായും വായന നടത്താം. കൂടല്ലൂർ കുഞ്ഞിക്കാവുനമ്പൂതിരി, വാഴക്കുന്നത്തു വാസുദേവൻനമ്പൂതിരി, തോട്ടം വാസുദേവൻ നമ്പൂതിരി ഇവർ അതതു കാലത്തു് ഭാഗവതവായനയിൽ കേളിക്കേട്ടവരാണ്. അവരുടെ മാരാചിത്രങ്ങൾ ആനക്കൊട്ടിലിൽ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ശ്രീ ശുഭത്തെ മാധവൻനമ്പൂതിരിയിലാണ്. ഇപ്പോഴുള്ളവരിൽ ഏറ്റവും പ്രസിദ്ധൻ. ആനക്കൊട്ടിലിൽ കൊടിമരത്തിനു വടക്കുവശത്തോ കിഴക്കുവശത്തോ കട്ടികളുടെ അനലാശനം നടത്തുന്നു. തെക്കുവശത്തു് ഇണ്ടിപ്പെട്ടികളുടെ സമീപത്തുവച്ചിരിക്കുന്ന വാർപ്പുലക മഞ്ചാടിക്കുകട്ടികളെക്കൊണ്ടു മൂന്നുവട്ടംവാരിച്ച് അതിലിട്ടുവിക്കണം. ബുദ്ധിയും കസൃതിയും ഉത്സാഹവും വർദ്ധിക്കാൻ ഇതുനാണ്. വഞ്ചിപ്പെട്ടിയിൽ പണമിട്ടതിനുശേഷമേ മഞ്ചാടിക്കുക വാരിയ്ക്കാവൂ. ആനക്കൊട്ടിൽ കഴിഞ്ഞു് തെക്കേറ്ററ്റത്തു കിഴക്കുത്താണ് അതുപുറംകോവിലിൽ. ഇതും ചെമ്പുമേഞ്ഞതാണ്. തേങ്ങയടിക്കാൻ മുന്നിൽ ഒരു ശില ചാരിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. കോവിലിന്റെ ദർശനം പടിഞ്ഞാട്ടാണ്. കാലത്തുമാത്രമാണ് നിവേദ്യം. വൃശ്ചികം ഒന്നുമുതൽ മകരസംക്രമംവരെ ഇവിടെ ആരാധകരുടേയും വഴിപാടുകളുടേയും തിരക്കാണ്. മേങ്ങയുടേയും കർപ്പൂരം കത്തിയ്ക്കലും എന്നും ധാരാളമായിനടക്കുന്ന വഴിപാടുകളാകുന്നു.

ആദ്യം ദർശനംചെയ്യുന്നത് ഉടുപുരയ്ക്കു കിഴക്കുവശത്തുള്ള ഇടത്തുപുറത്തു ഭഗവ

(ശേഷം 46 ത്)

ബ് ഹൃദയം...! ഇതെന്നാ പൈതൃകം... ചുരുക്കിയത്...
 കൊ...നാൻ... അണ്ണേ!...! അണ്ണേ!...! ഹോ!
 അണ്ണേ! ...ഹായ്... ഓ... ആ... ആ...
 ജിതന്റെ രോമകുപ്പങ്ങുണർന്നു. അരപ്പുകളിൽ തീർത്തെലമൊഴുകി. അവനി
 ലെ മൃഗം ഉണർന്നു നാടിച്ചഴികളിൽ ചുരമാന്തി. കടലിനകത്ത് ചിതറിവിഴുന്ന സിംഹാരുടെ മുഖം മുറുപ്പുകളുടെയും താളാത്തകതയിൽ ജിതൻ വെറുമൊരു പുരുഷനായിത്തീർന്നു...
 ജിതൻ പതുക്കെ കാലടികൾ പറിച്ച് വച്ചു. വാതിൽപ്പാളികളുടെ നേർത്തവിടവിലൂടെ അകത്തേയ്ക്ക് പാളിനോക്കി...

അന്തിപാറ

ശ്രീധരൻ ചമ്പാട്ട്

— രക്ഷാ!... ഓയ്... രക്ഷാ!...
 ജിതൻ ഇടിവെട്ടേറത് പോലെ തെളിത്തിരിഞ്ഞു വാതില്ലുതറന്നു മാറിനിന്നു. ഇപ്പതു നടയിലെത്തിയിട്ടേയുള്ളൂ. അകത്തു നിന്നു പരിഭ്രാന്തമായ പാറുപിറുപ്പ്. തട്ടിപ്പിടഞ്ഞെഴുന്നേൽക്കുന്ന ശബ്ദം...
 ജിതൻ കോലായയുടെ ഒരരികിലേയ്ക്ക് മാറിനിന്നു.
 — സാർ... ഇതേ...?
 — ഞാനിപ്പോ വന്നതേയുള്ളൂ. രക്ഷ നല്ല ഉറക്കമാണെന്നാ തോന്നുന്നത്...
 ജിതന്റെ ശബ്ദം ചിലമ്പിച്ചുപോയിരുന്നു. ഷർട്ട് വയർപ്പിൽ കത്തിനിൽക്കുന്നു. ഏതോ അപരായം പ്രവർത്തിച്ചു.

മനസ്സാക്ഷിക്കുത്ത്. എങ്കിലും ജിതൻ സ്വയം നിശ്ചയിച്ചു. ഇന്നത്തെ രക്ഷപ്പെട്ട അൻ രക്ഷയ്ക്ക് പഴയ നിലകി...
 — കടപ്പുകത്തിലെ പെരിയ ഗലാട്ടാ നടന്നത്.
 — ഇങ്ങ് വിശി എവളുവോ പേർ കായക്കുടൽ താഹ കേൾവിപ്പെട്ടേൻ...
 — ഞാനുംകേട്ടു. ഇപ്പതു അങ്ങാടിയിൽ നിന്ന് വരികയാണോ?
 — അന്തവളിയെത്താൻ വന്തോം. ഏതാളോ പോലീസ് വത്തിരിക്കേൻ. എന്നമോ ഒണ്ണമേ തെരിയായ്. ഒരേ ഗലാട്ടാ... ഓയ് രക്ഷാ!... ഉറക്കമിയുമ്പോത് അപ്പാളുകൾ ഇക്കോ... എളുമാൻ കടവറിയാതെ...
 രക്ഷ അകത്ത് നിന്ന് വിളിക്കേട്ടു. വാതിൽപ്പാളികൾ തെങ്ങിയകന്നു. ചിമ്മിനിവിളക്കിന്റെ ചെമ്പിച്ച വെളിച്ചത്തിൽ, രക്ഷയുടെ മുഖത്തെ ആലസ്യവും, ആനന്ദത്തിന്റെ ഇടപ്പും ജിതൻ

കണ്ടറിഞ്ഞു. അവർ വിളക്കെടുത്ത് ചുമരിലെ ആണിയിൽ കൊളുത്തിയിട്ടു പോകുമ്പോൾ ജിതനെനോക്കി മനഹസിച്ച്. അവളുടെ ചെലർത്തിൽ പരിഭ്രമമുണ്ട്. പത്തികേട്ടുണ്ട്. ഇപ്പതു നല്ല പുസിലാണു്...
 — ഞാൻ പോട്ടേ ഇപ്പതുവേ!
 — റൂമ് ക്ക് താൻ? ഭദ്രോ പോകേൻ. ചുരുക്ക അങ്കയിലേ നിിക്കാതെ. കെട്ട കാലം താൻ...
 — അണ്ണൻ പോവാനോ?
 കട്ടിലപ്പിക്കരിക്കെ രക്ഷ മുഖംനിട്ടി. ഇന്ന് എന്തെന്നില്ലാത്ത ഒരു പ്രസന്നതയുണ്ട്. രക്ഷയുടെ മുഖത്ത്. കാമദൃഢം. ക്ഷാമമായ മുഖകാന്തി...

അഭയം ശേഷിയാണു് ഇവിടേയ്ക്ക് വന്നത്. ഉണക്കുകൊണ്ടോ ഇപ്പതുനും രക്ഷയ്ക്കും ഇരിക്കാൻപോലും പറഞ്ഞില്ല. രക്ഷ പറയ്ക്കില്ല. അവർക്കിന്ന് പരിഭവമേ കാണൂ. ഒരുപക്ഷേഭാഗ്യമുണ്ട് ഉച്ചയെത്തിലായിരിക്കണം ജിതന്റെയും ഇപ്പതുനേയും സാന്നിദ്ധ്യം അവർ അറിഞ്ഞത്. ഇല്ല കട്ടി, ഞാൻ നിന്നെ കററപ്പെടുത്തുന്നില്ല. അനേക ദിവസങ്ങളിലെ കാത്തിരിപ്പിന് ശേഷം ലഭിച്ച മുഹൂർത്തമായിരുന്നല്ലോ അത്.
 തെക്കേമുറ്റത്തിന്റെ അതിർ കടക്കുമ്പോൾ ജിതന്റെ കാലിലെത്തോ തട്ടിത്തടഞ്ഞു. തെന്നിത്തെറിപ്പെടുകയും കമിഴ്ന്നടിച്ചുവീണില്ല. ജിതൻ തിരികെ ചെന്നു കനിയ്ക്കുന്നോക്കി. ചെറുചെമ്മീൻ ശിപ്പും കടിയുടെ കിഴക്കെ മുറ്റത്തായിരുന്നല്ലോ. ആരാണ് ഇവിടേയ്ക്ക് വലിച്ചെറിഞ്ഞത്.

ജിതൻ ശിപ്പുമെടുത്ത് നേരെ നിറുത്തി. അത് വീണ്ടും ചരിഞ്ഞുവീണു. അടിവശം തടവിനോക്കി. ശിപ്പത്തിന്റെ പീഠത്തിനടിവശം പൊട്ടിയെടുത്തുപോയിരിക്കുന്നു.

ചിലപ്പോൾ ഇപ്പതുതന്നെയായിരിക്കും ഈ ക്രൂരത കാണിച്ചത്. കിഴവൻ ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ കാരണമില്ലാതെ ക്രൂരനായും, കടിയുണ്ടാക്കിയതും തച്ചുതകർക്കും. ഉടുപ്പുവകൾ വാരിയുട്ടിയിട്ട് തീകൊളുത്തും. കണ്ടുവന്ന കടലിൻ തീകൊളുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നാണ് കണ്ണുട്ടിയേറ്റു പറഞ്ഞത്.

ജിതൻ ശിപ്പുമെടുത്ത് കടലിന്റെറുപ്പു മരിൽ ചാരിവച്ചു. ഇപ്പതുനോട്ട് ഇതു പൂർത്തിയാക്കാൻ പറയണം. സ്വന്തം കഴിവിന്റെ മഹത്വത്തെക്കുറിച്ച് കിഴവൻ തീർത്തും അങ്ങനാണു്. കരിങ്കൽ പ്ലാറുകൾ അടിച്ചുപൊട്ടിക്കുന്നതും; ശിപ്പം കൊത്തിയെടുക്കുന്നതും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമൊന്നും ഇപ്പതുനില്ല. ജീവിക്കാൻവേണ്ടി ഒരു തൊഴിൽ ചെയ്യുന്നു എന്ന ഭാവമാണു് അയാളിലെപ്പോഴും. പാരമ്പര്യമായി അനുഷ്ഠിച്ചുപോകുന്ന ഒരു ജീവിതരീതിയാണിത്. അതിൽക്കവിഞ്ഞൊരു മഹത്വവും ഇപ്പതു സ്വന്തം തൊഴിലിൻ കല്പിക്കാറില്ല...

സമൂഹത്തിൽ പ്രശസ്തിയും, പ്രതിഷ്ഠയും ആഗ്രഹിക്കാത്ത ഇപ്പതു സത്യമുൾക്കൊള്ളാത്തതാണ്. ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിക്കേണ്ടവനല്ല. ഞാനവനും, സിദ്ധിയും, ധനവും വില്ലനല്ലെന്നുള്ളതല്ലെന്നാണു് ഇപ്പതു പറഞ്ഞത്...

അങ്ങാടിയിലേയ്ക്കു തോറും ജിതന്റെ ഉൾക്കിടിലും പെരുക്കിവരികയായിരുന്നു. മനസ്സിന്റെ മുഴുവലുത്തലങ്ങളിൽ എണ്ണമറ്റ മുളകൾ തറഞ്ഞുകേറുന്നു. ഒരു ശിപ്പം പണിയുക എന്ന ഉദ്ദേശമേ അത്തിയറയിലേയ്ക്ക് വരുമ്പോഴുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഇന്നിപ്പോൾ അത്തിയറയിലെ ഒട്ടേറെ മനുഷ്യരുടെ ഭാഗധേയങ്ങളായി ജിതന്റെ ദിനരാത്രങ്ങളും കൂട്ടിയിണക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അത്തിയറയുടെ വിപര്യയം ജിതന്റെയും വിപര്യയമായി പരിണമിക്കുകയാണു്.

അങ്ങാടിയിലെ പൊലീസ് ഓട്ടുപോസ്റ്റിന്മുന്നിൽ അനേകം ജീപ്പുകളും വാഹനങ്ങളും നിറുത്തിയിട്ടുണ്ടിരിക്കുന്നു. റോഡിലും, പീടികക്കോലായകളിലുമെല്ലാം സായുധരായ പൊലീസുകാർ.

— ഡേയ്!... ഇവിടെ വരു!
 ചിലമ്പിച്ച ഗർജ്ജനം. ഒരുക്കിടിലത്തോടെ ജിതൻ ശബ്ദംകേട്ട ഭാഗത്തേയ്ക്ക് നോക്കി. ഉഗ്രസ്വരപിതായ ഒരു മനുഷ്യൻ പീടികക്കോലായിൽ കസേര നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കൊമ്പൻമീശ. ക്ലോകരിക്കുന്ന നോട്ടും. ഉയർന്ന പൊലീസുദ്യോഗസ്ഥവേഷം.

ജിതൻ പതുക്കെ ആ മനുഷ്യന്റെ മുന്നിലേയ്ക്ക് ചെന്നു.

— ആരാണു് ഓ നീ? എവിടെനിന്നുവരുന്നു?

ജിതൻ അടിച്ചു വിറച്ചു. മയമായിരുന്നില്ല. അമർഷം.

പേരും മേൽവിലാസവും തൊഴിലും അത്തിയറയിലേയ്ക്കു വന്ന ഉദ്ദേശ്യമെല്ലാം ജിതൻ പറഞ്ഞു. എന്നിട്ടും പൊലീസ് മേധാവിയുടെ ക്രൂരത കൂടുകൂട്ടിയ കൂട്ടുപുരീക്കങ്ങൾക്കിടയിൽ സംശയം ശേഷിക്കുന്നു.

— താനേയ് പാർട്ടിക്കാണോ?
 — എനിക്ക് ഒരു പാർട്ടിയുമില്ല.
 — നോൺസെൻസ്! ഇക്കാലത്താൻ

കളത്തിൽ കമിഴ്ന്നിട്ടു ചലനമറുകി
ക്കുന്ന ശരീരത്തിൽ ഇപ്പോഴും ജീവൻ
തുടിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് തോന്നിപ്പോകുന്നു. അ
ല്പം പിളർ ചുണ്ടുകളിലും, അയോ
ത്ത കണ്ണുപോളുകളിലും ഉറപ്പുകൾ ചാ
ലിട്ടു. മുഖം അല്പം ചരിച്ചു ത്തി
യാണ് കിടപ്പ്. ഒട്ടക്കത്ത പിടിച്ചു
ന്റെ മരവിപ്പിൽ തണുത്തുറഞ്ഞുപോയ
ജഡം. കാലുകൾ രണ്ടും വലതു കയ്യും മു
ട്ടിന് താഴെ പെട്ടെന്ന് അറുപോയിരി
ക്കുന്നു. പിളർ വായയിലൂടെ ഇപ്പോഴും
അല്പം ദാഹജലത്തിനായുള്ള ആത്മ
നാദം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു. എവിടെയോ
പിറന്നു വളർന്നു. അപരിചിതമായ
ദേശത്ത് ഒരു പേപ്പട്ടിക്കുളവും വെട്ടും
കുത്തു മറുവും, ഒരു തുള്ളി ദാഹജലം ലഭി
ക്കാനെ സ്വന്തം ചോരത്തളത്തിൽ പിട
ഞ്ഞു പിടഞ്ഞു മരിച്ചു. അർക്കവേണ്ടിയാ
ണി ചെറുപ്പക്കാരൻ ആത്മതർപ്പണം നട
ത്തിയത്? എന്തിനു വേണ്ടി? ഈ ആത്മാ
ർപ്പണത്തിലൂടെ, നരബലിയിലൂടെ ആരെ
ത് നേടി? ഇവനിൽനിന്നു വാർത്തപോ
യ ചോരയും വേറിട്ടു പോയ ആത്മാവും
എന്തെല്ലെങ്കിലും, എം. പി. മാരുടെ
യും മന്ത്രിമാരുടെയും കസേരകൾക്ക് അ
യ്യബന്ധമായിത്തീർന്നോ?

ഇവനും അമ്മ പെണ്ണുമാരും സഹോദ
രന്മാരും ഒരുപക്ഷേ ഭാര്യയും പിഞ്ചു മ
ക്കളും അല്ലെങ്കിൽ കാമുകിയും ഉണ്ടായി
രിക്കില്ലേ? ഇവൻ ജീവിതത്തെപ്പറ്റി
എത്രയത്ര സ്വപ്നങ്ങൾ കണ്ടിരിക്കും?
(തുടരും)

അമ്പലമടയിൽ

(41 ൽനിന്നും തുടർച്ച)
തിയെ വേണം. വനദുർഗ്ഗയാണ്. പ
ടിഞ്ഞാട്ടാണ് ദർശനം. വിഗ്രഹം മഴ
നിൽ നന്നായിരിക്കാൻ തകിട്ടുകൊണ്ട്
ഒരു പരണണ്ട്. നാലുവശവും നല്ല ക
രിങ്കല് കെട്ടാണു്. ചെമ്പുമേഞ്ഞ ഒരു
പുരമുഖിലുണ്ട്. ഇപ്പോൾ ഗുരുവായു
പ്പേന്റെ ശ്രീകോവിലിലിരിക്കുന്നിട
ത്തായിരുന്നു ഭഗവതി ആദ്യം ഇരുന്നിര
ുന്നത്. ഭഗവാൻ വന്നപ്പോൾ ദേവി ഇ
വിടേയ്ക്കു മാറിയിരുന്നു. ദേവിയെ ആദ്യം

തൊഴന്നതെന്ന നിയമത്തിന് അതാണ്
കാരണം. ദീപാരാധനയ്ക്കുശേഷം അത്താ
ഴപ്പുജ്ജ്വലമായി അഴൽനിവേദ്യം എ
ന്നവഴിപാട്ട് ദേവിയ്ക്ക് ഏറ്റവും പ്രിയ
പ്പെട്ടതാകുന്നു. ഒരു മുഴം ചതുരമുള്ള വെ
ള്ളശ്ശീല പത്തോ ഇരുപതോ എണ്ണം ഒരു
വാഴത്തടയിൽ ഒന്നൊന്നായി കൊടി
പോലെ തൂക്കി നെരിച്ച് എണ്ണയിൽ മു
ക്കിക്കൊള്ളുന്നതാണിത്. ഇത് സർവ
വ്യധ ബാധാരോഷത്തിനും പരിഹാരമാ
കുന്നു.

ബലിക്കല്ലുരയുടെമുന്നിൽ വടക്കുവശ
ത്തു് രണ്ട് ആനകളുടേയും ആനക്കാരുടേ
യും പടങ്ങളുണ്ട്. ക്ഷേത്രാവക ആനക
ളിൽ കേളികേട്ടവരാണ് പത്തനാടനും
കേശവനും. കേശവന്റെ കൊമ്പുകൾ ബ
ലിക്കല്ലുരയിൽ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ക്ഷേ
ത്രാവകയായി അനേകം ആനകളുണ്ട്. ഓ
രോരുത്തർ നടയ്ക്കിരുത്തിയവയാണ്; പുന
ത്തൂർകോട്ടയിൽ പാർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.
ചെലവുവകയ്ക്കുള്ള ആനയുടെ വിലയോ
ളം വരുന്ന പണം കെട്ടി ആനയെ നടയ്ക്കി
രുത്തുക എന്നതായിരുന്നു നിയമം. ആന
യെണ്ണം വളരെ വർദ്ധിക്കയാൽ ഇറയീ
ടെ അത്ര ഭേദപ്പെടുത്തി. ദേവസ്വത്തിൽ
നിന്നും നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള പണം കെട്ടി
യാൽ ക്ഷേത്രാവക ഒരാളെക്കൊണ്ടുവ
ന്നു് നടയ്ക്കിരുത്തൽ ചെണ്ടുകൾ നടത്തും.
കൊടിയേറ്റിററുമ്പ്പു് ആ ഭഗവതും ആന
യോട്ടം പണ്ടേയുള്ള പതിവാണ്. കൊ
ച്ചിമഹാരാജവായിരുന്നു ഇതിലേക്ക്
ആനകളെ നാലുനാഴികയ്ക്കു പുറത്തുള്ള തൃ
ക്കണാമതിലകത്തുനിന്നും അയച്ചുപോക
ുന്നത്. സാമൂഹികമായുള്ള ശത്രുതയ്ക്കും
ഒരിക്കൽ ആനകളെ അയച്ചില്ല. സമയ
മായപ്പോൾ അവ സ്വയമേവ ഇവിടേയ്ക്ക്
ഓടിവന്നു.

വടക്കേ വാതിൽമാടമാണു് അറത്തു
കെട്ടിപ്പിടി. ശ്രീകോവിൽ ചതുരാകൃതി
യാണ്. പുറം ചുവരുകളിൽ പുരാണ
രംഗങ്ങളുടെ വർണ്ണചിത്രങ്ങളുണ്ട്.
പാതാളാജനശിലയിൽ നിലക്കുന്ന
രൂപത്തിൽ, രണ്ടരയടിപ്പൊക്കത്തിൽ തീ
ത്താണു ഗുരുവായുപ്പേന്റെ ശ്രീപി
ഗ്രഹം. ഉയർത്തിപ്പിടിച്ച രണ്ട് കൈക
ളിൽ ശംഖചക്രങ്ങൾ. താഴ്ത്തായി
ട്ടിരിക്കുന്നവയിൽ ഗദാപത്തങ്ങൾ. കാല

ത്തു് ബാലകൃഷ്ണൻ, ഉച്ചയ്ക്ക് വേണ
ഗോപാലൻ സന്ധ്യയ്ക്ക് വൈകുണ്ഠനാ
ഥൻ ഇങ്ങനെയാണ് സങ്കല്പവും ചമയ
വും. ഏഴരവെളുപ്പിന് പള്ളിയുണർ
ത്തു. നിർമ്മാല്യദർശനത്തിനു തൊട്ടേ
ക്കത്തു ജനത്തിരക്കാണ്. ഒരിക്കൽ നിർ
മ്മാല്യം വാരിയിട്ടും വാരിയിട്ടും ഒരു മാല
അധികം കണ്ടു. തലേന്ന് തന്റെ പതി
വുപോർച്ച മാലയുമായിവന്ന മരമ്പലവാ
സിപ്പെൺകിടാവു് നയടച്ചുകഴിഞ്ഞിരു
ന്നതിനാൽ പുത്തനത്തിന്റെ ഉപദേശ
പ്രകാരം കൊടിമരച്ചുവട്ടിൽ അതു ചാർ
ത്തി. നിർമ്മാല്യം വാരാലിൽ വിഗ്രഹ
ത്തിലൊരു മാല അധികമായി അധിക
മായി വന്നതുകൊണ്ട് പുത്തനം ആ കാര്യം
ചാർത്തു. പെൺകിടാവിനെക്കൊണ്ട്
കൊടിമരച്ചോട്ടിലെ മാല വാരിച്ചു. അ
തോടെ വിഗ്രഹത്തിലെ അധികമാല
പ്രത്യക്ഷമായി. നിർമ്മാല്യം കഴിഞ്ഞു്
എണ്ണയാടി, വാകച്ചോട്ടിതേച്ചു്, ശംഖാ
ഭിഷേകവും സ്വർണ്ണകലശാഭിഷേകവും
നടത്തും. ഇതാണ് വാകച്ചാർത്തപൂജ.
അനേകം കാവിലൂടെ വരുന്ന എണ്ണയും
വാകച്ചോട്ടിയും ജലവും കൂടിക്കലർന്നു തീ
ർത്ഥം സർവരോഗഹരമാണ്. പ്രസാദ
വിതരണസ്ഥലത്തു് എണ്ണപ്രസാദം ഇറു
ക്കും. ആടിയ എണ്ണയുടെ മഹാത്മ്യ
ത്തെപ്പറ്റി അനേകം കഥകളുള്ളതിൽ
ഒന്നുപറയാം. ഇരുപതോ മുപ്പതോ കൊ
ല്ലമായിട്ടുണ്ട്. വൃദ്ധയായ ഒരന്തർജ്ജനം.
സന്താനമില്ല. വളരെ അരിപ്പിച്ചാണു
ജീവിതം. വാരംപിടിച്ച് നടക്കാനും
വയ്യ. എപ്പോഴും ഗുരുവായുപ്പേന്റെ
നാമം ചൊല്ലും. ഒരു രാത്രിയിൽ വാത
ത്തിന്റെ വല്ലാത്തനൊമ്പരം. അഞ്ചാറു
വയസ്സുള്ള ഒരു ബാലൻ അടുത്തുവന്നു.
'പോയജന്മത്തിൽ ഭർത്താവിനെ സങ്കട
പ്പെടുത്തിയതിന്റെ ഫലമാണു് ഈ രോ
ഗം. വേദനയുള്ളിടത്തു് ഈ എണ്ണ പുര
ട്ടുക', ഗുരുവായുർ കിഴക്കേനട എന്നു ലേ
ബലുള്ള ഒരു കൊച്ചുകുട്ടി കൊടുത്തു. മറ
ഞ്ഞു. അന്തർജ്ജനം ആ എണ്ണ പുരട്ടി.
വേദന മാറി. വാതവും മാറി.

വാകച്ചാർത്തം മറ്റൊരഭിഷേകങ്ങളും കഴി
ഞ്ഞു് മലർനിവേദ്യത്തിനു നടയടക്കും.
പിന്നെ തുറന്നു് ഉഷ്ണനിവേദ്യവും പൂജ
യും. ഏഴമണിയ്ക്കുമ്പ്പു് ഉഷ്ണനിവേദ്യ

വും ഗണപതിഹോമവും കഴിഞ്ഞു് നട
യടക്കും. ഇടയ്ക്കുകൊട്ടും അഷ്ടപദിയും നാ
ലുപുജയ്ക്കുമുണ്ട്. ജയഭേരൻതന്നെ ഇവി
ടെ അഷ്ടപദി പാടിയിട്ടുണ്ടെന്നാണ്
ഐതിഹ്യം. പിന്നെ നടതുറന്നു് ശീ
വേലി. അക്കത്ത ശീവേലിയ്ക്ക് ക്ഷേത്ര
ക്കിണറിൽ ബലിക്കുളവും. വിഗ്രഹല
ബ്ധിയ്ക്കു സഹായിച്ചു വരുന്ന ഒരു ഗുരു
ദേവൻ (ദേവഗുരുവായ ബ്രഹ്മസ്ഥി) ഇ
തിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചുവെന്നാണ് ഐതി
ഹ്യം. പുറത്തേ ശീവേലിയ്ക്ക് ബിംബം
അമ്പലപ്പുറത്തുഴന്നെളിച്ച് മൂന്നു പ്രദ
ക്ഷിണമുണ്ട്. മൂന്നാം പ്രദക്ഷിണം വാ
രുകോണിലെത്തുമ്പോൾ മേളംനിർത്തി
ഗുരുവിനും വായുവിനും ബലി
കുളവും, പ്രദക്ഷിണം കഴിഞ്ഞു് ഇറക്കി
എഴുന്നള്ളിക്കും. പിന്നെ നവകവും
പന്തിരടിപ്പൂജയും പത്തുമണിക്കുമ്പ്പു്
കഴിയും. നട തുറന്നു് വീണ്ടും അഭിഷേ
കം. അലങ്കാരം പഞ്ചസാരപ്പായസം
നിവേദിച്ച് ഉച്ചപ്പൂജ. പന്ത്രണ്ടുമണി
യോടെ നടയടക്കും. പിന്നീടു് അഞ്ചു
മണിക്കുശേഷം നടതുറന്നു് ഉച്ചശ്ശീവേലി.
സന്ധ്യയ്ക്ക് കേളികൊട്ടു്. ദീപാരാധന.
അപ്പോൾ സാക്ഷാൽ വൈകുണ്ഠനെന്ന
താണ്. എട്ടുമണിയ്ക്ക് നിവേദ്യം കഴി
ഞ്ഞു് അത്താഴപ്പൂജയ്ക്കു നടയടക്കും, നടതു
റന്നു് അത്താഴശ്ശീവേലി. വൈതരണി
യ്ക്ക് തൃപ്പുകഴിഞ്ഞു് നടപൂട്ടും. തൃപ്പുക
സേവയ്ക്കും വലിയ ജനത്തിരക്കാണ്. നട
പൂട്ടിയതിനുശേഷം പത്തുകാരൻ വാരി
യർ നൃത്തപ്പരയിൽ വെച്ചു് തുത്തോല (അ
ന്നത്തെ വരവുചെലവുകണക്കു്) വായി
ക്കും. നൃത്തപ്പരയ്ക്കുകിഴക്കുവശത്താണ് ക്ഷേ
ത്രാവശ്യങ്ങൾക്ക് നവധാന്യങ്ങൾ മുളപ്പി
ക്കുന്ന അറ.

നാലമ്പലത്തിൽ തെക്കുപടിഞ്ഞാറേ
ക്കോണിലാണ് ഗണപതികോവിൽ. ഇ
തിനു കിഴക്കുവശത്തു് സന്ധ്യാപതിയറ. ഇ
വിടെ നവരാത്രിയ്ക്കു് പൂജവേദം. പടി
ഞ്ഞാറേ നാലമ്പലത്തിൽ അന്നത്തയന
ശീലാഭൂപം. വടക്കേ നാലമ്പലത്തിൽ
മാരുതിപ്രതിഷ്ഠ.

ശ്രീകോവിലിലും മണ്ഡപത്തിലും നെ
യ് വീളുകകളാണു്.
തിരുവോണം പ്രധാനമാണു് അതിനു
മുമ്പു് നിറയും പുത്തരിയും. ഉത്രാത്തിനു്

കാഴ്ചക്കലവെയ്‌പുണ്യം. അഷ്ടമിരോഹിണിയിൽ ചുറ്റുവിളക്കുകളെല്ലാം കത്തിയൂം. മണ്ഡലകാലവും വൈശാഖവും വളരെ പ്രധാനമാകുന്നു. ജനങ്ങൾ ധാരാളമുണ്ടായിരിക്കും.

വൃശ്ചികത്തിലെ വെളുത്ത ഏകാദശിയാണ് ഗുരുവായൂർ ഏകാദശി. ഗോകുലത്തിൽ ഇന്ദ്രപുരുഷ പതിവുണ്ടായിരുന്നത് കൃഷ്ണൻ മുക്കി ഗോവർദ്ധനപുരുഷനടത്തിച്ചു. ഇന്ദ്രൻ കോപിച്ചു. ഗോകുലം മുങ്ങിനശിക്കാൻ പെരുമഴ പെയ്യിച്ചു. കൃഷ്ണൻ ഗോവർദ്ധനം കടയാതി ഉയർത്തിപ്പിടിച്ച് ഗോകുലം രക്ഷിച്ചു. ഇന്ദ്രൻ ഗർവ്വം തീർന്ന് വന്ന മാപ്പു പറഞ്ഞു. കൃഷ്ണനെ പുജിച്ചു. കാമധേനുവിനെ കാഴ്ചവെച്ചു. ഈ പുജാദിനമാണ് വൃശ്ചികത്തിലെ വെളുത്ത ഏകാദശി. ഈ ഏകാദശിനാളിലായിരുന്നു ഇവിടത്തെ പ്രതിഷ്ഠ. അങ്ങനെ ഈ ദിനം ഇവിടെ സർവ്വോത്തമവും ഗുരുവായൂരേകാദശിയുമായി.

തി. അന്ന് എല്ലാ ദേവന്മാരും നാരദനും എല്ലാ പുണ്യസ്ഥലദേവതകളും തീർത്ഥദേവതകളും ഭഗവാനെ തൊഴാൻ ഇവിടെ വരും. അങ്ങനെയുള്ള ദിവസത്തിലാണ് ഒല്ലാ ശങ്കരാചാര്യസ്വാമികൾ ഗുരുവായൂരപ്പന്റെ ഇച്ഛയാൽ വന്നത്. ഈ പുണ്യാദിനത്തിന് പതിനെട്ടുദിവസം മുമ്പു തൊട്ട് എന്നും എല്ലാ ചുറ്റുവിളക്കുകളും കത്തിച്ച് വിളക്കുണ്ട്. നവമിയിൽ എല്ലാം നെയ്‌വിളക്കുകളാണ്. അറുപത്തിരണ്ടു കൊല്ലം മുമ്പുവരെ, ഇത് മേറ്റോണി നടത്തി. നവമി തൊഴാൻ രണ്ടു സഹോദരങ്ങൾ (കാലടിക്കുടുംബത്തിലെ ഒരു പുരുഷനും ഒരു സ്ത്രീയും) വന്നു. സ്ത്രീയ്ക്ക് കുട്ടിയുണ്ടായിട്ടില്ല, ഗർഭധാരണം പോലും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഗർഭം ധരിയ്ക്കില്ലെന്ന് ജ്യോതിഷക്കാരും ശസ്ത്രകൃത്യ നടത്തിയാൽ ഗർഭമുണ്ടായേക്കാമെന്ന് ഭീഷഗ്വരന്മാരും. സഹോദരങ്ങൾ ഗുരുവായൂരപ്പന് ഒരു നേർച്ച നേർന്നു. ശസ്ത്രകൃത്യയില്ലാതെ അ

ടുത്ത വൃശ്ചിക നവമിയിൽ മുമ്പ് കുട്ടി ജനിച്ചാൽ ആ കൊല്ലം മുതൽക്ക് നവമി വിളക്ക് തങ്ങൾ നടത്തിക്കൊള്ളാം. പ്രാർത്ഥന ഫലിച്ചു. ആ കുടുംബമാണ് ഇപ്പോഴും നവമിവിളക്കു നടത്തുന്നത്. ദശമിവിളക്ക് സാമൂഹികയും ഏകാദശിവിളക്ക് ചിറിയയും കോവിലകവും നടത്തുന്നു.

വൃശ്ചികം 28-ാം തീയതി നാരായണീയദിനമായി ആഘോഷിക്കുന്നു. ധനുവിലെ ആദ്യത്തെ ബുധനാഴ്ചയാണ് കപേലദിനം. അന്ന് അവർണിവേദമുണ്ട്. കുംഭത്തിലെ പുയത്തിന് കൊടിയേറി പത്തു ദിവസത്തെ ഉത്സവമുണ്ട്. ക്ഷേത്രക്കുളത്തിലാണ് ആറാട്ട്. ഭക്തത്തിലെ വിഷ്ണുക്കണി വളരെ വിശിഷ്ടമാകുന്നു. വെളുത്ത പക്ഷം നൃത്യം - അക്ഷയനൃത്യം - ബലഭ്രമരനൃത്യാണ്. അന്നത്തെ വിളക്ക് അമ്പലവാസികളും മറ്റു ക്ഷേത്രജീവിനക്കാരും നടത്തുന്നു. കുംഭം മീനം മാസങ്ങളിൽ ഏഴുദിവസം കൃഷ്ണാട്ടമുണ്ട്. ഇടത്തുപുറത്തു ഭഗവതിയ്ക്ക് ധനു 21-ാം തീയതി അലപ്പൊലിയും 1-ാം തീയതി മുതൽ കളമഴയ്ക്കി പാട്ടും പതിവാകുന്നു.

നവംബറും കൂടല്ലൂർ കഞ്ഞിക്കാവു നമ്പൂതിരിയുടെ വക ഒരു നരസ്കാരമുണ്ട്. ഉച്ചപ്പൂജയുടെ പെള്ള നിവേദ്യച്ചോറും ജനക്കാരും ഉച്ചപ്പൂജയുടെ പാവങ്ങൾക്കും കൊടുക്കുന്നു. കൊച്ചിരാജകുടുംബത്തിലെ ഭക്തൻതമ്പുരാൻ പാവങ്ങൾക്ക് പതിവായി ഉച്ചക്കഞ്ഞി നടത്തിയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് സാമ്പത്തികക്ഷീണമായപ്പോൾ ശ്രീ. പരമേശ്വരൻ എമ്പ്രാന്തിരി ആ ധർമ്മം ഏറ്റെടുത്ത് മുടങ്ങാതെ നടത്തി. ഈ മഹാഭക്തനാണ് 1982 ജൂലൈ 2-ാം തീയതി അന്തരിച്ചത്. തമ്പുരാന്റെ വകയും എമ്പ്രാന്തിരി വിലകൊടുത്തു വാങ്ങിയതുമായ കെട്ടിടം ഇനി ഗുരുവായൂരപ്പന്റെതാണ്.

ഉദയാസ്തമയപുജയാണ് ഈ ക്ഷേത്രത്തിലെ വഴിപാടുകളിൽ മുഖ്യം. ഭാരതീയ പണപ്പെലയുണ്ണ്. ഏഴെഴുമാസം മുമ്പെങ്കിലും ബുക്കപ്പെയുണ്ണം. കൃഷ്ണാട്ടം. കളംചാർത്തൽ, ചുറ്റുവിളക്കു കത്തിയ്ക്കൽ തുറമാല, എണ്ണയാട്ടുക, ക്ഷേത്രസാധാരണങ്ങളായ വഴിപാടുകൾ-എല്ലാം പ്രധാനം. ഗുരുവായൂരപ്പന് എല്ലാം

മെപ്പോലെ ഇഷ്ടമാണ്. കിഴക്കേ ആനക്കൊട്ടിലിൽ വെച്ചു വിവാഹം നടത്തിയിരുന്നു. ഇപ്പോളവ കിഴക്കേ നടപ്പുരയിൽ വെച്ചു നടത്തുന്നു.

ക്ഷേത്രം ഹരിജനങ്ങൾക്കു തുറന്നുകൊടുത്തത് 1946-ലാണ്. അതിനുശേഷം ഗുരുവായൂരേകാദശിനാളിൽ അവർക്കും പ്രവേശനമുണ്ടായിരുന്നു.

കിഴക്കേ നടയിലെ മഞ്ജുളാലിന് ഒരു കൈതീർത്ഥമുണ്ട്. മഞ്ജുള എന്ന പേരായ ഒരു ബാലികയ്ക്ക് ആ ആൽത്തറയിൽ വെച്ച് ബാല്യകൃഷ്ണരൂപത്തിലുള്ള ഭഗവാണോട്ടുകൂടി കളിച്ചു. ഭഗവാനിൽ ലയിച്ചു.

ക്ഷേത്രഭരണം 72 ഇല്ലക്കാർ ചേർന്ന ഊരൻമയോഗവും രാജകോയ്മയായ സാമൂഹികയുംകൂടി നടത്തിവന്നു. ഊരണക്കാർ കാരോരുത്തരായി നശിച്ച് മല്ലിശ്ശേരി നമ്പൂതിരിമാരും ശേഷിച്ചു. പിന്നെ അദ്ദേഹവും സാമൂഹികയുംകൂടി ഭരണം നടത്തി. പുനത്തുർ രാജാവ് കറേക്കാലം സാമൂഹികയുടെ പ്രതിനിധിയായിരുന്നു. മല്ലിശ്ശേരി നമ്പൂതിരിമാർ വലിയ ഭക്തന്മാരാണ്. മരിക്കൽ ഒരു മല്ലിശ്ശേരി നമ്പൂതിരി കുട്ടികൾക്ക് ഭാണക്കോടി കൊടുക്കുകയായിരുന്നു. ഒരു കുട്ടി ആദ്യം ഒരു കയ്യിൽ ഭാണക്കോടി വാങ്ങി. പിന്നെ മറ്റൊരുകൈ നീട്ടി. നമ്പൂതിരി മടിച്ചില്ല. സന്തോഷത്തോടെ ആ കയ്യിലും കൊടുത്തു ഭാണക്കോടി. പിന്നീട് തിരുനട തുറന്നപ്പോൾ ശ്രീകോവിലിൽ ഒണ്ണ് ഭാണക്കോടി കാണപ്പെട്ടു.

അടുത്തകാലത്തുണ്ടായ തീപ്പിടിത്തത്തിനുശേഷം കേരളസർക്കാർ ഒരു അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റററ നിയമിച്ചു. ഒരു ട്രസ്റ്റും രൂപീകരിച്ചു. സാമൂഹിക ട്രസ്റ്റിന്റെ അധ്യക്ഷനും മല്ലിശ്ശേരി മഹാശ്വരാണ്.

ഗുരുവായൂരപ്പൻ കേരളീയർക്കു മാത്രമല്ല, ഓരോത്തിലും വെളിനാടുകളിലുമുള്ള വർക്കുപോലും ഇഷ്ടദേവനാണ്. അവിടുന്ന് ഭക്തപ്രിയനും ഭക്തദാനന്മാരാണ്. തിരുപ്പതി കഴിഞ്ഞാൽ ഇത്രയും നടവരുവ് മരിക്കുന്നില്ല. കണ്ണനിൽ മേനി കടല് നീലം-അവൻ കൺകളിരണ്ടും വാൻനിലം കടലും വാനും അവനേ എൻപതു കാട്ടും ഗുരുവായൂരേകാലം.

കേരളീയകളെ സൗന്ദര്യവും വിശ്വസ്തതയുടെ തെളിമയും ദൈവികതയെ നവീന സുഷോഭനാക്കിത്തീർക്കും!

ഫോൺ: 322122 (ഷോറൂം)

ഫോൺ: 329797 (വെൽഫെയർ)

ഗുരുവായൂരിൽ 22 കാരം സുഷോഭനാക്കിത്തീർക്കും വിശ്വസ്തതയെ നവീന സുഷോഭനാക്കിത്തീർക്കും!

സലാം അന്നസുൽത്താൻ

(30 ന്നിന്നും തുടർച്ച)

ഒന്നു ആകർഷകമായ കണ്ണുകൾ...

'എന്റെ പേര് "സലാം"മെന്നാണ്?'

സലാം, സ്വയം പരിചയപ്പെടുത്തി.

'അറിയാം...ധാരാളം കേട്ടിട്ടുണ്ട്'

സലാമിന്റെ മിഴികളിൽ അഭ്യർത്ഥന

കുറി.

'അതെങ്ങനെ?'

'ഇവിടെ കുറച്ചുകാലം വിലസിയ

തല്ലേ?'

'അതു വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപല്ലേ?'

'The evil that men do lives after

them...'

എന്താ, അവർ തന്റെ ഷേക്സ്പിയർ

പരിഭാഷണം പ്രകടിപ്പിക്കുകയോ?'

സലാം കൂട്ടിച്ചേർത്തു.

'But the good is oft interr'd with

their bones'

താൻ അവളുടെ മുൻപിൽ മോശക്കാര

നാവരുതല്ലോ.

'So let it be with Salam...'

അവർ ചിരിച്ചു, മുത്തുപോലെ മനോ

ഹരമായ പല്ലുകൾ കാട്ടി.

എത്ര ആകർഷകമായ ചിരി!

എത്ര അനർത്ഥമായ പേര്.

'പരീക്ഷയൊക്കെ എങ്ങിനെ?'

'തരക്കേടില്ല'

'ഫസ്റ്റ് ക്ലാസ് കിട്ടില്ലേ?'

'കിട്ടണം'

'എന്താണ് അടുത്ത പരിപാടി?'

അവളുടെ മുഖത്ത് നിരാശ നിഴൽവി

രിയ്ക്കുന്നത് റിയർവ്യൂ മിററില്ക്കു കണ്ടു.

'ഡ്രൈവർ തന്റെ ജോലിചെയ്യാൻ

പോരേ? പെൺപിള്ളെരോട് കൊച്ചുവ

ത്തമാനം പറയുന്നതെന്തിന്?'

മാതൃപിന്റെ സംശയം.

ഈ യാത്ര അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനേ

കിൽ എന്ന് സലാമിനു തോന്നി. ചക്രവാ

ളാന്തംവരെ ഇങ്ങനെ ഓടിച്ചുപോവാൻ

താൻ തയ്യാറാണ്.

'ഇവനോട് കളിക്കുന്നതും ചിരിയ്ക്കുന്ന

തുമൊക്കെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കൂ...ആളു മഹാ

പിശകാണ്'

മാതൃപിന്റെ മുന്നറിയിപ്പ്.

ഒരു കത്തി കയ്യിലുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ,

ഒറ്റ കയ്യ്.

ദമിദ്രാധാസി,

പറയുന്നതു കേട്ടില്ലേ?

'മഹാപിശകാണ് പോലും!'

'ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലേ? എനിക്കറിയാം'

വിണ്ടും മുത്തുകൾ കൊഴിഞ്ഞു.

ഒരു കയ്യടി തോന്നി.

ഒരു കാമസൂര്യൻ തപ്പിയെടുത്തു. അല്ല

സമയം വേണ്ടിവന്നു, ഉദ്ദേശിച്ച ഗാനം

കണ്ടെത്താൻ—വോളോ കൂട്ടി.

'അവർ ചിരിച്ചാൽ മുത്തു കൊഴിയും'

മുത്തുകൾ വിണ്ടും കൊഴിഞ്ഞു.

(തുടരും)

(13 ന്നിന്നും തുടർച്ച)

ത്തിൽ അലിഞ്ഞുചേർന്നതായോ, സ്വയം

പ്രവഹിക്കുന്നതായോ തോന്നുന്നേയില്ല. ഒ

രാൾ യുക്തിപൂർവ്വം കുറെ സംഭവങ്ങൾ

ഒരു നിശ്ചിതലക്ഷ്യത്തെ മുൻനിർത്തി നി

രത്തിവയ്ക്കുന്നതായി മാത്രമേ അനുഭവപ്പെ

ട്ടനുള്ളവെങ്കിൽ അതൊരു കലാസൃഷ്ടി

യാകുന്നതെങ്ങനെയൊണ്? കലാസൃഷ്ടിയു

ടെ ജൈവരൂപം അതിന് എങ്ങനെ ആർ

ജ്ജിക്കാൻ കഴിയും? പാണ്ഡവർക്കെതി

രായി കർണ്ണൻ അനുകൂലമായി കുറെ സം

ഭവങ്ങൾ പാണ്ഡവരുടെ ഇഷ്ടപത്നി

യായ ദ്രൗപദിയുടെ മനോഭാവത്തിൽ മൗ

ലികമായ മാറ്റം വരുത്താൻ ഉദ്ദേശിച്ചു

മാത്രം നിരത്തിയിരിക്കുന്ന ഈ നോവൽ

പ്രതിഭാഗം വക്കീലിന്റെ കേസുവാദമ

ല്ലെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുക: ചുരുങ്ങിയപക്ഷം

വാദിഭാഗം വക്കീലിന്റെ വാദമുഖങ്ങൾ

കൂടി അവതരിപ്പിക്കാമായിരുന്നു. അ

പ്പോൾ വിധിയെഴുത്ത് ന്യായാധിപൻ

അവകാശപ്പെട്ടതാണെന്ന് വരുന്ന്. ന്യാ

യാധിപന്റെ കൈമുതൽ, മറ്റൊന്നിനേ

ക്കാൾ നിഷ്പക്ഷതയാണെന്നതിൽ രണ്ട

ലിപ്രായത്തിനിടയില്ല സ്രഷ്ടാവിന് ന്യാ

യാധിപന്റെ നിഷ്പക്ഷതയും നിസ്സം

ഗതയും ആവശ്യമാണ്. അല്ലെങ്കിൽ

'സ്വജനപക്ഷപാതം' വരുത്തുന്ന വിനയ്ക്കു

എഴുത്തുകാരൻ കൊടുക്കേണ്ടിവില വളരെ

വലുതായിരിക്കും. അതിന് ഉദാഹരിക്കാ

വുന്നതാണ് ഇതിഹാസ വിശുദ്ധി നഷ്ട

പ്പെട്ട ഈ ഇതിഹാസനോവൽ.

[അവസാനിച്ചു]

ക്ഷയരോഗം

ചോദ്യം: ഞാൻ 22 വയസ്സുള്ള ഗർഭിണിയിൽ ജോലിചെയ്യുന്ന ഒരു യുവാവാണ്. ആമാസം മുൻപോരതുപോലെയും കഴുത്തിൽ മുഴ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്തു. പരിശോധനയിൽ ടി. ബി (ക്ഷയം) ആണെന്ന് മനസ്സിലായി.

ആദ്യത്തെ മുന്നാമാസം Streptomycin ഇഞ്ചക്ഷനും ഗുളികകളും കഴിച്ചു. ഇപ്പോൾ മരണം കഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കഴുത്തിലെ മുഴകൾ ഇപ്പോഴും കാണാൻ ഇല്ല. ഈ മുഴകൾ മാറില്ലേ? നാട്ടിൽ ചെന്നാൽ എനിക്ക് വിവാഹം കഴിക്കാൻ കഴിയുമോ? ഞാൻ ഏത് ഡോക്ടറെയാണ് കാണേണ്ടത്?

താജൻ

ത്തിനുള്ളിൽ ജീവിതപ്രശ്നത്തിനായി വിദേശത്തേക്കു പോകാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. എന്റെ ചെലിഞ്ഞ ശരീരത്തെക്കുറിച്ച് ഓർക്കുമ്പോൾ വളരെ ദുഃഖമുണ്ട്, ആയതുകൊണ്ട് ശരീരം തടിവെക്കാൻ വല്ല ഉപാധിയും പറഞ്ഞുതന്നാൽ വളരെ ഉപകാരമായിരുന്നു.

രഘു

ഉത്തരം: നിങ്ങളുടെ തുകയും എഴുതി കണ്ടില്ല. തടി പ്രശ്നമാക്കേണ്ടതില്ല. ജോലി കിട്ടി വിവാഹിതനാകുന്നതോടെ നല്ല തടിവയ്ക്കും. ഇപ്പോൾ തടിയേക്കറിച്ച് ഓർക്കുകയേ വേണ്ട.

പൊക്കം

ചോദ്യം: 23 വയസ്സ് പ്രായമുള്ള ഞാൻ അവിവാഹിതനാണ്. കഴിഞ്ഞ

ഡോക്ടറുടെ പംക്തി

ഡോക്ടർ കാന്നം വേങ്ങരപ്പാലം

മറുപടി: ക്ഷയരോഗത്തിന് ഭരണസമയം രണ്ടോമൂന്നോമത്തെ കഴിയുന്നു. തുടർച്ചയായി ഒന്നുമവർഷം ചികിത്സ വേണം. ഇടയ്ക്കിടെ പരിശോധന വേണം. ഒരു കാരണവശാലും ഒറ്റയൊഴുപ്പം മാത്രമായി കഴിയരുത്. രോഗം പൂർണ്ണമായി മാറിക്കിട്ടു.

തടി

ചോദ്യം: ഞാൻ 20 വയസ്സുള്ള യുവാവാണ്. 175 cm ഉയരമുള്ള ഏകദേശം 60 കിലോ തൂക്കമുള്ള ഏകദേശം 60 കിലോ തൂക്കമുള്ള എന്റെ തൂക്കത്തിനും പ്രായത്തിനും തക്കമായ വളർച്ച എനിക്കില്ല. പൊക്കം വളരെ കുറവാണ്. എന്റെ ഇതേ പ്രായമുള്ള സ്നേഹിതന്മാർക്കു എത്രയെങ്കിലും വളരെ പൊക്കമുണ്ട്, 23 വയസ്സ് പ്രായമായ എനിക്ക് ഇനി പൊക്കം ഉണ്ടാവുമോ? ശരീരത്തിന്റെ വളർച്ച എത്ര വയസ്സുവരെയാണ്? പൊക്കം കൂടാൻ എന്തെങ്കിലും മാർഗ്ഗം ഉണ്ടോ? വ്യായാമംകൊണ്ട് അതിന് എന്തെങ്കിലും ഗുണമുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ അത് എത്രയും വ്യായാമമാണ്?

മോഹൻ

ഉത്തരം: പൊക്കം കൂടാൻ ചികിത്സയൊന്നുമില്ല. ഈ സത്യം മനസ്സിലാക്കി അതംഗീകരിച്ചുകൊണ്ടു ജീവിക്കുക. നിങ്ങളുടെ പൊക്കം എത്രയെന്നെഴുതി കണ്ടില്ല.

മലബാർ

ചോദ്യം: ഞാൻ ഏകദേശം 26-ാം മത്തെ വയസ്സിൽ (1973 മാർച്ചമാസത്തിൽ) ഏകദേശം ബന്ധത്തിൽനിന്നും വിവാഹം കഴിച്ചു. സാക്ഷാൽ ഉള്ളതും ദാമ്പത്യ ജീവിതത്തിനുമായിട്ടും വിവാഹം കഴിഞ്ഞു 4-ാം മാസത്തിൽ ഏകദേശം ഭാര്യ എന്നായിത്തീർന്നു. ഗർഭിണിയായി. ഗർഭത്തെ നീർക്കുളിപ്പിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ അവർ ഒരു പെൺകുഞ്ഞിനെ പ്രസവിച്ചു. പ്രസവിച്ചു ഏഴാം ദിവസം മുതൽ കഞ്ഞി നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഇൻജക്ഷൻ എടുത്തു. തുടർന്നുള്ള മൂന്നു മാസം മുതൽ കഞ്ഞി നൽകി പനി മുടങ്ങാതെ ഉണ്ടാവുകയും കരച്ചിൽ തുടങ്ങിയതിൽ 3 മിനിറ്റ് നേരം വരെ വായ തുറന്നിരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിനിടയിൽ കഞ്ഞി നൽകിയതും വാടിത്തളിർ ശരീരം നീലനിറമാവുകയും ചെയ്തു. പല ഡോക്ടർമാരെയും ചികിത്സ ഇതിനകം ചെയ്തു കഴിഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ ഒരു എം. ഡി യുടെ ചികിത്സയാണ്. ഇദ്ദേഹം 3 കൊല്ലം മുമ്പ് ഇതിന് ചികിത്സിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ഇപ്പോൾ ആ കുട്ടിക്ക് ഏഴുമാസം മാത്രം. ഇതുവരെയും സംസാരശേഷി കിട്ടിയിട്ടില്ല. അപ്പം, ചായ, ഉപ്പ്, ഉഞ്ചെട്ടി എന്നിങ്ങനെ ഉള്ള ചിലവടങ്ങൾ മാത്രമേ സംസാരിക്കുന്നുള്ളൂ. 4 വയസ്സായ ഒരു കുഞ്ഞിന്റെ വളർച്ചയെ ഇന്നവർക്കു ഉള്ളൂ.

ഇതിനശേഷം ഒരു ആൺകുട്ടി ജനിക്കുകയുണ്ടായി. അവൻ ഇപ്പോൾ അഞ്ചു മാസം വയസ്സ് പ്രായം ഉണ്ട്. കൂടെ കൂടെ അവൻ പനി വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു— ഈ ആൺകുട്ടി സ്കൂളിൽ പഠിക്കുന്നുണ്ട്. ഭാര്യക്ക് വിവാഹത്തിന് മുമ്പുതന്നെ ഉഷ്ണത്തിന്റെ അസുഖം ഉണ്ട്. ഞാൻ ജോലി ചെയ്യുന്ന പൈസയെല്ലാം ഇന്ന് ഏകദേശം കുഞ്ഞിന്റെ ചികിത്സയ്ക്കുവേണ്ടി ചിലവഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. മന്ത്രവാദത്തിൽ വിശ്വാസമില്ലാത്തതിന്റെ പേരിൽ ഇന്നവരെ ഞാൻ അതിന് മുതിർന്നിട്ടില്ല. എന്റെ ഈ നീറ്റുന്ന ജീവിതത്തിന് അങ്ങയിൽനിന്നും ദയവായി ഒരു പരിഹാരമാർഗ്ഗം മലയാള

നാട് വാരികയിൽ കൂടി പ്രതിഷ്ഠിച്ചു കൊള്ളുന്നു. രവി, കരൈവറം

ഉത്തരം: കത്തിലെ വിവരങ്ങൾ വായിച്ചുകൊണ്ട് രോഗനിർണ്ണയം സാധ്യമല്ല. ചികിത്സിക്കുന്ന ഡോക്ടർമാരിൽനിന്നും കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ നേടാമല്ലോ. ഏതായാലും മന്ത്രവാദം ഇന്നും ചെയ്യുകില്ല. കട്ടിയുള്ള മനുഷ്യരായിരിക്കണമെന്നു വരാം. ഇത്തരം കുട്ടികളെ പരിശീലിപ്പിക്കാൻ പ്രത്യേക സ്കൂളുകൾ ഇപ്പോൾ കേരളത്തിലുണ്ടല്ലോ.

കല്ലുകൾ

ഞാൻ മൂപ്പൻ വയസ്സുള്ള വിവാഹിതനും ഒരു കുട്ടിയുടെ പിതാവുമാണ്. എനിക്ക് മൂന്നുവർഷം മുമ്പ് 'പൊക്കിളി'ൻ വലതുവശം തൊഴുതായി ഒരു വേദന വന്നു. ഡോക്ടറെ കണ്ടു. ഡോക്ടർ റെങ്ങാൻ രണ്ടു ഇഞ്ചക്ഷനും കുറച്ചു ഗുളികകളും തന്നു. അതോടെ വേദന ശമിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇപ്പോൾ ആറുമാസം മുൻപ് ഇതേസ്ഥലത്ത് വേദന ഉണ്ടാവുകയും ഒരു പ്രൈവറ്റ് ഡോക്ടറെ കാണുകയും ചെയ്തു. അപ്പോഴും റെങ്ങാൻ ഇഞ്ചക്ഷനും ഗുളികകളും തന്നു. വേദന വീട്ടുമാറുകയും ചെയ്തു. വീണ്ടും രണ്ടുദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോഴും വേദന തുടങ്ങി. ഈ പ്രാവശ്യം 'യുറിൻ' ടെസ്റ്റ് ചെയ്യണം എന്ന് പറഞ്ഞു. യുറിൻ ടെസ്റ്റ് ചെയ്തതിൽ യുറിനിൽ 'സ്റ്റോൺ' ആണെന്നറിഞ്ഞു. കുറച്ചു നാൾ കഴിക്കാൻ ഒരിനം ഗുളികകൾ എടുത്തിരുന്നു. പിന്നെ മൂന്നു മാസത്തിന് ശേഷം ഞാൻ നാട്ടിൽ പോയി. നാട്ടിൽ വെച്ചും ഇതുപോലെ വേദന ഉണ്ടായി. അതു ഇപ്രാവശ്യം ഇടതുതോളത്തേക്ക് മാറിയെന്നുമാത്രം. നാട്ടിൽ ഒരു യൂറോളജിസ്റ്റിനെയാണ് കണ്ടത്. എക്സറേ എടുത്തു. യുറിൻ ടെസ്റ്റ് ചെയ്തു. എക്സ്റേയിൽ സ്റ്റോൺ ഉള്ളതായി. ഇല്ലെന്ന് പറഞ്ഞു. മൂത്രത്തിൽ Albumin ഉണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞു. രണ്ടുതോളം ആസ്പത്രിയിൽ അഡ്മിറ്റായി. Albumin മാസ്റ്റേജ് ചെയ്തു കളഞ്ഞു. അതിനെ തുടർന്ന് 10 ഇഞ്ചക്ഷനും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഗുളിക

കൾ തുടർന്നു കഴിക്കാൻ നിർദ്ദേശിച്ചു. ഇപ്പോൾ ഇവിടെ വന്നതിനുശേഷം ഇടക്ക് ഇടക്കെ 'വൃഷണത്തിന്' കഴപ്പും വേദനയും ഉണ്ട്. ഇത് എന്തുകൊണ്ട് ഉണ്ടാകുന്നു. ഇത് തീർത്തും സുഖപ്പെടുത്താൻ സാധിക്കില്ലെ?

അബൂബേക്കർ, അബൂദാബി. ഉത്തരം: മൂത്രമാർഗ്ഗത്തിൽ ചെറിയ കല്ലുകൾ ഉണ്ടാകുന്നതാവണം കാരണം. യാതൊരു വെള്ളം കുടിക്കുക. മൂത്രത്തിന്റെ അളവ് ഒരിക്കലും കുറയാതെ അവസരം കൊടുക്കുക. കൂടുതൽ വേദന തോന്നിയാൽ ഡോക്ടറുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ കത്തിവെച്ച് എടുക്കണം. എക്സ്റേ പരിശോധന ചില മേന്മകൾ കത്തിവെച്ചുള്ള Xray (IVP) എന്നിവ ആവർത്തിക്കേണ്ടിവരാം. എക്സ്റേയിൽ കഴപ്പില്ലെങ്കിൽ ശസ്ത്രക്രിയ വേണ്ട. വലിച്ചെടുത്ത കല്ലുകൾക്ക് ശസ്ത്രക്രിയ വേണ്ടിവരാം.

ചുട്ടുപൊങ്ങൽ

ചോദ്യം: ഞാൻ ഇരുപത്തിരണ്ടു വയസ്സുള്ള ഒരു യുവാവാണ്. താമസിയാതെത്തന്നെ വിവാഹം കഴിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. പക്ഷെ അതിനു തടസ്സമായി എന്നെ നിരന്തരം അലട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചില രോഗങ്ങൾക്ക് പരിഹാരം നിർദ്ദേശിച്ചുതരുമല്ലോ.

എന്റെ കൈകളിൽ മുട്ടിനു താഴെ മുതൽ ചുട്ട പൊങ്ങുവരുമ്പോൾ അവിടെയായി കാണപ്പെടുന്നു. ഇതു കണ്ടു തുടങ്ങിയപ്പോൾ ചികിത്സിച്ചു തുടങ്ങിയപ്പോൾ വർഷങ്ങൾ നാലോളമായി. പക്ഷെ ഇതു വരെയും ഒരു കുറവും കാണുന്നില്ല. എന്തു മരുന്നല്ല പച്ചയെ വന്നുകൊണ്ടു മരിക്കുന്നു. ഇതിന് ഇടയ്ക്ക് നല്ല ചൊരിച്ചിൽ ഉണ്ട്. അങ്ങനെയൊരു മാതിരിപ്പൊട്ടിയാൽ നിറമില്ലാത്ത ദ്രാവകമാണ് വരുന്നത്. ക്ഷാത്തിലും പഴുക്കുന്നില്ല. പഴുകിയ പ്രണത്തിന്റെ സ്ഥാനത്ത് ചെറിയ വെള്ള നിറത്തിലുള്ള കത്തുകൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. അവിടെയിൽ സ്വർശൽക്കായിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ രോഗമാണ്?

ചികിത്സിച്ച ഭേദമാക്കാമോ?

കവചമെട്ടാണ് മൂന്നാമതായതെന്ന് ശല്യപ്പെടുത്തുന്നത്. എത്ര സമയവും കവചം കാർത്തികമുപാസന നേരമുള്ളു. ഇതു മൂലം ശബ്ദത്തിന് പതർച്ചയുണ്ടു്. ഈ കവചം എങ്ങനെയാണു് കണ്ടു്? ഒരു പറഞ്ഞു തരാമോ?

ജോർജ്ജ്, കുമ്പഴ.

ഉത്തരം: നിങ്ങൾക്കു കാര്യമായ അസുഖമൊന്നുമില്ല. രക്തപരിശോധന, നെഞ്ചിന്റെ എക്സ്റേ പരിശോധന എന്നിവ നടത്തിനോക്കുന്നതു നന്നായിരിയ്ക്കും. കഴപ്പും ഒന്നും ഇല്ലെങ്കിൽ ചികിത്സയൊന്നും വേണ്ട.

മലബാർ

ചോദ്യം: ഞാൻ 35 വയസ്സായ യുവാവാണ്. മലബാർമാണ് എന്നെ പ്രധാനമായും അലട്ടുന്നത്. ആഹാരം കഴിക്കുന്നതിന് യാതൊരു പ്രയാസവും തോന്നാറില്ല. ആഹാരം കഴിച്ചുകഴിഞ്ഞാലും വയറു വീർക്കുന്നതായി അനുഭവപ്പെടാറില്ല. കുറച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ വയറിൽ യാതൊന്നും ഇല്ലാത്തതുപോലെ തോന്നും. ആഹാരം കഴിക്കാതിരുന്നാലും വിശപ്പ് അറിയാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. വയറു കുറച്ചു വീർത്തിരിക്കുകയാണ്. വേദനയോ മറ്റോ അനുഭവപ്പെടുന്നില്ല. യാതൊരു വെള്ളം കുടിക്കാറുമില്ല. എന്നിട്ടും യാതൊരു പയോഗവുമില്ല. പഴുവർഗ്ഗങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. കുറച്ചു ഗ്യാസുപോകാറുണ്ട്. ഞാൻ മാനസികമായി ആരെ പ്രയാസത്തിലാണു്. വാരികയിൽ കൂടി വേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങൾ തന്നെ എന്തെന്ന് സഹായിക്കുന്നതെന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നു.

ശശി, സൗദി.

ഉത്തരം: വൻകുടലിലെ രോഗങ്ങൾ മലാശയ രോഗങ്ങൾ, "ന്യൂറോസിസ്" എന്നിവയാൽ മലബാറും ഉണ്ടാകാം. ഭക്ഷണസ്വഭാവത്തിൽ വന്ന മാറ്റങ്ങളും മലത്തിന്റെ അളവിൽ മാറ്റങ്ങളും വരുന്നതും. യാതൊരു ചോറ്റും പച്ചക്കറികളും കഴിച്ചിരുന്ന ആൾ വിദേശത്തായപ്പോൾ റൊട്ടിയും മുട്ടയും ബീസ്ക്കറ്റും മറ്റും മാത്രമായി ആഹാരസ്വഭാവത്തിൽ മാറ്റം വരുത്തി എന്നു കരുതുക. പുതുക്കിയ ആഹാരക്രമത്തിൽ തുളച്ചെടുത്തുള്ള അം

ശം വളരെ കുറവായതിനാൽ മലം അധികം കാണില്ല. വ്യാധാമകുറവുകൊണ്ടും മലബന്ധം ഉണ്ടാകും. ധാരാളം പഴങ്ങളും പച്ചക്കറികളും കഴിക്കുക. ദിവസവും അമണിച്ചുളകുകളും നടക്കുവാൻ ശ്രദ്ധിക്കുക എന്നിവയാണ് സിർട്ടേഴിക്കാരുള്ള ഉപദേശങ്ങൾ. ഔഷധങ്ങൾ കഴിക്കാതെരിക്കുന്നതാണു അത്.

വകവയ്ക്കേണ്ട

ചോദ്യം. എനിക്ക് എഴുവർഷമായി നെഞ്ചിന്റെ ഉൾവശത്തായി നല്ല വേദനയനുഭവപ്പെടുന്നു. ഓരോ ദിവസം ചെല്ലുതോറും കൂടുതൽ അല്ലാതെ കുറവൊന്നുമില്ല. ശ്വാസം ഉള്ളിലോട്ടു പിടിക്കുമ്പോൾ ബലബലത്തിലും പുറകുവശത്തും നല്ല വേദന അനുഭവപ്പെടാറുണ്ട്. ഞാൻ എഴുവർഷത്തിനകം അനേകം ഡോക്ടർമാരെ കണ്ടു. എക്സ്റേ എടുത്തു. ഇ.സി.ജി. എടുത്തു. ബ്ലൂഡ് പരിശോധിച്ചു. എന്നാൽ ആർക്കൊക്കെ എന്റെ രോഗം എന്താണു എന്ന് കണ്ടുപിടിക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. എന്നെ കണ്ടാൽ ഒരു രോഗിയാണെന്ന് ആരും പറയില്ല. അത്യാവശ്യത്തിനുള്ള ഉയരവും (അഞ്ചുമുക്കാൽ അടി) അതിനനുസരിച്ച തടിയും ഉണ്ട്. എന്റെ രോഗം എന്താണു ഡോക്ടർ ഞാൻ എന്തു ചെയ്യാനിരിക്കേണ്ടതു്.

കണ്ണമോൻ, ദുബായ്.

ഉത്തരം. പേശികൾക്കു തോന്നുന്ന വേദനയാവണം. ഇതു കാര്യമായ അസുഖമാണല്ല. "വകവയ്ക്കാതിരിക്കുക" എന്നതാണ് ചികിത്സ.

പല്ലിലെ പോട്ട്

ചോദ്യം. ഞാൻ ഇരുപത്തിമൂന്നു വയസ്സ് പ്രായമുള്ള ഒരു യുവാവാണ്. രണ്ടുവർഷത്തിൽ കൂടുതലായി പല്ലിന് ഒരു പോട്ടുവന്നിട്ടു്. താഴത്തെ പല്ലായതിനാൽ എടുത്തുകളയാൻ കഴിയാത്തു്. ആ വശംകൊണ്ടു് ഒരു ആഹാരസാധനവും കഴിക്കാൻ വയ്യ. ചില സമയത്തു് ആ പോട്ടിൽനിന്നും ദുഷിച്ച രക്തം വരും.

ഈ പ്രശ്നത്താൽ ഞാൻ ആകെ നിറുകയാണ്. പല്ലു് എടുക്കാതെ ഇരുന്നാൽ കഴപ്പും വല്ലഭ്യം ഉണ്ടാകും. പോട്ട് അടയ്ക്കുന്നതിൽ കഴപ്പും ഉണ്ടാകും.

സുരേഷ്, മൈസൂറുബാഗ്. ഉത്തരം. ചെറിയ പോടാണെങ്കിൽ അടയ്ക്കുവാൻ സാധിക്കും. ഒരു ദന്തരോഗ ചികിത്സാവിദഗ്ദ്ധനെ നേരിൽ കാണുക.

മുഴകര ചോദ്യം. ഞാൻ വിവാഹിതനും രണ്ടു വയസ്സുള്ള കുട്ടിയുടെ അമ്മയുമാണ്. എന്റെ ഭർത്താവു് ഗർഭിനി എഞ്ചിനീയറായി ജോലിചെയ്യുന്നു. എന്നെ വിഷമിപ്പിക്കുന്ന പ്രശ്നം ഇതാണ്. എന്റെ രണ്ടു കക്ഷത്തിലും മുഴ കാണുന്നു. ഇപ്പോൾ ഒരു ചെറുനാരങ്ങയുടെ വലിപ്പമുണ്ട്. പിടിച്ചുനോക്കിയാൽ പഞ്ഞിപോലെ മാർദ്ദവമാണ്. രണ്ടുമൂന്നു ഡോക്ടർമാരെ മാറി മാറി സമീപിച്ചു. അവർ പറഞ്ഞുതന്നത് സിസ്റ്റി ആണ് എന്നു്. അതു കീറിക്കളഞ്ഞാൽ വീണ്ടും ഉണ്ടാകുമെന്നും പറഞ്ഞു. പിന്നെ ഒരു ഹോമിയോ ഡോക്ടറെ കാണിച്ചു. അദ്ദേഹം മാറിനാരങ്ങയെ നുവരണതു് Lapisal 6 എന്ന ഗുളിക കഴിക്കുവാൻ തന്നു. എനിക്ക് യാതൊരു കുറവുമില്ല. ഇതിനു് രണ്ടുവർഷത്തെ എങ്കിലും വളർച്ച ഉണ്ടെന്നാണ് ഡോക്ടർമാർ പറഞ്ഞതു്. കൈ കീഴോട്ടു് ഇട്ടാൽ അതു പരന്നു് ഇരിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നും. ഇതു് എന്തുതരം അസുഖമാണ്. കാൻസറുമായി വല്ല ബന്ധവുമുണ്ടോ. എനിക്ക് മറ്റാസുഖമാണെന്നില്ല. വെള്ളപോഷ്ണമായി ഉണ്ട്. നിറവ്യത്യാസമോ മണമോ ഇല്ല. ഞാൻ ആകെ വിഷമത്തിലാണ്. മിസ്സസ് എം. ബോംബെ.

ഉത്തരം. എന്തുതരം മുഴയാണെന്നു് നേരിൽ കാണാതെ പറയാൻ സാധിക്കില്ലല്ലോ. ഡോക്ടർ പറഞ്ഞതുപോലെ Cyst ആകാം. ശസ്ത്രക്രിയയാണ് പോഷ്ടി. ലഘുവായ ശസ്ത്രക്രിയയാണ്. ശരിയായ രീതിയിൽ ചെയ്താൽ വീണ്ടും ഉണ്ടാകാൻ സാദ്ധ്യതയില്ല. കാൻസർ ആകാൻ വഴിയില്ല. എം. എസ്. ബിരുദം നേടിയ ഒരു സർജനെ നേരിൽ കാണുക.

- 0 -

സാഹിത്യവാദമലം

(9 ത്തിനും തുടർച്ച)

ഈ പ്രകാശനത്തിലൂടെ സഞ്ചരിക്കു എന്നാണ് അദ്ദേഹം നമ്മോടു പറഞ്ഞതു്. പറഞ്ഞു ചേക്കോഹരമായ ഭാഷയിലും. ഡോക്ടർ ഭാസ്കരൻനായർ പി. ഭാമോദൻപിള്ളയെപ്പോലെ 'എസ്റ്റേറ്റിക് ക്രിട്ടിക്കാ'യിരുന്നു. ആ നിരൂപണമാർഗ്ഗത്തിന്റെ ഉദ്ഘാടനമായിരുന്നു. വളർത്തോളിക്കെക്കുറിച്ചും 'മഗ്ദലൻ മറിയ'ത്തെക്കുറിച്ചും. അദ്ദേഹമെഴുതിയ പ്രബന്ധങ്ങൾ വായിച്ചുനോക്കിയാൽ ഈ പരമാർത്ഥം വ്യക്തമാകും. പ്രജ്ഞ, വികാരം, ഇച്ഛാശക്തി ഇവ സമഞ്ജസമായി സമ്മേളിക്കുമ്പോഴാണ് നിരൂപണവും വിമർശനവും ആകർഷകമാകുന്നതു്. അങ്ങനെ ആകർഷകങ്ങളായ നിരൂപണ പ്രബന്ധങ്ങൾ രചിച്ച സാഹിത്യകാരനായിരുന്നു ഭാസ്കരൻനായർ. സിൻസിറററി എന്നും ഇംഗ്ലീഷിൽ പറയുന്ന ആർജ്ജവമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ രചനകളുടെ സവിശേഷത. ഡോക്ടർ കെ. എം. ജോർജ്ജ് ഭാസ്കരൻനായർസ്റ്റാറിക്കെക്കുറിച്ച് മാതൃഭൂമിയിൽ (ലക്കം 18) എഴുതിയ നിഷ്പക്ഷമായ ലേഖനം വായിച്ചപ്പോൾ എനിക്കുണ്ടായ വിചാരങ്ങളാണ് മുകളിൽ കുറിച്ചിട്ടതു്. [നിഷ്പക്ഷതയില്ലാത്തതാണ് ജോർജ്ജ് എഴുതുന്നതു്. സവിശേഷശബ്ദത്തിന്റെ അർത്ഥം എകം (ഒന്ന്) എന്നാണ്. "ഒരു സവിശേഷമായ ഗ്രാമീണ സംസ്കാരം;" "ഒരു സവിശേഷമായ ഉഷ്ണമളി;" "ഒരു സവിശേഷ സൃഷ്ട" എന്നും മറ്റും എഴുതുന്നതു ശരിയല്ല. "കത്തിലെ വാചകങ്ങൾ" എന്നു് വേറൊരു പ്രയോഗം. "കത്തിലെ വാക്യങ്ങൾ" എന്നു വേണം 'ഒരു' എന്നതിനോടുള്ള ജോർജ്ജിന്റെ സ്നേഹവും നന്നല്ല. "അദ്ദേഹം ഒരു റൊമാന്റിക് ഗദ്യകാരനാണ്," "ഇദ്ദേഹം എങ്ങനെയെന്ന് ഒരു സാഹിത്യകാരനായി സമ്പത്തറിച്ഛതു്," "ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയെന്ന നിലയിൽ സുലീലനും സമർത്ഥനമാണ് ഭാസ്കരൻനായർ." ഈ വാക്യങ്ങളിലെ 'ഒരു' എഴുത്തുകളു. ശൈലിക്കു ജീവൻ

വരുന്നതു കാണാം]

ഭാസ്കരൻനായർസ്റ്റാർ എന്നീയെച്ച കത്തിലെ ചില വാക്യങ്ങൾ:—
".....ഇളക്കുക കള്ളമുതുംപോലെ യുള്ള പ്രബന്ധങ്ങൾ മനസ്സിലാവുകയില്ല. അതുകൊണ്ടു വായിക്കാറില്ല. ഏതാനും ഇംഗ്ലീഷ് അദ്ധ്യാപകന്മാർ മലയാളത്തിലെ നിരൂപണവൃത്തി ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുകയാണെന്നുതോന്നുന്നു. അവർ ഇംഗ്ലീഷിൽ എഴുതിയാൽ ആരും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയില്ല. അതുകൊണ്ടു് പുറമ്പോക്കായിരിക്കുന്ന മലയാളസാഹിത്യത്തിൽ കൈയേറുകയാണ്."

അകലപ്പ

ആബുദാബിയിൽ എനിക്കൊരു സ്നേഹിതനുണ്ട്. ടി. കെ. സി. അഹമ്മദ്. അദ്ദേഹം ഇന്ത്യയിലെത്തുമ്പോൾ കുടുംബവുമായി ഒരനുജനെയ്തോളെ എന്റെ വീട്ടിൽ വരുന്നു. കരണേരം ഞങ്ങൾ എങ്കിലും ഒരു സെക്കൻഡിന്റെ ആയിർത്തിലൊരംശം നേരംകൊണ്ടു് എന്നിക്ക അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭവനത്തിലെത്താൻ കഴിയും.

ഞാനിപ്പോൾ താമസിക്കുന്ന വീട്ടിനു അത്രയകലെയല്ലാതെ ഒരു ബന്ധുഗൃഹമുണ്ട്. അടുത്തബന്ധു. എന്നാൽ ആ വീടു കാണണമല്ലോ എന്നു വിചാരിച്ചു് ആ വഴി ഞാൻ നടക്കാറില്ല. അതിലെ വല്ലപ്പോഴും പോകേണ്ടതായിവന്നാൽ ആ വീടിരിക്കുന്ന വശത്തേക്കു നോക്കാറില്ല. അടുത്തുള്ളതു് അടുത്തല്ല അകലെയാണ്. അകലെയുള്ളതു് അകലെയല്ല അടുത്താണ്. മാനേജിങ് ഡയറക്ടർ കൊടുത്തുള്ള മുറിയിലിരിക്കുന്നതു് സ്ഥിരീകൃതമായി ലൂടെ മറ്റുള്ളവർക്കു കാണാം. എങ്കിലും ക്ലാർക്കിന് അയാൾ ആയിരംകാതം അകലെയാണ്. ബ്യൂറോക്രസിയുടെ സവിശേഷത. അയാൾ ബന്ധനത്തിൽ; മറ്റുള്ളവരും ബന്ധനത്തിൽ. ഈ അവസ്ഥാവിശേഷത്തെ ശ്രീ ജോസ് പറച്ചിപ്പറും ഭാഗിയായി ഒരു ചെറുകഥകൊണ്ടു്

സംഹരിക്കുന്നു. (മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപ്പതിപ്പ്: 'അകലം' എന്ന ചെറുകഥ)

ചിരവെളിച്ചമാകുമ്പോഴും ആകർഷകം; ചിരവെളിച്ചമല്ലാത്തതും അനാകർഷകം. ഗളിവർ, ബ്രോബ്, ഡിങ് നേഗിൽ ചെന്നപ്പോൾ ഭക്താകാരമാർന്നവരെ മാത്രമേ കാണാനുള്ളൂ. അവർക്കെന്തെങ്കിലും കാര്യങ്ങൾ കണ്ടു. ആരും ഉന്തിനില്ക്കുന്നു. പതിനാറടിയിൽ കറയുകയില്ല അതിന്റെ ചുറ്റളവും. ഗളിവരിന്റെ തലയുടെ പകുതിയോളം

വരും അവളുടെ മുലക്കണ്ണു. തൊലിയോളം ഗുരുവ് സാവധം. അതൊക്കെക്കണ്ടപ്പോൾ ഗളിവർ ഇംഗ്ലീഷ് സ്ത്രീകളെക്കുറിച്ച് ഓർമ്മിക്കുകയായി. എത്ര സുന്ദരികൾ! അവർക്കു വല്ല നൃത്തയുദ്ധങ്ങളിൽ ചൈത്രോസ് കോപ്പ് വച്ചു നോക്കിയാലേ കറുത്ത. ഗളിവരിന് സ്വന്തം നാട്ടിലെ സ്ത്രീകൾ സുന്ദരികൾ. ബ്രോബ് ഡിങ് നേഗിലെ ഭക്താകാരന് നേഴ്സിന്റെ മുലകണ്ടിരുന്നെങ്കിലോ? അതിനേക്കാൾ മനോഹരമായി വേറൊരുമയില്ലെന്നു പറയും. അവൻ ഇംഗ്ലീഷ് സുന്ദരിയുടെ വടക്കോളംകണ്ടാൽ 'ഇതാ ചെറുപ്പി' എന്ന് ഉദ്ഘോഷിക്കുമായിരിക്കും സാഹചര്യസാധനത്തിലും ഇതേ മാനസികപ്രക്രിയയെന്നതായാണുള്ളത്. ചിരവെളിച്ചമായതെന്തും കേരം, സുന്ദരം.

ഭവത്തിലെ കാവട്യം

കറുപ്പുനാട്ടിലെ കണ്ണക്കുറുപ്പ് മരിക്കാൻ കിടക്കുന്നു. ഒരു കാലത്തു പേരെടുത്ത രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തകൻ. ദേശാഭിമാനോജ്ജ്വലൻ. സർവ്വജ്ഞാനാധ്യന്തം. ഇന്നിതാ മരണശയ്യയിൽ. പെൺമക്കളിൽ ചിലരെത്തിയിട്ടുണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കിടക്കക്കുരികിൽ. കിഴവൻ ചത്തീട്ടുവേണം അവർക്കു ഭരണാധികാരിയുടെ ജോലിസ്ഥലത്തേക്കു പോകാൻ. അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ പത്രാഭിപ്രായവും. കറുപ്പ്

ചത്തേങ്കിൽ ന്യൂനീകരണവകയായേണ, പല മരണങ്ങളെപ്പറ്റിയും റിപ്പോർട്ടെഴുതിയെഴുതുന്ന തുലിക അയാളുടെ കൈവശമുണ്ട്. എന്തൊക്കെയാണു? കിഴവൻ ചാകുന്നില്ല. ഇതാണു ശ്രീ. ഇ. വി. ശ്രീധരൻ "കറുപ്പുനാട്ടിലെ കണ്ണക്കുറുപ്പ്" എന്ന കഥയുടെ സാരം. കാഥാപാത്രങ്ങളുടെ ചിന്തകളും ഓർമ്മകളും അഭിപ്രായങ്ങളും ചിത്രീകരിച്ച് കഥാകാരൻ ഒരു കപടമാനവലോകനത്തിന്റെ ബീടസല ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുതരുന്നു. ഗാർഹികളിവികത്തിന്റെയും അതിന്റെ മെവിഭാജ്യഘടകമായ മരണത്തിന്റെയും പിന്നിലുള്ള ഫിപേ: ക്രിസ്തീയ കലാത്മകമായി സംഹരിക്കുന്ന കഥയാണിത്.

റഷ്യൻകവിചോദിക്കുന്നു:-
 "എനിക്ക് എന്റെ ഗാനങ്ങൾ എവിടെനിന്നുകിട്ടും." അദ്ദേഹം തന്നെ ഉത്തരം നല്കുന്നു. "മരുന്നിടുന്ന പൈൻ മരങ്ങളിൽനിന്നും", വോൾഗാനദിയുടെ കൂഴപ്പാളത്തിൽനിന്നും, ഇരുണ്ട മുക്ക് മഞ്ഞുകുളിർന്നിന്നും, പക്ഷികളുടെ വാസനികനാദങ്ങളിൽനിന്നും, കരച്ചലുകളുടെ പൂർണ്ണമാക്കത്ത പ്രവർത്തനങ്ങളിൽനിന്നും, അവരുടെ ശാശ്വതമായ പ്രയാസങ്ങളിൽനിന്നും". ഇതാണു കലയുടെ ചിട്ടക്കൂട്ടിലൊതുങ്ങിയ പ്രചാരണം.

ശ്രീ ബി. മാധവമേനോൻ

ശ്രീ ബി. മാധവമേനോനും ഞാനും ഒരുമിച്ച് വടക്കൻ പറവൂർ ഇംഗ്ലീഷ് കോളേജിൽ പഠിച്ചുവരാണം. അതിനുശേഷമായിരുന്നു അദ്ദേഹം. കച്ചേരികളെത്തുള്ള വിട്ടിടത്തിന്നു സ്കൂളിലേക്കു വരുന്ന മാധവമേനോനെ കാണാൻ സുന്ദരികൾ റോഡതകിലും സ്കൂൾ ഗ്രൗണ്ടിലും നില്ക്കുമായിരുന്നു. സ്കൂളിലെ ഏറ്റവും പ്രഗല്ഭനായ വിദ്യാർത്ഥി; അക്ഷരശോഭാകാലോലലിലും അദ്ദേഹം വിശ്വസ്തനായിരുന്നു. ഏഴുവിട്ടിൽ പിള്ളമാരെക്കുറിച്ച് പ്രസംഗമായ ഒരു ശോഭാകളങ്ങളല്ലോ. അതൊരിക്കൽ അദ്ദേഹം ഈണത്തിൽ ചൊല്ലുന്നതുകേട്ട്

ഞങ്ങളും വിശേഷിച്ച് പെൺകുട്ടികളും ആഹ്ലാദിച്ചു. അന്നും മാധവമേനോൻ കഥകൾ എഴുതിയിരുന്നു. (ഇതാണു മാധവമേനോൻ എഴുതിയത്) ബുദ്ധിശാലിയായ ഈ വിദ്യാർത്ഥി പിലക്കാലത്തു കെ. എ. എസ്. ഓഫീസറായി കേന്ദ്രസർവ്വകലാശാലയിലെ സമൂഹനായ ഉദ്യോഗസ്ഥനായി. കഴിഞ്ഞ വർഷം ഞാൻ വടക്കേയിന്ത്യയിൽ ചെന്നപ്പോൾ മാധവമേനോനെ അന്വേഷിച്ചു. കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ജോലിയിൽ നിന്ന വിരമിച്ച് അദ്ദേഹം നാട്ടിലേക്കു പോയി എന്നറിഞ്ഞു. മാധവമേനോന്റെ പല കഥകളെയും ഞാൻ വിൻഡിംഗ് മെഷീനുകളിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചെന്നാസാമർത്ഥ്യത്തിൽ എന്നിങ്ങനെ വിശ്വാസമുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മീയസൗഹൃദം മാനസികസൗഹൃദം ആ രചനകളിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നു. കർമ്മ വാരികയിൽ അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് പോലീസിൽ എന്ന പ്രബന്ധത്തിലുണ്ട് ഈ അഴകു. ലാറൻസ് ഡുറാന്റെ യാത്രാവിവരണങ്ങൾ മാധവമേനോൻ വായിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ വായിച്ചുനോക്കണമെന്ന് എനിക്ക് അപേക്ഷയുണ്ട്.

റഷ്യയിൽ ജനിച്ച ഈസാക്ക് അസേമോഫ് (Isaac Asimov) (ഇപ്പോൾ അമേരിക്കൻ ശാസ്ത്രജ്ഞൻ) The Book of facts എന്നൊരു പുസ്തകം എഴുതിയിട്ടുണ്ട് അതിൽ നായനാക്കരക്കുറിപ്പു ഇങ്ങനെ പറയുന്നു:- "വിചിത്രമായ കട്ടംബരിതീയായ നായനാക്കരനോട് ചെറുപ്പക്കാരി, അവൾ പിന്നീടൊരിക്കലും കാണാത്ത ഒരു തന്നെ കല്യാണം കഴിക്കുന്നു. പല കാര്യങ്ങൾ അവളെ സന്ദർശിക്കുന്നു. ഈ ബന്ധങ്ങളിൽനിന്നാണ് അവളുടെ പല കത്ത്ങ്ങളും ഉണ്ടാവുക..... ഈ ജീവിതരീതി കഴിഞ്ഞകാലത്തെ നോവലിലെ ഇന്ന് അത്ര സാധാരണമല്ല. എങ്കിലും ഇതു നിഷിദ്ധമാണെന്ന്. അസേമോഫ് എന്ന സായ്പിന് ഈ വിവരം എവിടെനിന്നു കിട്ടിയോ? സായ്പ് എഴുതിയത് എന്തും ദിവ്യം എന്നു കരുതുന്നവർ ഇക്കാ

കാണു വായിക്കണം. മാർട്ടിൻ സിമോർ സ്മിത്തിന്റെ Guide to Modern World Literature എന്ന പ്രശസ്തമായ പുസ്തകത്തിൽ വള്ളത്തോളിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഭാഗം:- Then he (Vallathol) came under the influence of Sanskrit poetry, and wrote a long epic, "Komappan" in Sanskrit style. ഇന്നി കേരളത്തിൽ വരുന്ന സാഹിത്യതൽപരരായ സായ്പന്മാർ വള്ളത്തോൾ എഴുതിയ കോമപ്പൻ അന്വേഷിച്ചുനടക്കും. കിട്ടുകയുമില്ല. കണ്ടുതിന്റെ ബന്ധകാവ്യത്തെ long epic ആക്കിയിരിക്കുന്ന സിമോർ സ്മിത്ത്. എന്തെല്ലാം മറിമായങ്ങൾ!

മനോഹരം
 (9 ത്തിന്നും തുടർച്ച)

അയൽക്കാരുമായുള്ള പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് കൈനികേതരമായ ഒരു മാനദണ്ഡത്തെ നന്നല്ലാക്കുകയാണ് നമ്മുടെ ആദ്യത്തെ കടം. കാരണം ആയുധങ്ങളിലൂടെ നാം ഈ പ്രശ്നങ്ങളെ പരിഹരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചാൽ അററാകാനാവാത്ത ആയുധികരണ മാത്രമാവും ഫലം. പ്രശ്നങ്ങൾ ശേഷിപ്പുകയും ചെയ്യും.

പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കുവാൻ കൈനികേതരമായ ഒരു മാനദണ്ഡത്തെ നന്നല്ലാക്കുകയാണ് നമ്മുടെ ആദ്യത്തെ കടം. കാരണം ആയുധങ്ങളിലൂടെ നാം ഈ പ്രശ്നങ്ങളെ പരിഹരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചാൽ അററാകാനാവാത്ത ആയുധികരണ മാത്രമാവും ഫലം. പ്രശ്നങ്ങൾ ശേഷിപ്പുകയും ചെയ്യും.

നൃദീപി ജൂൺ പത്രം. -0-

ഗ്രന്ഥനിരൂപണം

ചെ

റുപ്പത്തിന്റെ ആദ്യകാലങ്ങളിൽ രാജ്യത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുവേണ്ടി മോഹിക്കുകയും പെരുമാറുകയും, സ്വാതന്ത്ര്യപ്രാപ്തിക്കുശേഷം ഇതോ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ സ്വാഭാദൈർഘ്യം അറിയാത്തതുകൊണ്ടും അസ്വസ്ഥപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന പഴയ തലമുറയുടെ വികാരാനുഭൂതികൾക്ക് ചുറ്റും ഉൾക്കൊള്ളും. മനസ്സിനു സഹജമായുള്ള സാരമുള്ള ഈ കോലാഹലത്തിനിടയിൽ എന്നേ ചേർപ്പെട്ടു പോകണം. അവരോടൊപ്പം വൈകുണ്ഠത്തിന്റെ ചോദ്യം 'എവിടാ നമുക്കു തെറ്റുപറ്റിയത്?' എന്നാണ്. ഒരു സംശയം കൂടി ബാക്കിവന്നു: 'തൊഴിലിന്റെ മിച്ചവേലയുടെ അവകാശി ആരാ?' സംശയം ശരി. അതിന്റെ പൊരുൾ? പൊരുളിന്റെ ആഴം? — അത് രാഷ്ട്രത്തെ മുഴുവൻ ഗ്രസിച്ചിരിക്കുന്നു. അനുഭവങ്ങളുടെ മർദ്ദവും ആഘാതവുമേറ്റു, ഇപ്പോൾ എന്തായാലും എന്തു സംഭവിച്ചാലും ധൃഷ്ടാവിന്റെ നിർവ്വികാരതയാണു പരമപ്രധാനം. അതിൽനിന്നുറപ്പു സിരിക്കുന്ന ഉദാസീനഭാവത്തിന് മർമ്മത്തിൽക്കൊള്ളുന്ന കൊച്ചുകൊച്ചു കവിത്തേരിന്റെ കരുത്ത്. ചക്രവാളത്തിന്റെ ഏതോ കോണിലിരുന്ന് എല്ലാം കാണുകയും അറിയുകയും ചെയ്യുന്ന സ്വാഭാവങ്ങളെ, അനുഭൂതികളെ വിശേഷാൽ യാതൊരു ചായക്കൂട്ടിന്റെയും സഹായമില്ലാതെ നേരിയ സ്ഥാനംകൊണ്ടാണു വരകളിലൂടെ നിസ്സംഗമായിട്ടാണെന്നു തോന്നുമെങ്കിലും തുളച്ചുകുറ്റുന്ന ക്രൂരതയോടെ വരഞ്ഞുവരുന്ന ഒറ്റപ്പെട്ട ഒരു കഥാകൃത്തു നമുക്കുണ്ട് — ശ്രീ. പട്ടത്തുവീള കരുണാകരൻ. ശ്രീ. കരുണാകരന്റെ ഒരു കഥ വായിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ, അല്പം കഴിയട്ടെ പിന്നീടാകാം അടുത്തത്, അതുവ

രെ ആലോചിച്ചോളൂ എന്നു മട്ടിൽ സമീപത്തു എവിടെയോ, അവിടുത്തെങ്കിലും വ്യക്തമായി കഥാകൃത്തു കഴിയുന്ന പ്രതിതി. ഓരോ കഥയും ചിന്തയുടെ എകുന്നിൽക്കുന്ന പല കോണുകളുള്ള ഓരോ കൊച്ചുപ്രപഞ്ചമാണ്. അത് ചിന്തയ്ക്കു തുടർന്നും മേഞ്ഞുനടക്കാനുള്ള വിശാലമായ പുറംവായിൽ ദൃശ്യങ്ങളിലേയ്ക്കു നമ്മെ നയിക്കും. ചെറുതും ബഹുളവുമില്ലാത്ത ശ്രീ. കരുണാകരന്റെ ഒതുങ്ങിയ ഓജസ്സും പ്രസാദവും മിതപര്യവ്യാപ്തമുള്ള ശൈലിക്കു വിളിച്ചുകൂവാനറിയില്ലല്ലോ. സ്വാതന്ത്ര്യസമരപ്രക്ഷോഭം കാലങ്ങളിൽ ശ്രീ. കരുണാകരൻ കഥ എഴുതിയിട്ടുണ്ടെന്നാണെങ്കിൽ ഓർമ്മ — 'കുരൂപ്പി' വാരികയിലൂടെ. ആ രൂപവും സ്വഭാവവും അന്നും ഒറ്റപ്പെട്ടതായിരുന്നു പൂർവ്വാകാശം. ഇന്നത്തെത്രയോ ഭാവഭേദമായി മാറിയിരിക്കുന്നു. അന്നും ഇന്നും ശ്രീ കരുണാകരൻ വലിച്ചിട്ടും ഇരുനൂറ്റും സ്വന്തം കസാലയിൽത്തന്നെ. നല്ലൊട്ടിന്റെ ജീവിതം എന്ന ശ്രീ പട്ടത്തുവീള കരുണാകരന്റെ പുതിയ സമാഹാരത്തിലെ ഏറ്റവും ദീർഘമായ കഥയും പുസ്തകത്തിന്റെ പേരിലുള്ള കഥയാണ്. സീതയുടേയും രാമന്റെയും — സീത സവർണയും രാമൻ അവർണനമാണ് — ദാമ്പത്യജീവിത ചിത്രീകരണത്തിലൂടെ തലയ്ക്കുള്ളിൽ എന്തെല്ലാം മിന്നിമറയും. ചിലതു മിനുസ്പോഴും മറയ്ക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇതിലെ പ്രതാപനം രൂപവും '76-ലെതന്നെ മറ്റൊരു കഥയിലും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടവയാണ്' — എഴുത്താൽ മറുപടിയിൽ. പല കഥകളിലും, പേരിനുമാത്രമേ വ്യത്യാസം കണ്ടുള്ളൂ. ആളിനും തീർത്ഥാടനം വ്യത്യാസം കണ്ടില്ല. വ്യവസ്ഥകളാണു കഴുത്തുറക്കുക എന്ന

കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ശ്രീ. കരുണാകരന്റെ ചില കഥകൾ വായിച്ചിട്ടുള്ളപ്പോഴെല്ലാം ആ പ്രയോഗത്തിന്റെ അസഹനീയമായ ക്രൂരത അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ സമാഹാരത്തിലും പലേടത്തും ആ അനുഭവങ്ങളുണ്ടായി. കോക്ക്ടെയിൽ സമയം, രാഷ്ട്രപിതാവും രാഷ്ട്രശിരീഷിയും, വയലാർ — ശിവനെ, ചിരിയ്ക്കുമ്പോഴും ആരുടെയൊക്കെ കരളാണ് അതിന്റെ വിഴുനതെന്ന ഭയം. ഒന്നുണ്ട് — കരളറു പോകുമ്പോഴും മുഖത്തെ ചിരിയുടെ പ്രകാശം മായുകയില്ല. ഇതുതന്നെയാണ് ശ്രീ കരുണാകരന്റെ കഥകളിലെ ഉപഹാസത്തിന്റെ വ്യത്യസ്തത. ശ്രീ. കെ. എൽ. മോഹനവർമ്മയുടെ 'നമ്മൾ പലിക്' എന്ന കഥാസമാഹാരത്തിലെ കഥകൾക്കുണ്ട് തനതായ വ്യ

മാറിപ്പുറം ഗ്രാമത്തെയും നാം ഉള്ളുകൊണ്ടു കാണുന്നു. വൈവിധ്യമുള്ള കഥകളുടെ സമാഹാരമാണ്, നമ്മൾ പലിക് ഒരു രണ്ടാമത്തെ വാക്കുകളിലൂടെയല്ലാതെ, ഉചിതമായ കാര്യങ്ങൾ സൂചിപ്പിച്ചു, പറയുന്നതിൽക്കവിഞ്ഞു വെളിച്ചപ്പെടുത്തുന്ന ശ്രീ. വർമ്മയുടെ വിരുതു് കൗതുകമുള്ളതുതന്നെ. വാഷയലമ്പടനായ പിതാവു് എപ്പോഴും മകളെ സൂക്ഷിച്ചു. മകൾ, മകളുടെ വഴിക്കുതന്നെ പോയി. കടലോരത്തു് അസുഖപ്രദമായ കാഴ്ച അപ്പനും കാരണമെന്തിനെങ്കിലും സ്വാഭാവികമായ പതനത്തെ ചിത്രീകരിച്ചുകൊണ്ടാണ് ശ്രീ ബാലകൃഷ്ണന്റെ 'നീമിഷങ്ങൾ ഇതളുകൾ' എന്ന കഥാസമാഹാരത്തിന്റെ അരങ്ങേറണം. സാമൂഹ്യവിരുദ്ധന്മാരെ പടച്ചുവി

നല്ലൊട്ടിന്റെ ജീവിതം

ചി. ഭാസ്കരനാണി

കതിതാ. മലയാളക്കരയിൽനിന്നുവന്നു. ഫോട്ടൽജോലിക്കാരനായിത്തുടങ്ങി ഗർഭമലസിപ്പിക്കലിലേയ്ക്കെത്തിയ ഒരുത്തന്റെ തുടങ്ങിമരണത്തിലൂടെ നാഗരികജീവിതത്തിന്റെ അകവശത്തെ ആദ്യത്തെ കഥയിൽ നാം കാണുന്നു. ഭക്ഷണം എന്ന പ്രശ്നം — ഈ കഥയിലും അതു് മറ്റൊരു രൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു — കെ. ബി. പി. പണിക്കരുടെ വിശപ്പു പരിഹരിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ. അന്വേഷണത്തിൽ സ്ഥിതി മറിച്ചായി. മരണപ്പെട്ട ഭർത്താവിന്റെ ശവകുടീരം സന്ദർശിക്കാനെന്നതിന് ഭാര്യയിലൂടെ, അവരുടെ യാത്രയിലൂടെ വിവേകിയും സാമൂഹിപരിഷ്കർത്താവിനുമായ ഫാദർ ജോസഫ് നേയും, ഫാദർ പരിഷ്കരിച്ച രൂപം

ട്ടുന്ന മാനുഷന്മാരുടെ കപടമായ യോഗ്യതയെ നോക്കി അപഹസിക്കുകയാണ്. നിങ്ങൾക്കെന്തു എന്ന കഥയിൽ. നമ്മുടെ കഥ എഴുത്തുകാർക്ക് സാമൂഹ്യപ്രശ്നങ്ങളിൽ താൽപ്പര്യമില്ല എന്ന പരാതി ഈ സമാഹാരം വായിച്ചപ്പോൾ അസ്ഥാനത്താണെന്നു തോന്നി.

പഴയ കോട്ടമതിലുകളിൽക്കുള്ളിലെ വിചിത്ര രൂപശില്പങ്ങളിലേയ്ക്കും സംവിധാനത്തിലേയ്ക്കും രാജവാഴ്ചയുടെ തോന്യാസങ്ങളിലേയ്ക്കും വാചാടമായി കലാപം കൂട്ടുന്ന ഒരു കഥ, ഒരു മുഖപ്പെറ്റിക്കുവേണ്ടി ഇരണം, മോഷ്ടിച്ചു. കൊലക്കുറ

അിന ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ട കഴിയുന്ന സുബ്ബു എന്ന സുബ്ബു മണ്ണുന്റെ കഥ മറ്റൊന്നും. പാർട്ടിയുടെ പ്രവർത്തനസാധിനതെ വീളംബം ചെയ്യുന്ന വേറൊന്നും ഇങ്ങനെ പതിനൊന്നോളം കഥകൾക്ക് നോവലേറ്റുകൾ എന്ന ഭാഗനപ്പേരിട്ട പ്രസിദ്ധീകരിച്ച പുസ്തകമാണ് ശ്രീ എം സുകുമാരന്റെ വഞ്ചിക്കുന്നപതി. പേരു പോലെതന്നെ പുസ്തകവും.

ചാൾസ് ഡിക്കൻസിന്റെ പ്രസിദ്ധമായ ക്ലിഫ് വർപ്പിസ്സിന് ശ്രീ. കെ. താ

സമകാലീന രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ വികൃതമായ മൂലം അനാവരണം ചെയ്യപ്പെടുന്നു

ചാവീർ ജോഷ്

എഴുതുന്നു

ശക്തമായ രാഷ്ട്രീയനോവൽ

ഇടനിലകൾ

ഓഗസ്റ്റ് അവസാനവാരം മുതൽ

മലയാളനാട്

രാഷ്ട്രീയ വാരികയിൽ

പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു തുടങ്ങുന്നു

മലയാളനാട് പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളുടെ വെത്തറ മുട്ട് ഏജൻ്റ് പി. സുകുമാരൻ നായരും പ്രഭുവും ഇവർ ഇതിടെ വിവാഹിതരായി.

താഴെ തയ്യാറാക്കിയ പുനരാവിഷ്കരണം വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ക്ലാസ്സുകളിൽ മായി പരിചയപ്പെടാൻ ഉപകരിക്കും! (100)

- 1) നട്ടെല്ലുകളുടെ ജീവിതം—പട്ടമ്മ വിള കരുണാകരൻ — നാഷണൽ ബുക് സ്റ്റാൾ-കോട്ടയം — വില: ക. 11.50.
- 2) നിമിഷങ്ങൾ ഇതളുകൾ — ബാലകൃഷ്ണൻ—വില: ക. 4-75.
- 3) നന്മർ പഥികർ—കെ. എൽ. മോഹനവർമ്മ—വില: ക. 7-00.
- 4) വഞ്ചിക്കുന്നപതി—എം. സുകുമാരൻ—വില: ക. 14.00.
- 5) ക്ലിഫ് വർപ്പിസ്സ്— കെ. താഴെ വില: ക. 14-00 നാലും പൂർണ്ണ പഞ്ചളി കോഷൻസ്— കോഴിക്കോട്.

സിനിമ

രാജ്യദ്രോഹികൾ

നെട്ടുപ്പടിവേണം, സമീത, പ്രിയ, മഞ്ചേരി ചന്ദ്രൻ, രാജശേഖരൻ, പവിത്രൻ വി. ടി. അഭിനയിക്കുമെന്നോ, ശിവജി അഗസ്റ്റിൻ, ജഗ്ഗു വാസുദേവ് തുടങ്ങിയവരെ അണിനിരത്തി ഗുഡ് ഫിലിംസ് നിർമ്മിക്കുന്ന വർണ്ണ ചിത്രമാണ് 'രാജ്യദ്രോഹികൾ'. പി. എസ്. രണി കഥയും തിരക്കഥയും സംഭാഷണവും ചെയ്ത് മായാഗ്രാമണം നിർവ്വഹിക്കുന്നതോടൊപ്പം സംവിധാനവും ചെയ്യുന്നു.

കുപ്പൂ

അൻവർ ക്രിയേഷൻസിന്റെ ബാനറിൽ ടി. പി. ബാവ നിർമ്മിക്കുന്ന രണ്ടാമത് ചിത്രമാണ് 'കുപ്പൂ'. മിനിചലച്ചിത്രസംവിധായകനായ കബീർ ഈ ചിത്രം കഥയെഴുതി സംവിധാനം ചെയ്യുന്നു. തോപ്പിൽക്കാസി തിരക്കഥയും സംഭാഷണവും എഴുതുന്നു. മലയാളം മനോരമയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിന്റെ കഥ കീവ്രവികാരത്തോടെ അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ഈ ചിത്രത്തിൽ മലയാളത്തിലേയും മിനിചലച്ചിത്രത്തിലേയും പ്രശസ്ത താരങ്ങളടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അഗസ്റ്റ് ഇരുപതാം തീയതി മുതൽ തിരുവനന്തപുരത്തുവച്ച് ഉദ്ദേശിച്ച് ചിത്രീകരണമാരംഭിക്കും.

ആക്രോശം

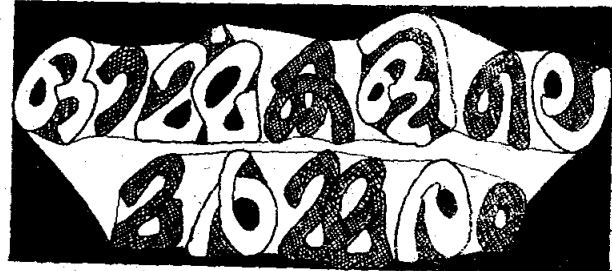
പ്രേംനസീർ, ശ്രീവിദ്യ ബാലൻ കെ. നാദർ, രാജ്കുമാർ, ടി. ജി. രവി, പ്രേം

ആലോലത്തിൽ വിജയം ഗോവി

മധുരം

സമുദ്രതടത്തുവ വാരികയിൽ
ഉടൻ അറംഭിക്കുന്നു

ഒരു
ശ്രദ്ധേയ
ചിത്രം

കേരളത്തിലെ സാമുദായിക
സാംസ്കാരിക രാഷ്ട്രീയ കലാ
രംഗങ്ങളിൽ അരികുക വിവരം
സൃഷ്ടിച്ച സൃഷ്ടി രചനകൾ
കുറിക്കുക കലാ കലാകാരന്മാർ.
അനുഭവങ്ങളിൽ ചാലിച്ചെടുത്ത
ആ "കാലങ്ങളിലെ മധുരം"
നിങ്ങളുടെ കയർക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ
നിശ്ചിതങ്ങളിൽ സുസംചരിക്കുന്ന
അനുഭവങ്ങളിലാണ്.

കലാ നിരന്തരം, സമുദായം നിരന്തരം
ആ കലാ നിരന്തരം കലാ
സമുദായ മധുരത്തിന്റെ മധുരത്തിൽ
ഇത്രയും തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട് വാർത്തകൾ.
ഇത്തരം നിരന്തരം കലാകാരൻ
സമുദായ മധുരം.

മധുരം നിങ്ങളുടെ കലാ സമുദായം
മധുരം വാർത്തകൾ; മധുരം നഗ്നമല്ല.

സുലനിൽ മിന. രവികുമാര. ചുട്ടുപിടി, സോമൻ

കുമാർ, കോമൻലാൽ, രാജലക്ഷ്മി
സത്യകല. രാണിപത്മിനി, പാവുർ രേ
തൻ, മനോജ്, കൊട്ടാരക്കര ബോബി
ഇങ്ങിയവരേണമെന്നു ആശ്രയം
നിർമ്മിക്കുന്നതു് കലാമന്ത്രി ഫിലിം
സോമൻ. എ. ബി. രാജ് കഥയും തിര
ക്കഥയുമെഴുതി സംവിധാനം ചെയ്യുന്നു.
പെള്ളിമൻ വിജയൻ സംഭാഷണമെഴു
തിച്ചിരിക്കുന്നു. ശ്രീകുമാരൻനമ്പിയുടെ
ഗാനങ്ങൾക്ക് കബർ സുരേന്ദ്രൻ സംഗീത
സംവിധാനം നിർവ്വഹിക്കുന്നു. ബാബാ
ലാലാണ് മായാഗ്രാഹകൻ. ബി.
എസ്. മേനീ ചിത്രസംയോജനം നിർവ്വ
ഹിക്കുന്നു.

മർമ്മരം.

എൻ. എൻ. ഫിലിം സിനിമ വേണി
സനൽകുമാർ, വിജയൻ കോട്ടു്, രാജ
ശ്രീ, കണ്ണൻ എന്നിവർ ചേർന്നു് നിർ
മ്മിക്കുന്ന വർണ്ണചിത്രമാണ് "മർമ്മരം".

തേൻ ഈ ചിത്രം സംവിധാനം ചെയ്യ
ന്നു. നെടുമുടി വേണു, ഗോപി, ജലജ.
ജോസ്, കേശവ മിന, ലളിത തുടങ്ങിയ
വർ ഈ ചിത്രത്തിലഭിനയിക്കുന്നു. കാ
വായം നായരാണ് ഇതിനെക്കുറിച്ചു ഗാന
ങ്ങൾക്ക് എം. എസ്. വിശ്വനാഥൻ സം
ഗീതം പകർത്തുന്നത്. ജൂലൈ അവസാനം
മർമ്മരം പ്രദർശനത്തിനെത്തും.

ആദർശം.

അമലാ ആർട്സിന്റെ ബാനറിൽ
എം. വി. ജേൻജ് നിർമ്മിക്കുന്ന ആദർ
ശം എന്ന വർണ്ണചിത്രത്തിന്റെ നിർമ്മാ
ണം പൂർത്തിയായി. പ്രൊ. സി. ശ്രീവി
ദ്യ ജയഭാരതി, സോമൻ, മേനക, വനി
ക, വഞ്ചിയൂർ ഭായ, സാവിത്രി, ബാലൻ
കെ നായർ ശങ്കരാടി. കൊച്ചിൻ ഫനി
ഫ, പ്രൊ. പ. ഗ്രന്ഥൻ, സത്താ, ജനാർദ്ദ
നൻ എന്നിവരേണമെന്നു ഈ ചിത്രം
ജോഷിയാണ് സംവിധാനം ചെയ്യുന്ന
തു്.

വിജയകുമാരി
പ്രദീപനം തുടങ്ങുന്നു

സുനിതയുടെ

ഒരുതിര പിന്നെയും തിര

M. മണി . P. G. വിശ്വദത്തൻ

അലോമാനിയസ്